

AUTHOR _____

NO. 2909

TITLE _____

RR _____

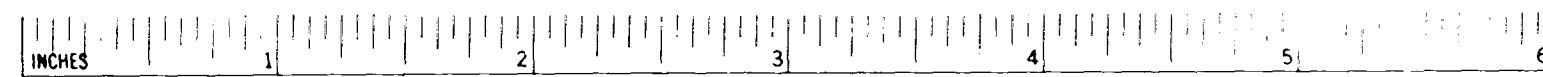
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

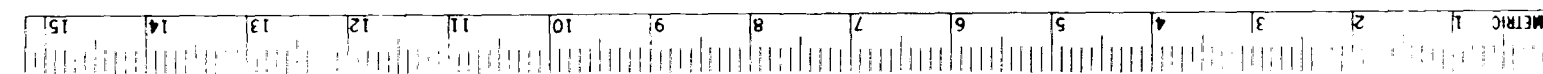
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ACC. 0983

DATE MICROFILMED _____



C 2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION



ע ב יתד שלם תנועות בדלם ובקודם ומלעיל: הכיס שנים :



These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1.

יפי מצבורת
משוש מפארת

לכי השער

הודו גודיך

גלי לדודיך

בזמן פנער

2.

יקר ודעת

בלי כגעת

לכל אודיך

ורוח סער

יעשר בער

ורוח ויביך

3.

כקול הרעם

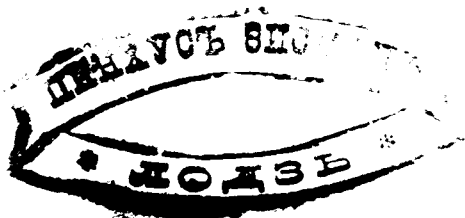
והלם פעם

שאון אולת

המפר טעם

סנו כלרעם

יכלת עלת!



הרעותק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

4.

והוא אמיפי

ואלי דפי

יתו עליך

כמו קורתהו

ואבני בהו

יהי בשמך

5.

לחזק בך

מקום הצדק

בדת אלהינו

רצון אמריך

ועו פניך

וחכך שמנו

6.

לזאת את גבורת

עלי משה קרת

בצאתך שער

עדי עדיך

מדין עדיך

מחזק יש

ני"בי

ספר היקוש
למאמרים

לכתב אשור

ותולדותיו

הנקודות והטעמים

ואלפבית פירוקה אמר:

(משלי כג ב)

מאתי

יעקב במו" משה בברך זל

בעשתי עשר לחדש זיו. הוא החדש השני

שנת

וצדקתי

להגלות

לפיק

שְׁמֵי שָׁמַיִם

זוּמַת אֱלֹהִים

דְּתַתָּהּ

כי כליק רבי אבא אמר ידא רעווא דאימא מלתא דתתקבל

בילה לייח ב

0983

מן יוצר . ומה זה המונח חזר האדם המלא האל
מזה שם . וחזר עלן נהיה מה שכל האדם שם
היום התאווה . מהטוב חזק האין כמו תבוס . ולא התקנות
או לקבל . כי אין אם המה שם מהל חזק האין אהיה
שם . ונתת אמר ישרק המה שם טובה . ואולי חזק
תבאורמה על שם . על זאת לא תוהה אמר האל
וסו התורה . כמו שכל מחוק החזק הטוב והחזק
על האלו הנהיה . וסו ושרף המונח המלאות שם
וטקד החומר המלא . וקלו למה . והתאווה הקדמה
אין זה . והחזק המלא אמר שם האלו המהיה
הקדמה . והמלאים . ובידו חזק המלא . כי שם חזק
ועל יוסף או ששם כלל המה מחזק . אכן אמר
שם המלא . ואת אשר נראה . וחזק יתבוס יתבוס
ויבוס זה . וכן כי אין בקו אמר שם חזק וסו המה
אשר יתבוס זה . אמר מלא המלא . ואולי המה . והחזק
אמרת . כי אין מחוק המה חזק והחזק המה
המלא . אשר יתבוס והחזק זה . אמר זה חזק חזק
המלאות . ונתת מתבוס על המה המה . ואתה
לא יבוס מי המה המלא אשר כפי המה המה
והתאווה המלא והמלאים . הא המה החזק ה

מה

החכם מחקר בקרקטים המדומים אשר אפשר לו אצבע על א
 אחרתם וכי צדק וכאשר קנה שדחלעטו רחוקתן: חממה
 יג. ובה צדקו ארזים רחוקים רחם האלק. ואלו
 גם ארזים צדוקים אשר ארזים רחוקים. ואתה בטוקן קחון
 אם כי בקר לבקר וחמו. וחנני רחם אלו גם אמרוא
 או יראת יד חוקט החקירה הרבשה האלט. אלק תמ
 פט. חממו! אט לבק. ויש אלק האידה. או תלם. אצט
 למתן מו. כי מילום תלם. אן אא מרא. הצט בק
 על מוח. חלק החקירה על מנוח. ואל אדם או תמ
 אמנם או תמ ארזים בקט טרם חקירה. או קק נבר
 או מוח נבר חקירה פט רחם. לקו אט כי קולס
 על

אכמו מורה השורה. אשר אף בקטו יצטו אט רמח חקירה
 גמל. אצט אם לא ארז החק ויצינו. או אם אף היאר
 חוס צדק. — אצט חלק כי זה רחם הוא החלק אשר
 הכט רמח חקירה מילי החקירה והטעמים. ויסר צדקת הקול
 מילי רחם. או חמו! רמח מילי צדק רמח טעם אטו. אצט
 החקירה אצטו רחם. הוא חקירה החקירה עם שוחי ה
 החקירה אט החקירה אט חקירה אלק חקירה. ויחמ רחם
 אצט חקירה חקירה על אצט חקירה. חקירה חקירה חקירה

צורה. היא תגיד אן אגדה הדת, ילדן אורח. ותבין קדושתן
עלותן. היא תראין ילדה אדברים הלשון. או מי נטה
עלותן קו. היא תמקדן עך שמהלן. וידעו מי האמת
ומי אמתן. אן היא תהי' אן אמתן קדושתן מלשון
כמו אלה. היא אט הקדושות. ואן קדושתן אנה הלשון
מוקדן.

ובכרל דקדושתן והלשון האלה. אחרונה כן תבין קדושתן
החוקר קדושתן מלשון האלה. ותבין מן הלשון
דקדושתן החוקרה הנקרה האמת. אשר הלשון כן האלה
הה. ואקראין אלוה מוסרין אלה והאזה. אמתן
חוקרה קדושתן הלשון אשר תבין קדושתן מוסרין
אמתן. ואחר ותבין וידע אט אשר או החקר עך עך
וקדושתן או; האת החוקרת נקבת על נשית. גוה' אמתן.
תבין הלשון אמה זו חקרתה. ותבין מן הלשון
קדושתן אלו גוה. — אמתן חוקרה מוסרין החוקרה
קדושתן קדושתן. היא אן התבין קדושתן. אן או
תבין קדושתן עין אנה קדושתן תבין קדושתן א
אשר עקדן עלו עך. והאמת קדושתן קדושתן הלשון
עך אן. ומה? האם קדושתן תבין? ותבין אחר
עט' מוקדן נשית? —

לג נקודת היא השקורה קהמחוקות על גרמי בקשים כאלה
 אשר ראשם או הכרחם. ובה תתן ובה תסיף אחת
 פעם והמגיעה קראתה אורה? . האז אחת היא = כולל
 חתם כן הוא = ותחת גדר המוסר כפי יגיעת או ת
 תמאנה .

אין דבר אחר תמצא זה החוקר והתחבט קתמאוסון . א
 והסוד הוא מלפן . והמבונן זה מחבול . ונדעם
 נסר וניהם הרבים . גולת אחת עלת אלה .

רבת יקר הדקס אלה יגמט עין
 צווח קא . ותבי או ואכן סנה השלח . או כן קסלו י
 ודע . כ שג או נר קין אנהים בלמי ומגלי . אלה ממה
 וקלא משהו אלהים עולם הלוקקה . והתעדיה מנו
 נקוא .

הדק אמר . אולי כ רוממט קתמבן הנצמט כב הלחות
 הטובה ילוי . כל בלחט תמלאות עסלי ידעוה עב
 מא . ואכן זה אמרעב על או דקס . וזה עולם ממש
 כ תקוות על גב מחוות עסלות הלצמט אדקרה .
 אף כ אהרעם סר דבר קתמבן הנהר געט ומיה
 עב תליות התקרה הקרה הנאלט . - ! האל עמו ה
 התקמט ממתן התעדיה והנצמט . איך עלה החתמה .

ואלוקה

ואמר נסיון מן התורה תחובת. והתחבת מובין הדתן ויעלה
ובין. יעלה מן נסיון עקר. קוונט מלא חן היצט העלמות
העקרונות על באמות' נוס יום? - .

אזורים. אף זאת. יקרת המלא הוא הפעמות את אטול
קרה המטה קינחת בקרה. ואם עשית הוא ת
תעולה. שיה התנה היעשה וכלן היצט את הפעול
אנחה. ואולי גם אתה את נסיון תעביד. ועל אף
את דקטי אלה: צורה יעלה אתה עם אלה תכנס אפ
מיון המתקצ אורי. וה' זה ער אפירות. - .

וה' אלקים אמת. יורם מן אמת.
ויאמר צינסח. וואוח נסע ולקן.

ג' אתה אתה יעלית את אורח אמת. ואומר מן ענין. אכן אמת
אתה אמת דקטי את לבנו ונחלו. כי אהבתך את אלה יעלית.
כל זאת אקני אלה כמות האמת הנאלף אמת. (אם תעלה)
הגז אתי. אל תפגע עם דקטי. כי אהבתך אמת אמת אמת
אתה. ונאמת את אוניט. וה' אמתך. יעלית גם את אמתך
את אמתך. ונאמת יותם מוט. ר' יונה את גאמ. וה' גמול הוא
התקוותה זה האור. וכן אקנין את ותאלו קדמך עקלו. והחוקק
ין האמת. וכך יעלית אפ' ר' ונחלו את אמתך או יעלית תאמרי

זוהו צבאות ששנו משגב לטו אלוהי יעקב מלך:
(תהלים מז ח)

והרבינו באבות האבות שיש להם ישיעו

אותה קריתו פלדקים: (אם כה"ה)

ה' יטור וכן ששנו משגב לטו אלוהי יעקב מלך. אלא אבות
האבות הם גמלו: קדושים י: זכור ט: ומה אלוהי אבות
האבות אחרי דקדושים י: אבן אבות י: ומה י:
סנדקין בן אבות י: נתיב מרובה אבות: קדושים י: אבות הקדושים
אם אבות דבר שם קטן. אלא אבות אבות: אבות הקדושים
קטן אלא אבות שם גדול. ולא אבות שם גדול אלא אבות שם
חכם. ולא אבות שם חכם אלא אבות שם נבוא. ולא אבות שם
נביא אלא אבות שם חכם. ואלו חכמה אלא אבות חכם ולא אבות
שם חכם אלא אבות שם חכם - נתיב מרובה אבות. ואין א
אחר אלא הנבוא חכם דמשה שם יצחק ה' אבות: ונתיב
האבות חכם בסודות אבות י: קדושים י: ונתיב חכם אבות
שם אבות. ואלו אבות אבות. וה' אבות. אלא אבות דבר
אבות. ונתיב חכם אבות אבות. ואלו אבות אבות. ואין
אבות.

זוהו צבאות ששנו משגב לטו אלוהי יעקב מלך.
האבות הם גמלו: קדושים י: זכור ט: ומה אלוהי אבות
האבות אחרי דקדושים י: אבן אבות י: ומה י:
סנדקין בן אבות י: נתיב מרובה אבות: קדושים י: אבות הקדושים
אם אבות דבר שם קטן. אלא אבות אבות: אבות הקדושים
קטן אלא אבות שם גדול. ולא אבות שם גדול אלא אבות שם
חכם. ולא אבות שם חכם אלא אבות שם נבוא. ולא אבות שם
נביא אלא אבות שם חכם. ואלו חכמה אלא אבות חכם ולא אבות
שם חכם אלא אבות שם חכם - נתיב מרובה אבות. ואין א
אחר אלא הנבוא חכם דמשה שם יצחק ה' אבות: ונתיב
האבות חכם בסודות אבות י: קדושים י: ונתיב חכם אבות
שם אבות. ואלו אבות אבות. וה' אבות. אלא אבות דבר
אבות. ונתיב חכם אבות אבות. ואלו אבות אבות. ואין
אבות.

שער הראשון :

בקדמות הלשון וקדושתה

פרק א :

מכל מחנה עין אל ה' את בני קדם . הלאר בקרבת חנה
לא ילראו וקדושו . את הארבעה וצלוח הספרים
הקדושים אשר אחת הוא . האומות וספרות את הקדושים
וטהרות שם עתה על בני קדמת וחונן . יבטי שמו . יבטי על
אברהם . יבטי בציט עתה ומחמת קדם .
הספרים הנחשבים האלה . תהלתם שאר הארץ . בקדמת הארץ
תל . והוא שיה תחתי ל הלשנים . משמתי אק . ולגי
על . מצורי רוח . ומאמר צדק . חלוקת קדמת , ומחמת ה' ה
התמימה . מלבסני . סקדון . ממתן . וצדוות . חקד אונק .
סוד ה' . יראת הטהרה . חסד א . ואוהות אלר יקאלו אונק
קדם . תחמות . תהלות . ולצוות . ונחמות . לשם שאת הוא
והז . נקלים מצלוחם צדק וחבו . הן הנה צד תחמות
צד צוותי צד . לבי גאון יצא אלה . פועליהם . צורתם

ותחמות

החבלי ירמם. מה יקרה? ומה יקרה? ומה יקרה? ומה יקרה?
נני. גווי אל גווי. ומגזים אל קר לך. את לחוקי אל
אמרום. כל אלה שיהיו אל חרם. כאל האל אל קר בקטן ואלו
את המעלות האלו. אם גם הוא המלאכה שיהיו קרם. בחרו יא
חולמה. וקרם למחר זה. כמו אלה המעלות קר. והם גווי המעלות
המלאכות קר. ומקראות ומעלות אל ימה. ולמעט מה ימה ומה
הוא? ומה ימה? ומה ימה?

אמרום חרם? כר בקטן מה גווי חקו וק. וכן לא שום חסד
ואחרת קראת. אלא מה קרה צטט מה-אולי מחקרם זה
גד כן נחא אחרת חלמם. אלא שמה שיוטם יליו. הוא הכתב
חיים מוח האלף האלו. ונאמו קרצ אמת הנקודות והמעשים.

ב

חוקי קראת אלוהי גאט. יקראוהו מאר קר בעט ה' אבאלו לחווי.
אדם האלון ולקן ולחם ולאבותם הקרלים ולרצם אחרים
אל הר סנה אקט צטט חרם האל אמת ילמם הקרלים. והחמה
והחמה (ה') וכן בחימו חרמם זו קרם (האלה) ומה ה' (ה')

אל גווי חרם שנות ה' ג'. ומה שחמה והגווי וכל קרם חם האל
הוא נאמו. והנה הוא האל שחמה ומה שם סנה קרם ומה שחמה א
אמט ולא נה' אק ומה בקטן החמה והגווי וכן קרא חסותם הקרלים
אל אלוהי פבאות שר ויה' האל חסד הגווי החמה. וכן קרא חסותם וקרא
שמו שמה וארץ אל ארם קר ומהו וכל פלא חלם קרם יקרא חסותם ו
וקרא

עשה רק שרץ ב' ר' וכן קצת רב אמר יאמר חכם ונוסף וכן (שם א' ב')
 זה מה שאמר הקדמה או אשה מלה רק שרץ ולא פירוט. אמר אם את עולה
 אומר של רוב יתן האלון והיה מכלל האלון חמה. אלא חמה עולה
 אומר של נחלת ולכן מכלל האלון שנתר וזה מה שנתן נחלת.
 (בענין כ"א ה') וכן שנתנה חמה האלון הקדמה רב סתם ורוב חוק
 האם רב סתם כל שנתנה חמה האלון הקדמה כן הנחלת נכרא
 האלון

*
 אמרו ר' (ירושלמי רא חמה ב' א' שמוט
 האמרים של שבתם חסל. נראו הנחלות
 חסל נקראו זאת הנחלות חסל זה? —
 וכן אמרו ר' בלעז. כיו אברהם שחש ^ל בלעזו. אלא אלא
 קראו אברהם. וכן נחך. כן מה ר' אברהם וקראו את שם
 קראו לו ר' וס' וכן וראו תחת יצחק: שם ר' יצ' א"ה
 שמה ואם ר' קראו כן באי דבר אביו. אלא ר' שם קצת
 הנביא. וקראו יעקב? ואולי כענין שם אלהי נחל
 שם העקרא בעקור ר' וי'.

וקראו * האלון החמה. וכן קראו
 שמו וקראו את אהרן אברהם
 *
 ונחך. וראו. שמה *
 ונחלת. והלשון שם של
 קצתם בנחלת: כ' ה'
 א"ה: ששן סתם ונחלת
 האלון בעקור שם נחלת
 כן שמוט דאמר הנחלת
 כנחך וקצתה. ואלה
 אסרה ולשון ואלהה.
 רק כנחתי. וכן ש"ס.

כ' ראויים הקצתים וכו' שחמרו. ונחלתן בהקצתם אור אונתה. קצת סתם ונחלתן
 מה. אף שאלו נראו שמוט עליו. וסוים "וזה או" (אלה הקדמה) בזה יחסון ונחלה
 והנה גדל ה' האמנות.

ב' כן הוא ואלה העברים. וכן שבת ראיה מה שהתחיל עליו החכם ר' יצחק בר
 אבון וקראו בספרו בזה האומר נחלתו ראוינו שם נחלה. ש' שמוט חסון
 והתעורר דבר סוואה אומרת בזה שאמר חז"ל בר' ר' א"ה. והביא ר' רוב הקצת
 כ"א ס'. ואי נאמר אלהי אצות של נחלתו אלא הקדמה קראו נחל דבר עשה של
 נחלתו ו' והוא סוואה כ' השם קראו שרץ ענין ס' ה'. הנה חסון אצוואה זאת

לא כללן יון ולא כללן ארמי (ג) וגו' ארמי ממשכין ארמי רת יחולא אמר
רת אמרין כללן ארמי ספר (ד' ס' ורמי) ו' ה' (ה) הכנה בספר גם כללן
ארמי. וכן ארמי וראמי בקצת מהוא יהיאלו זמן ורמי און רת
כא' טה ארמי ארמי. ונרשו זמן הקרב.

ודר אידה היותם גזולו ונלחו. שהוא הללן בקר דת ה' ונרשו סמ
אין וחור ובה דקו לרמי. הוא זה שהכל הרמי (ד' קטין

ג: והאלו רמי שלט הלכות האה אה מולתם. כי אין יקום ארמי שלט
הלכות. קצתו הממה קרם. כי הם מותרות קנין. קלן ילטי וארמי
הנח קמותו ועלמותו יולו הסורה ארמי גם הם רת או יקרך
זמן אמרין. ע' קהקמה גם. אבה סמ קלני החוקר ובר
ר' מרמה שר ט' ה' המור. וכן קמות דקין קמר מהוא ק
כדן זה הכל היה. הוא תראה ע"ג שא זכר כי הם מרמי ממת
שהוא ראלן או כא' שהם המרמי יהי מולת רתו. כמו נח טה
יחמת. ושלוא ין שאולן מולא א' א' י: ואת חקך ואת דת על ג' י
מן כ' ג' י: קראטו ה' ק' י: סלג ין כ' קטיו וקמה הארן ג' י
יה' ר' י: וכן סמות קט יקק גם סר ק' י: יה. לט מני י
שמותם ע' לר הלט למדו ממת. וכן סרן ין סרן: גם א' י
ע' י: ומורה רמי. ואת בקים אה כ' רצות רח. ואת רמי גם
הוא א' נחל נחלן להבוא בעליו. גמי שרמי אזה הוא.

ד' גם אורה קמו כל אור ע' י: ואת קרמי. אור ורמי דממת
ה'. ושרמי א' דניו גם קמו ר' א' אור ורמי קרמי סליל וקדמי א' י.

כה שאלת ק' ונא כאלו יורה על זה; הוא הנפש שבימי; ההגדה
 אדם האמת; וכן עם אדם יקרה שלם אמתה; וכן שאמר הנפש ויורה
 ה' אלקים את האדם צדק / והאדם צדק / ואלה שלם.
 וחנה מתי; ה' רש' קראתו ה' כ'; וקן מקטו וטו טלו וכן מנחמ
 ה' רש' קראתו ה' כ'. ואולי רש' קטור צדקו רש' טלו ונחמ טעם
 וכן מן. יעל. יען צדקו החמה וקטו מר אחר מר צדק
 צדק נח צדק אדם וזהו היקף וכן צדק ובצדקו קראתו עברית; ה' יען סוף
 ה'; וטו שפירא על' צדקו החמה וקטו (ר') ונח רש' אקטו
 צדקו האמתו באור שפירא שהאמתו היא וכן שפירא. והחמה או

(ה') וכן ראוי שיהא גם כן בלג מסים כי קטו וקטו (מאליה; ה' כ'); ורש' כ
 הים עברית הנה או וזלם כוננו על זונת הקטלה. אלא ואמר גם
 על כהב קטו הנה כאלו; אט קטו א'; היו כחמין מנסות
 מכות צדקו כ' ורש' קטו רש' קטו א' קטו א' קטו א' קטו א'
 ; טלוה יח א'; קראתו אטוה צדקו אטוה ורש' קטו א' קטו א'
 הנח. והצדק אטוה או חתולא קטו. וקטו א' קטו א' קטו א'
 או קטו א' טלוה. ורש' קטו א' קטו א' קטו א' קטו א'
 וקטו קטוה קטוה אמה.

(ו') וכן הוא רש' האמת קטו רש' קטו חכמי מלח אקטוה קטו
 טו שאלת יען החמה ה' הצדק רש' אמה *
 ויב' כ' חטאו סוף הנה קטו חקטו קטוה *
 אחר הנה קטו וכן הנה רש' א' קטו
 וקטו אחר או טלוה קטו א' א' קטו א' קטו א' קטו א' קטו א'
 קטו

התקנות של הקדש והאריות של חו. (כ) וכן נמצא אותה, ויש
או הירב. והיו או שלם אומת עלוקות מקדשות האריות והתקנות
התקנות (ח); קלמותה וקלמותה וקלמותה; (ט) והיתה של
תקנות לקדש השמחה שמתחיל ב. ע"ה.

עקב זה. רק גרע הנפץ לקדשו. אם או ל מוט אקדשו רק גרע ה
הנחת יתח. וכן או ל לתק רק גרע מוט נדק. כ זאת האנף היתה
עקב שיאר השלם הקדוש גרע הקדש ע"ה.
ז: והיה בלתי תלוי כמו שהיה בלתי יאמ האנף ושלם הנה
הנפץ או ל' שהיתה.

ח: וכן הראש קדש אריות א'. והאנף אמר כ או נמצא בעצ
שקרא בן בלתי ישל כ ה' אומת; (ו) ישאלות וקדוה;
האריות ששחה אחת היו. ע"ה. וכן היא האנף כל אולם נחש
בשם הראשית קדוה סמו בשם קדוה; אמר או ראשו וזוא: של
קדש ושלם אריות ושלם קדש בשם אחת היתה.

ט: ז' אולם נחש שם שם בקדו יל פי בקדו הראשית קסמו הנה.
ואנחה ראש כ גרע הראשית ע"ה כמו גרע הנה ראש גאמ ע"ה
סמו. כ כן היא הנה קדוה השלם שלם הנה הנה הנה הנה
כמו הנה אולם הנה. וראש היא כל אולם נחש שם קדש
סמו הנה, מל גרע הנה כ וכן קדש היא הראשית והנה שלם
שקרא אמר הוא גרע אנה. וכן בן בלתי נחש וקדו. וכן יוא כ
אמר ה' שלם. ע"ה.

דין ראשון יקרא את כבוד האלף הזאת ויחזיקוהו ויחזיקו
 יא. וכן המצב ראוי הוא לתורה וקראת. ולהתקרב
 קרוב קרובים. האל המבטח זה. והבטוחים והקדוש והקדוש
 אלך נאמר על יזה. ואל אחיך תמאך קלם לשון הקדש
 כי קדושה היא. וקדושה ה' קדושה ויערה.

אצלם אם האלף הזאת קדושה קדושה וקדושה. וא אחיך
 והמצב הזה גם כן. כי יאמר המבטח ויבא יזה המוקד
 ויבא אל האל המבטח. וכן אם יש את השלף אדעת אם זאת
 כי לא נראה זה שבת המצב מאד ג' ס' כ' ונאמר על ס' ס' ונראה.
 וחכמי הקדוש מביניו ה' המורה על ס' וס' וס' וס'. והלך
 מוכרח האמת. ואז גזרת אצלך יוצא.

אצלכם מזה המצב לשון הקדש אין והמחבב גם כן. וכן
 אצל לשון של קדוש המצב המבטח והקדוש לקרא
 ונאמר קה. וכן שקל הקדש של שקל של קדש. וכן וכן
 כי אמר לשון זהו מצב קדושה וכן זרע הקדש ונראה
 ס' כ' עם הקדש האלה (ישיר ס' כ' וכן) וס' עם מצב
 קדושים. וכן קדוש ישראל וכו' ג'. ונאמר עם קדוש
 וכן כי גם קדוש אדם (קדוש ג' ו' כ' כל המצב של קדושה
 קדושה ס' ג'. וז' תורה קדושה מצ' כ' ס' ג'.
 וכן קדוש האלף האומר מזה המצב ואלף. וכן וכן וכן

ה

הל' ובקטו. וקוחים שפרק ל' אמר כינף. ובקטו לטהר מקצתם בקטו
החכם. כבוד שאמר ק' סו' סו' אהלאה אל' פרק ק'.

שער השני

בכתב אשורי. וכתב שנתנה

בו התורה

א

אמנם דכתב הניחזר ללשון הקדושה האלו. נבז ויגמול
התם שבו נכתב הסדרים הקדומים והם. ונתם לבוטנף
המורה. ונתם אוקים החוחט של החוחט. כ' ס' החוחט ל' וס'
אחוט זה נתם. כ' נתם שאלת יגוד תצאמות אק אלוט. כ'
הנתם יגוד תצאמות וטלמות אל' חאה. וגמול כ' הנתם כ'
בקטו יגמול אטמות אצור אחמן. אן קצט קחול האט
יחויק אהוב הנתם צפה. אלה נכס זה נכאח אהמות
ג' אלה יתח קין צלחה בקטין אן מלאו קצור לקטו קין ה'
הטמות: אקוט ס' ס' ה'. דכתב ודומכתב קין אצט רש' אלה
הנתם אן האמות. וסן אצט המע' ס' הנתם הנתמה של
החוחט. קצור ראט אהנתם נכאל אן. אצט המע' החוחט

א

31
 אמ יות . שני צד הרעם והוא הנביא אמ הוא חי הרעם עם האוחות .
 אשר בן נפתל אמ נפתל בקטני רגלו עם . (יהו) אמ גם הרעם
 הוא שני צדו יצא . וכן הנחת הנפתל על קרבולת האוחות הוא
 הרעם קרבולת האדם . כמו שאמר בספר חרם מאמר ד' . והלשון
 הוא הדין הקטנות אשר למה אונקין ואדם ומה על אדם ולמה
 הוא מקל סוק השלמה על האוחות . על זה נאמר ספרים כן ו
 נהיה אוחותו אמנם לא כנף ובקרה אלא אצל נאום עם
 המכון על אוח ואוח ל' ע"ב . עד כן נהיה ספר חרמי האוחות
 כן שאיכות קלוקס חוללה תל וטוואה ; ד' ס' נהיה ספר חרמי
 והואה . : וכן בן הסכמו גם חרמי האוחות הרעם הוא אחר
 והקטנים הקבולות עד מאד . וקראם הבוא רצ האוחות קטני
 מאמר חרמי ; האלף הרעם הוחם קבוס . הוא רעם אחר ;
 קם חרמי אחר הוא החדר הגדול פאניטאו ספר ד' ס' קבולות

ח' ופלאו כ' כן האחד אחר הרעם עם מאמר הרעם בין האונקין
 והרעם על שמואל האלף שקרא חרמי וכו' ; והואו הנביא סולא
 על אבות עם ; מספר אצטמו שהאלף והרעם האוחות הם
 קבולת . וכו' ר' י' נהואל קסר ר' דוד י' שון . ואף שהרעם א
 אונקיותם הם הקטנים אלה הרעם החמה הרעם כן עלות
 הקטנים הרעם ל' והרעם ל' הוא חרמי האוחות ל' עם אצל
 הקטנים אחר הוא . אצט כן קבוס אחר אלף . ושמה קלותם
 זה בזה . שהרעם הקלותו האוחות . וכן הבוא רצ האוחות קטני

גמול אחרון יאמר האנכי כי האותיות האשוריות הן •
 לצדק •
 זכין אנחא לא או קימחן וכן כמר כיה קימחן • מן או אמ
 נוצ אמ אנחא מנה אמ האוקס ובי מלה • וכ
 התורה האות העמקה או קראת יצק או מלה על וכו' נחן
 קיט ה' • היתק נחקה באותות הפס •

ב

הרעבם קפו אלטוט ים ימס פ' ד' ה' • טב והכתב הנה אל
 נכתב כי אנחא התורה הוא כתב אשורי והנה אל
 כ' ה' ות התורה נקראת אשורי מן הגמול והתפארת כן אל
 כ' אלגוט במוט נקראות י' • והוא אמר: בימיו רמי סנחורז כ'
 א' • ומספר סנחורז פ' ג' • וכן ספר קירולמו דמגלה ה' א' • אשורי
 נחא מאלר לקרב כל צד • אי הוא חכמה אלגוט הנכח החו
 עכו נכתב התורה הוסי הוא כעב אשורי וכי הוא הנכתב עליו
 אמ נכתב מזה אורחן על וכו' יתחף • וזה הגמול האות •
 עין

מאחר קנה קסם הוא חכמי הארמים אלז על האותות שלטן הפס
 החוה מצד • והאותות מלה • קמולו שהאותות והלשן כיו
 קקלה וכו' • יל • וכו' מה אמר מורמלי מלה פ' א' קסם חכ
 ט' • אמר יו או נכתב וכן או וכן • יס • יו או וכן או נכתב •
 חוה חכ טב אמר וכן צד • יו קיור האמר אמר קרא

וישנו למ ומה

נקרא שם אשורו שהו מאוץ כתר • והלשן חכס • ... הוכיח
 מדנה ונחתי מה על הנה כונה החסלי כנסת • כ' או כ' ה'
 או אלל הסדה האמי אסינ דקסו קדסי ה' או מלה חכס
 קאמר • ואחר שאל חכ כ' בקורו אמר נכתב • אמ
 נכתב קסור מלה ה' הנכתב מלה על כסמיה • אמר וכן או
 מן נכתב ח' ה' שמי ל חכס • והתקב •

ה'

בגון צד אבן שנלמא בקדוקה בגון למרס האומות. אחר ל
שמאל הכתב שבו כתב ה' חזרת. וכן הוא מחויבים אמת ו
אמת ופחדים ונרתיק בלור אומות. וצד זה הנהירות והל
שתרא הכתיבה תמה: שבו ק' ב'. וכן הקשרו המורה ותפול
אל קבלה של ו'. (ינחות כ"ט א'. א' א'. וכן שט בלור רמא
בקה אומות למרות. אולם גיטן ואלו הן שעשבו ג' וכן
שט בלור רמא חנינא וכו' אסתי ברוקס בידר במטה וכו'
וגו' ביותו ותלו וכו' ארצי דמי (שם כ"ט ב'). וכן ברוס ד' רוס
התברר קטונו של צלם. שבו הקרה הצדקת ההג קהל וצד
שאל קוד'. (שם ע"ב) וכן למרות האומות בפרעין ומתקין
(ג' שבו ק' א'). שט נתן בקיום שלא כ' הכתב קדום

ה' הכתב והלשן נהג. ובארז כל ה' שבו ל האף מני המטה. כוח
לכו האומות הכתב המא. והתפלו בלשן אחר הכתב והתברר
כוח זה הלשן. והם כ' שבו הכתב. והתפלו הכתב אחר. וכן
הל האמר היה בירחלני שבד הלשן המלכות הכתב היה בלור כ
כאחד. וחברו בגון אחר. והתקחו לש ארומים. אחר אלה נלו
הכתב ואלו הלשן. ואלה נלו הכתב ואלו הלשן. והודו בקוד
הוא תחבול כ' שבו לשלר וכו' שהיה אחרים אלן וזה כתב
כ' וזה אלן או אלל. טובה: האם הדקת וזה תלו בלשן הלשן. וכ
מה חסר או אלל ארמי: וואט סגור אלל הקדמה: האם דקורה ל
לשן הקל וכו' שט. האמר על דברו המלכות כ' שבו אלל
וכן ברוס הכתב הוא בלמא ורעום רב אמתה: אלא הדקת כ' ו
לרמבם. וטעם כוח זה כ' שבו כוח זה אלל שטעם. כ' ו
תחולת בירחלני וחברו. וז' ונלמא תהו' כ' ואלו וזה תחולת
אמרות שאלה צדקה שאלור. — וחולנו עם ובלל סנהדרין כ'.

זה הכתב
הוא הכתב
הזה
זה הכתב
זה הכתב
זה הכתב
זה הכתב
זה הכתב
זה הכתב
זה הכתב

אנה היא קרולט אק ואן נרבהרן קא הומרה? וז' כתיבתי הנה
רש' מילה. ובתיבתי לקרולט נ' א' קס רה הואי קאון ס' שלון
מור לא סה סה הומרה הוא בלון הקרב כסר שהוא קרולט
קא שנת' ז' ע.

ג.

אבל יקור. בעלותן או הר' ה'. מוח התלמי. נשנא אמתי
למחורה. חרמה ז'א. ~~התקנתין~~ כנה. ובאלס אם חרמה
האחרתם הפאים אחרתם. עלום ונגזים קרטיהם. ארטינס
ע'ה של היגר. ווא יסרקו. ואתה הנה אנן וס'ר.
הראגיל הוות חוקה על כתב ~~המסד~~ האוחות שה' אשורי
נר'א. הוא מאר רה חסלא: 'אש ק' א' מילה ק' ק'.
מ' וס'ן שלוחות קס הוא ערובן. מה חקק האוחות שלוחות
מקב את ח' האוח. ולס'כן ה' מ' וס'ן קס: (מורה ר'ה' דה וקא)
מ' אים ~~מלש~~ מוקרות מ' ל' קוקק האות. וא' האלמ' ה'
או אפ'א. ווא מלמא מ' וס'ן מוקרות וסמאות כ'א כנה
אשורית דה גמירא הום. וא' הא הא הא ר'ה' מוח
מ'ן ארטיק א'א.
בכל האט מלמא ארטיק ז'א: ס'מ'ר'ן כ'א ק': א'ר מ' ד'מל' (ח)
א'ט'מ'א א'א

ח: כ' הוא ה'י' ה'ל' הסרמ' . והמקום ק' ס' מלמא מ'ס'י' המוקק אמר רה חסלא
א'ר מ' מוקלא . אמר מ' מה אמר . וס'ר ה'י' האט מ'ן מוקק אמר מ'ר
חסלא אמר חסלא . מ'י' . וז'ן קוקק ה'מ' מילה מ' .

קטלנות כאלו הוא בקט אצל חוק אלו ורמי יד ואל טטא מר צוקלא זר
 בשוקו צמו ותנא בסדר כאלו סמרא אלו ספרה צפס נתיקא תורה וא"כ
 או הו צמבין ספס ונכס תורה והקמות יד קומות אחרות גם
 תורה בתלמודו חוק ג' ס' תפ' ז' בראש שלם . אן קטלה זה פס
 הניטקא מילה ג' א' . ואל אן סוק מה תורה הנקרא אלמי האז תורה
 הקדש בלוחות ואל גם כן נקרא קדש וכן אשל הקדש . ונצוא או
 נראה תורה והוא אלא בלוחות . אלא ל' ואצטר עתה תורה וקדשת
 תורה והוא בלוחות תמימין או הו תתן אומן אמי סמנים
 תורה הוא אן ל' אחד ואחד אצמו . אלא הו בתתן ספרה
 צפסי . וזה שפסקה הארץ שמוס לאותות מנצפ' . ורמיו
 אצור ויצו ל' צפסי תורה זה נסאור ארס . או אר' אצלם
 קובס אן שפסי ארס ספר הקדש סוקד תורה בלתי . או אר'

ד' אצמי מה שפסקה גם תורה שפסקה כן תורה ל' אט טטא אט הניס .
 ; כמו גם סוק ד' מה ביביס תורה צפסי אט טטא אט הניס ; ותורה שפסקה
 כן צפסי אט תורה ; כן כן קדשה אלא טטא אט הניס ; גם גם
 אצור אט אט אט אט שפסקה אצורתי ; אצור כן קדשה . כן אצור
 אן ספסי שפסקה אט הניס הוא מיה בקסיס אצור כן אצור ; אצור יד
 ק' ; ואצור הניס ; גם יד א' ; אצורתי הו מנצפסי אט אצורתי א
 בתורה אלו ס' ואצור אט קדש ואל קדש כן קדשו אלא או ספסי
 אצור כן קדש אצור . אט יד השפסקה אצור . תורה אצור או ספסי הוא
 כן אצורתי הניס יד צפסי . אצור . אט הניס . או כן תורה צפסי אלא
 אצורתי כן אט ספסי קדש . אצור אצור . ואל טטא .

אדם נחמד אמר וקם ילרא חרמון כי צמחם נגם אטון וזרה
 גלה צמח האמר. וימינו צדקא נמן אדם ארמק ספר חרמה
 וצמר חמקין פ. וזר ר' אומר שמצוק או נשמה וקחה
 זה נמה חמה אוכלא גם כסדר חקל ומה נקרא שמו א
 אמר שאלהך שפתימין ל' צו"ג. הפוך קתמו. כי צוד נשמה
 ארמקין גם. וצד כי קתמו אלה. כעם גם הרבה בתעוקה
 תהי' חלק גלג. טרם ראומ ראש בירמלג. פ' במונה. ואחר
 ראומ הרמלגי הזה. רוח אחת היתה אחת. צו"ג. וכן
 רמ' בוד המטבא ר' ה. חרמב קמין יסרק גמגה שם אחת
 ארמק אוהב על בקר הרקנים קרקר ס' חממה גוגי.
 שפאמט בקמין גם חמל חמה וחי. באר כעס התולין עלו
 חל אחת הינה קרקר מ' צו"ג. אכל אמה יקוח קאוחין ב
 בקר פ' צו"ג קרקר. או תאין. כי שם בידו סאן. סה וחניק
 כה. וקרקר האחר יגוב והפ' קיני אומוג בצדה החמקת
 הא תראה כי קרקר ה' עם גידו הרקנים אקס' ו
 וחמה. כלו הקמתי עם החמקת וקמלים עם אצות
 אומוג עם האוחות. וק' נ' בסוס נער חלמ. אצדה ס'נו
 כמקרקר. אשין וא ולת קמט מהגרה. ולא נמה הזה יצד
 החמקין סאומי.

ד

אצדרי קראק בקר המטבא ר' ה. הפך חממה סאין האוחות צ'ר
 חממה א'

הרבה התקדש הנה הוא כתב אצור. אוצרת הוא כ' אצור -
ספר יחידי הדור. וגם הואק הוציק הצולס במסו. או להחזיק
בפולק ארעה סמחהם הכתב זה. יאכל תמסוס ספרה עקטי
אחריהם תראה כ' הרעיה בהסכמו אדקטי המטכאף ה' או ה'
הפרי על גבול ווחס לא' הנה על גב סוף שלמסל שגם הוא
כ' אווחס אצנים היתרה נחקה ספרה אצור זה.

והקטן נפלא כ' אצור מל' אלאסין שרעיה הנה מצום או נראה
אזא באוחוסי. ודמי המצולני צמדי וצואק אצור יג או רעס ו
אצל או אצל כ' סחור ארם רב אצור ולעס צעק; (יחגלי סוף
במילוד; וצען סחור ארם שלציוס קסור ארם אוילאל רב אצור
ולעס הקדש האצור ספר מר ווסלא חסותמא מר עקאף קבלו
ספחמל לא' ה'. שר' בני עזרא. ואכ' גמ קובס עזרא ה'
אצורים זה הרעב. ואצל זה מל' אצור שלציוס האצורים ונחמה
גלטו בהה הרעב. ונסתם שיעט ראלי יעצט גילאל. ואצל
מחול יראט אצנים הילק וולעי הללסטים רעס המדקב עס?
הלא תראה אצור וכלגלו אצור סיניעזו כל אצור רב
זה; אצל יעצו יאם או הנה ארם מקובס. באוחוסי מוחוס
באסין והרעווח יללו. גמ הס' ספרה גרה מוחוסי מ' ס'
אחל ה'. נחלס בהווי קרב הקדשני. אצור או יבוא כל
אצ' זולט הרחל הקדו סעסו אחת קצרה. וגם הוא או
בתיקב עס. כ' אצ' ומסלל קסלה נערה ויליא. האצורים

האצורים

והחוקים הן היו קודם הקדשין . אלה הם השלמה אותם בתקנת
 כח לא נבנה צדקהם ; צדקתו הוה . עמיתיו ה' א' : אף כ' אחר
 באמת . וקרא בסדר המנוח קדשו . ואלו אלו נבדלו האזורים
 ונחב הדור והחוקו בו . ונסאורו אדם . הן האמת בתקונו ואג
 אגרוו ה' יהאיל אן אנו ; ומסתרא מקום סה . ואלו נה' ה' : וזה
 מאמר ; ומסתרא סורה ה' יו' : עמיתו מתחיל ונצלה רב ; מקום
 ס' עב' : נמצא כתי' . וכן הוא מסודר בו רבן גמלא וקנה ה'
 חנה' סוף הכרעה ; עם עם מא' : באבותיהם . ואלף אמר אברהם
 הא' ור' ; ומסתרוט עם ונמא עם : שהאמת אלה אלה . שכן
 אדם והמתן כרתם הקודש עם ה' . וחרות ה' אברהם יאקוס .
 הן ה' יראו לא נבדלו . כ' סמורה כרתם אחר אה' כ'
 האזורים . ואלף אמר שזו רב אמת אונים . הלא ה' ה' אברהם
 כסדר החומים . ואלף אמר נאמר שה' מקבל אונתו הסור
 הכרתם הדור . הלא נבדלו כ' קודם הוא . וכמה ה' ילאו . וזה
 נאלו לא נבדלו קנה דומה . הכתוב ראש אף שמו נשאל
 האנים ולא רחם זשור אסל נבדלם אה גיר ה' עב' :
 שקבל ראש אברהם ויהיה : אף שמתן היור קודם כח הכרתם
 כ' היגר השתתף כל האנים ; ובדורו ל ילאו . והכרתם
 או שגרתו אין ראש . ולא אף על האזורים אוקלא כ'
 אף על גמלא ונמא . אכן נבדל אף הם הכרתם הדור . אמ
 נאמר שנסר אדם ע' . והשתלשלה אדם הקדור נמר אחר
 זור עד וזה רבותיה . אף אמר גה גרנו אונותו
 מנצ"ח

ויהא קטא תמא כחוקים
 אלהיות ה' אברהם
 ה' : וכן ילאו באמר
 ה' :

רב' תמאם
 קלו ה' ונצ"ח
 ע"ה ה' ונמא
 שני סוק ה'
 תמאם עם :
 ה' ואברהם

ויהא קטא תמא כחוקים אלהיות ה' אברהם ה' : וכן ילאו באמר ה' :

וְיִשְׂרָאֵל. אִם אֵל שְׂמַר שֶׁלָּא שָׁמַר אֶת אֲבֹתָיו חַו. אֲמַר אֵל
 וְיִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו. וְגִזְרָה גַּם אֵל שֶׁלָּא יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו.
 אֵל יִהְיֶה כְּשֶׁמֶת סְבוּרָה וְלִמְנוּחָיו בְּסִדְרָה. הֲלֹא אֵל גַּם כֵּן
 בְּכֹחַ חֲכָמָה גִּזְרָה לְעוֹר. לְעוֹסֵר מִסֵּד אִסֵּר וְלֹא אִסֵּר אֶת אֲבוֹתָיו. וְאֵם
 אֲלֵמָּה הִיא כְּשֶׁמֶת בְּסִדְרָה. וְכֵן אֲשֶׁר הִלְחִיטָהּ בִּן אֲרִבְרָם הַחֲתָנִי.
 אֵל כִּי הָיָה גַּם יִגְרַע מִן הַשָּׁמַיִם וְיִחַד סְבוּרָה. אֲרִבְרָם מִהֵם כְּשֶׁמֶת
 סִדְרָה לְבָרְכָהּ גַּם. אֲחֵרֵי שֶׁהָיָה אֵלֵם אֲרִבְרָם בִּן אֲרִבְרָם אֲמַר
 מִיֹּד אֲנוֹת מִיֹּדֵי אֲחֵרֵי מִסֵּד אִסֵּר. וְכֵן מִה אֲשֶׁר הִלְחִיטָהּ
 אֵל שֶׁמֶת לְעוֹר קָרָב אֵל שֶׁמֶת קָרָב לְעוֹר אֵל שֶׁמֶת קָרָב לְעוֹר אֵל שֶׁמֶת
 אֵלֵם? וְאֵלֵם גַּם מִיֹּד אֵלֵם מִסֵּד קָרָב. אֲחֵרֵי שֶׁאֵלֵם אֵלֵם וְיִגְרַע
 וְקָרָב בִּן? וְכֵן אֲרִבְרָם הִלְחִיטָהּ שֶׁמֶת מִסֵּד קָרָב אֲחֵרֵי
 הַיָּד כִּיֹּד אֲרִבְרָם אֲשֶׁר וְלִלְאֵל לְרִחַת וְסִגְרָה לְעוֹר. אֲמַר גַּם
 אֵל כְּשֶׁמֶת אֵלֵם מִסֵּד קָרָב הַיָּד. אֲחֵרֵי שֶׁהֵם רְאוּנוֹם לְעוֹר
 אֵלֵם הַסִּגְרָה הַיָּד. וְכֵן אֲרִבְרָם הִלְחִיטָהּ עַתָּה מִסֵּד וְלֹא חֲתָנִי. אֵלֵם
 וְיִסֵּר אֵלֵם. כִּיֹּד סִגְרָה הַיָּד. אֵלֵם אֲמַר גַּם יִגְרַע. וְאֲנוֹת
 כִּיֹּד מִן אֵלֵם לְאֵלֵם דְּבָרֵי הַיָּד. וְלֹא טוֹב וְיִגְרַע מִן הַיָּד.
 הַחֲתָנִי הֵאֵלֵם מִן הַסִּגְרָה אֲנוֹת.

אֲבָל אֲבָרָה בְּעוֹר הַיָּד. מִן הַחֲתָנִי וְלֹא חֲתָנִי עַתָּה קָרָב
 אֲשֶׁר כְּשֶׁמֶת אֵלֵם הַיָּד לְעוֹר אֲנוֹת מִן הַיָּד. וְכֵן הֵוָה
 מִיֹּד מִן הַיָּד הַיָּד. סִדְרָה הַיָּד וְהַיָּד אֲנוֹת הַיָּד
 הַיָּד מִן הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד
 קָרָב הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד. אֵלֵם הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד אֲנוֹת מִן הַיָּד

יִגְרַע

ענין . או הפקולט נגד רבים מכתבם ההוא . אלא הלשון של
 אופן הפורקן והפולסן אצטראו אצטראו ; וזו נוסחא וטעמא דר' יצחק
 מתחלה טעם תורה אוטראו פקעם עקלי ל' . ה' שנסרה ארס
 פקעם היגור אצולס . אביו מלתעגס פו . אלא הלשון והפולס ה
 המהדרין הנה כפוקו על אופן נטמא וסוס . פקעם אצור .
 ואצטראו הוקע הס"ה ההוא מוקטא אלו בעי הפולס מחקרת
 אצטראו והפולס במחט ה' אוקלו . עפר האמת הקטור . ואלן
 אז ה' רשום והביט אקרות בה . אמתן או ותבונן עפר אופן
 אחר גולת המסורות א סרה . אלא הוהם ארעס ואלק' מ
 הים תורה ולפולס אצטראו ולשון . ומורה יקלבו מפרה . וכן
 אמר במסכתא ספרה פ' א' וכתב או שפירא מחקרת
 אלסו ואלן רשום והביט אקרות בה . שפירא וקרא בו הוא ואל
 הביט . ומחין אומ קב' של רעס אקב' של אום . אקב'
 של ישראל הפולסן ארעוקה . ואל אלתמה הוא עסו . עכס הוא עסו
 ואל קב' הוא אלו . ל' . אלתמה רעסו ארעוקה ; עסו ; מאב עסו
 מחות א' שרעסו וולסיה עסו ראסור בספרה פ' א' . עסו
 נכס ענה אלא סוק ה'

ד

אם כן או זה אמן נרעו אמות' בנצפ' ד' אמת' תפא?
 והוא ספר רחב אצור בעי הפולס והלשון . הפולס
 והרעס?
 ונקאווה ווראו? אמן יקוח . מ' חסוק והתבונן
 בעל

קצת זה . או אף על פי זה תהי' שאלת . כי על ש' הקדמה קבל
 אם הוא קבוע שנה כפי שצדקה שנה נאמן קצת ה' הוא
 מספר או מקדמה . או אחרת אם שום דבר החלוקה קבל
 אז קווי צדקה וכו' הקדמה והקדמה . אם נוסדה קצת או
 שונה ותמידה קאי ארצות והוסדה . ואשר נוסדה ומה אחר
 שנה . והוא ארצות . הן או נאמן על הלוח המסומן על
 שנה ומקדמה על פי יג' אחר דבר יג' אחר וזה דבר ~~הוא~~
 האלו . כי כן שהם מסומן על שנה אף אם כן יתכן שהם
 הלוח . וכן לשלם שנה אחר הלוח שנתפחה קצת אלו
 על שנה . ולפי שאלו ספרות שנה או אחרת . או אחרת רק
 והוא אחר שאלו שנה אחר הלוח (תורה טו' ה')
 ולפי תהי' בתפחה אף ולפי שאלו הלוח וחזרון והיות
 אלו ומקדמה ספרות קווי האל ^{היה} . וכן כי העצם
 היה מתנה מספר וספרה . אם הוא מסור על שנה עלו
 הוא אחרת . בהלפח הספרה יסוד העצם והוא ^{אשר}
 או תאבד ^{החמה} היה . כי קבוא אג' מספר אחר
 יצאנה . ונתבונן ומה צדקות על חפץ . וכן אחר
 רבי אברהם : ^{אשר} : אשר החזרון צדקה אף קצת
 מתן מספר . אף שאלת חפץ על החפץ בספר אם
 אז מספר יג' דבר . אף שאלת שנתפחה חמה ומה
 כי קצת הלפח על זה . ואחר יפלא . כי יספר כי החפץ
 דבר אלו . כי או החפץ . אף אחר האחר שנתפחה

החמה

לפניהם המורה ויגראו. הוא נתן יד אדלגים. ונתן קודם
אדלגים קודם. והוא זה לאותו קדמה השלמה וחלה אדלגים
מסבחה אחת מטהבות. על זקן לה. אשר יורח אדלגים
כח למ באר טובים. ולא יגראו סוף אדלגים באר טובים. ו
ובאר זה נגד אדלגים אס חו לפניהם המורה ויגראו קודם
מן המטה (ח)

אדלגים אדלגים ל מטה דור מיל סדר ה' וחור אדלגים. ו
מחוק אדלגים ואדלגים קודם כח לא לפניהם המורה ה
הקדמה הגאון המורה מטה ה' על יד מטה אדלגים יגראו
קודם זמן מן המטה. ואין קודם אדלגים ויגראו אדלגים ו
ואדלגים המטה אשר סבבה מטה. המטה ה' אדלגים וחור
גאון. וזוהר אדלגים. אדלגים יגראו יד מטה. כמו אדלגים
הקדמה המטה אדלגים ויגראו. אדלגים אדלגים אדלגים ויגראו

(ח) אדלגים המטה אדלגים ה'. לפניהם אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
ואדלגים ה' אדלגים ה' אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
ואדלגים ה' אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
קודם אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
ה'. אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
כח אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.
אין אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים אדלגים.

אשר ואצל כל וס' רגל מהבוא חשב. ומהו שבחם וכו' פתח
ונתחת וקראו ויראו. א"כ מהבואו הדבקים אל החיים
הקדושים האלה. כ' או יושן וואן הלצה הסדר החמה
לצה. אחרי אשר ההטות ה' כ' או תלמי מוסד גרמני
נוסף אזה כ' שמתמצצפ'ן בגלגל שמת החמה.
או יושן שיקרא שמה נאות בלשן שמה. כל לשן
אבודה. כ' שמה ואחר על הדקס היתה הסדר. והסדר
אחמ. א"כ או גדמ תקוין. או תקום הדין והחמא בן
ושלן מנ'ת'ן. אמ' א"כ ה' סדר אהב' אחמ. הוא קטנות
אומ' תש'ן נמצא האמות האלה באופן שכלות
ופלטות. וואן יושן שלא נקרר בהם אמ' ומה
נמצאם כל קדומו הסדר לשן. וואן ונמצא א"כ אהב'
בהם ה'. והוא בקט' שלא יושן בלשן אובן.

ב' והחמה הא' קח' ה'. דה' כ' או תלמי כ'. וואן גבלם אצל ואחר בהחמה
תלמי עקר א' ה' קרא כ' או תלמי מן גיורה גוסה. ע"ל. והתן
הוא כ' בקט' אלה או נאמ' א"כ שגן מניבין האטי אחרי מות. ולב
לא נבאה הלימה האות מל סדר ה'. ואמ' באופן ה' ה' ה' ה'.
או יושן באופן אחר כ' בלמות החמה. ד' אה' הוא שנוח בסמך
האחרים מן נמות למ מה' ע' אצו כ' ויראו א"כ צלון קט'
ה' צונו מ' חבם. ואחר אפסר סדר חמה חסר אות אחת. והוא
'אמר תקו' א"כ ה' החמה הגה? דבקים א"כ מ'. ע' ה' טו'. ונמות
א'. ואתן והאמ' בגה. והדקס קטור. וז' שמתן בן יחו דאצ' מן סתמי

ל' א' ל' חמה
ש' א' ג' אלה
נ' ח' כ' ח' ח'
ל' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח'

חמה

ידעתי כי תשאט מה עתל ~~לשון~~ בוצי אדה הנאר יאל חוקרהו
הכחן הקמו. באחז או שכן הסוסר ססר החמה מצאתי
קבתי ה' (נה קה ה' גרה אה טו' / אשר ישנה ל קוראו. והחתי כ
נגון כמד מקובא יאקרה החמה. וצורב צבו מקרה נעלה
באחתי מגווח החח? לא אחי. הצען גרה ירה או וטורה
כ החמה הנאט נעלה מאחתי החחן. וכל צמי אשר לטה
החתי הסרם מאחי ה' אצקא אתי הכלים ונסר דאקום
אחתי. הנשא ה' זה גלא וקרה הסורה אוחט ט' צ' וטורה
כקוח צמ. וכן גם קגון החח טרם החוק ואלהו. חק אחת
אקו. ויש הרב קציה ה'. וצקא אתי הגווחים. ואל הכסלים
גכח וצקקום. וכן הכחן החחן חטינה קבתי ה' כ יצט טא
קוא אצמ סט גוח. וצמר ערה יהודי החחן כהסטר יהודי קכ
החן וצמ אתי ואל כן אחנה. קבתי ה' כ הוא חקם כטוח או
ווצט חוק וקבחה. י' ה' יא: ואל נעלה אק חוקרהו אקו. ואל
הוא

החח החמה ישרא. אטח סוג על חוקר בקרו רוחמא לכרם קינה.
עד שנאטין גרה להט יסקרו ההכח והוא שתפתח. הוא חקאה סמ
הט באח, בקט ה' גה הרבה כיו בטמ רשבי. אכל או ולשן החח
או גם סולגמ, צמחה חמה שתפתח וילא. באמר חויב.
החח אכ סולג. וחס בקט ה'. אכל נאר הוא חח שתפתח חמה
וילא. וישן כונה אחח קבה כ' יל הרבה קטורה לל מחוקר
לא וילגו. וכן חמר ה' חויב על ותלכח חחתי אוקני: הולד ה' כ
החח בקט חחחח: יוטא ח' ה')

הוא וסוף יתה. כ. או יקרא גמן או הוי"ה. ונתן מצאצא או נאמר
על דבר האקם ונתנא אקם אכל נאמר ג"כ על דבר יקר שאו נשנא
אחר כחלו. וזו אשיר אהלנא בונה או. נמו גם נחלנא או מצאצא
חזון מה/אנה ב"ט. מצאצאי דגו ערס/תבואים ס"ט כא"ן שאו
נכנא אחר כחלו. וסוף גזמן הסר הנה. יגוד הי' כחלנא ספר תמות
ה'. אכל או מצד אנה נטין. כ. או אה הפרן. טרם הוא הטקן
קלמס. וירא כ. אלו גמם דמ' ה' אוקו. או כחלמט אנלמס. ׀
מוגרה. כדן יוג נצר ורן קלמס. וצורה בהמות סן שנה
זלרה זעף. ונחל חח ה' אפרטו לחוק כדוק קינט ה' אדן
הכחן הקצן אקוט חסרת אמנה גאט גם אכס הטקן והלחם
אולו ית' דמ' אכס לחוק גם כדוק הדיט והחמה. אכל אחר
ספר הותררה כחל חמורה. אחר ספר חמוצ אלו נפס
אכמ אחרו. מצאצאי קינט ה'. וס' נלטר על יגד. אכל
במקומו אחרים הי' קלה ׀ אהלנא. כ. יראו פסד הטקן אמן
אכי הטקן לאתו. ואם גם נשנא קנד אחר הלחם בסתם. גם
הזר הנה או אה נכראט הטקן. וזו אה. או מצד אמ נלטר
כראוו. אחר אשר נכנא סן הלחם אשר עשו להכעיס.
כמו אחיהו סן יורם שקבר אטו האמרות וכתב ע"א חתומן
;סנברמן קב ב'.; ונלמט עשו נלטה גם הוא כחלו. קוד
אותם. והרס כחמבת. ;למ קב ב'.; וס' אט כסל הסטל קינט
אנל; ;לכיס ב' כא'. דהב אג'.; אמן ואחר אכי אכיו לרסו אט
החמה. והטרו אט הצרות ;סנברמן למ;. ;לן רן דהרעטן

אקם

אשר לא יצאנו כעם במדבר. הנה התחנקה וצדוק קטרן בקוקים
גילו. כיו שדמיה פול הראש וצדוק כהעם וה' שמועם בל חיל.
אשר צדוק על צדקה השוק ולא השחוחו להקטיר וה'. ונתקן על
בקום. ככל אחו וקדו צדוק, ללא סן הקדש כ' מלח. ולאוק
אכזב מה' מקוקים והמה הקמולוה שם ואם הוא צדוק אצתי
כ' אצתי ה'. (ג'ה' כ'.) אכל בקוקים לא מלאו אצתי חיל כלאה
אזת ויורם. אג בסתקנים כרתה נפלים. ויסתרו את האזתי
הנחמה הנה. אן וקוצר בימי גרום. ואל אחזי היצד מלאי
ג' ו-ו'. תורת אמת היתה בפידור וגו'. כי שפתי כדק
ושמרו דעת וגו'. ואם שלטי מלתי וחקי' נצלו מצי
הצד. כ' וא אמו ולא הויא בה. וכיו שלנאם אכלו מלא
בקט הנלים הפירות; יורא יוה'; ונתיא אצתי וחוחשים
פול בקט חגל. וקאטי באה וקלבושה אצתי במדור אצתי
אלי נתיא בוד מלה ומ'. נתיא יוה'; קל באזת המורה עלה
מלאה קן זה אהות נשורט בוד החוחים והלחמים אשר
ה' קורא. - והוא אכל הורה אלמה וכבר מורה מולרא
סוד מלא רבא סוד כ'; אכל צדוק קטרן א חוקמה הפול הדור
ויסתם המורה בהיפ' ה'. אשר לא יבא אדם למ גולומ. ו
והוא המה בה סתם. ולא יד יד מורה. וברך שציה בטאל
בתקלמ אוקיו; בטאל ו' א'. אן וקוצר אטי. ואכל חוקמה וא
ה' בקט המורה חזול כל. כ' אכלו השוק והלחם וצתי האצתי

יגלו מה' כ' א'
המה א'

אז לא יצאו מדק' א' כ' ה'. אכלי מה שדמיה חיל מלדור
אזת

החכם ר"ה אצוניאלון במורה המורה אמן צ"י וספר ביה
 והובן. והיות גם כדעתו דר' אהרן המורה ליה. וכן היה
 נשאל. עלה ס"ר שאף ס' בקטנים הוא מלכה מורה אבן נאמן
 אב. ז"ל. ואם הוא זה הדעות והתבונן בזה ואלוהי של
 נאמן בקטני. כ' אלה מה שלא יאמרו ב"ה בקטנים בקטן חרב
 מלכות אשר גם צוהב. ואמנם בספרים הקובעים? הוא
 בספר אלקי הער ולקרות מלכותם וצלינות הספר באגוד
 מלכות. ודבר אית ה"ה אלקי ישראל אבן. הוא הפך נחמין
 על ארבעת הספרים הקובעים א"ה בקטנים. ומה זה אשר
 קרצ אית בגודו בלשון ס' בקטנים. יורה שאר יבד אלה
 הראשונים. העלמות תחת יד ל ימי חינוך. ואם להיות
 התכונות הנה. הוא המתעוררות והתפעלות ולשון הקול

אית שרץ אית המורה והלשון אבן ספר מורה אית תחת הנחן ו
 ודעו שלא חלונתו ספר המורה. ואמר שרתק הדקש שחוקים ה
 היותן מורה בלשון או הולא הספר הזה. האמת אית אן כ' לעת
 צ"ה אית תחת אית בקטני הערב ה"ה אית הוא שרץ אית המורה
 כמו שהאמת אית בספרות א"ה. אכן לעת קטור הדקש חלונתו
 הולא הספר אשר ט"ן הוא בעליו עני מרעים. וקרה אצירת
 דעת העקרים בסוק כ"ה אלאר ג'. א"ה הוא אחר. ואם הוא ה"ה
 נמצא ביבם ס"ה א"ה שהיו ידעוהו ה"ה קיים כ"ה א"ה. אלא שסוק
 בקטני צ"ה א"ה.

ז"ל ס"ה בערב
 א"ה



ואמרה כי . ולקח תעבדו האלוהים הנלוים לקח ואמרה . הוא
אחת הנה אש בקטנים ולאמרה הראשונים . (ו) והאמרה
אמרה . גם הוא אז נתן . ובה חתם ה' כי אז תלמד אשר
גרעו ; בקטנים . (ז) וכן יורח כי על החטא ספרים אז יבד
ואמרה . ולפי שמנו תחת יד חוננו . מאד אסף בקט יחבר
ויורשק אקרא באמרה בקטו החמה הנמצאת ; (ח) וכן
בה' א' ; ולמדת עם קטות שלו אדמוג את ה' אונות . הוא
אם יבד מאמרה הספרים הראשונים . אמה זה אז כרת הקטות
באמרה . גם טרם הנמצא ספר החטא הוא א בקטנים . ואמה
אז בקט הנמצאות וגדל האמרה ונלה הפסח אש זה
האם נאמר בקטור ששם מקלות יורק ה' אותן ואז חלוק
וא' . ולא יבד אמה טרם הליון א בקטנים . ורא אפס ה' וחו
אקיים אמרתו . זה אז נתן . הוא כפי נאמר ויעל הילך קצת

א' ואמר אמר חזן ששם הספר נאן קדשה ומדות וזק ה' אותן
ואז חלוק וזו נתן שרשו גאזת שדק קדושת השוק אזה בגדו
חלוק כלשון אזה בקטו החמה ספר שכן . וכן נראה דעת החוק
והפ' השוחס ארלו בה' שם . שהצותק שרשם זה על ויקד
אזה בגדו . ורע' באמרה עם הצותק אז בגדו ה' בגדו - אזה
נתן שגם זה אמר בגדלם גאזת . וז' רוק וחלוק שם ספר
זה . ואזו חוקי קרא זה אז שכן אשם גיקראת אשם השוק
אמנם גם אדמרה מקרה ל החטא ספרים אזה ה' וכן
אז יבד ואמרה א .

ה' גם טרם היצא הספר . ואלו יגיד את דעת ה' כי סתם
קיים כפי כחו . וקטור הדקק כי עמו המורה ספרים או
יגיד . ולפי הו' תחת יגיד חוקהו . קבוצה ה' . ~~שם~~ ואולי
גם קבוצה הנבואה ליהו' בנעום ההס .

ח

שכחות אמות בצפ"ך הנלמדה קטן חלל : לבט ק"ה א' . מילה
ג' א' . : גם היא סברה ולמים וכן רבים אלא אין לה
לאבדו המורה לה . היא תראה ע"י הרש"א מילה ג' ה' וזו
לפניו הם הקבוצים שאחר האמת והקצו וכן באסקינן שמועות
ויסגים . האין אפוא שמועות . והלא סוף מונח ~~למטה~~ : וכן האמות
אזא לאחר שמועות האמת ביום האמת בקיים אמונים . ד"ל וצו
הר"ה ב"ה הישר סוף שלב' ביום אמת שלרף אמת המורה . וישא ד

ח' ונבואו בקטום אלה שמועות המורה ברא' קטן ק"ה א' . ד"ה אמת
בדקק לבנה , ואחר באר' ביום יהאיר ל' אר"ה ע"י אר"ה דמלך
לפניו אמונים בלחום וחנה ויסגים ל' דהיות בלחום אמת וזה
עלה ביום יהאיר ל' דג' מאות האבות עלמחו ביום יהאיר חלל
הם בדקק ל' חו' ביום יהופר ל' א' ה' אפוא בלחום כוונתו
שהי עלמחו אר"ה הרקלים מן אר"ה ל' חל' . והלא ביום יהאיר
א' אפוא שמועות המורה כי הסוף מונח ל' אמת ונתנו ?
ורבנו הרש"א אלה הם בקטו הרש"א מילה ע"ס .

בקטן בתם טוהר ה' ל' דה' וצדק ל'. אטם אצטמ אן הרעל
בין גרלה היצרה קודם שגני הארון או אחת מן. או אם
ביום ואליהו או אטן אביו. וק' אצטמ על החמה וצפחה
פסם אחת טעמא וצדק ל' הספסם הרמב"ם ^{בגמ' אלו}
צאבא. (צ' וצ' יצטמ כ' הדצט האט הינה קו' ^{האם}
אל בית הקבלה הציאצרה. אן גם אצטמ כד ה' הוצק
נחלה בלחוט בצפ"ד אלה. וצבון אט תפוח אוחת
אצטמ אצטמ החמה לה או לא. וזו הנה טוהר פ.
ואמר רבי יוח' וצטמ רבי חניא ק' אבא. בצפ"ד לפרס
אוחת. וצבא וצטמ אלה השלטת שצטן צבא רשע אהל
דק' עברה? וצדק האמר ר' חסדא ^{ה"ס} וס"ך שלוחות ה'ס
היו צטמין. אן טוהר בון ולא הוא יצדק ה' באצטמ טקרה
ה' בסוף טקרה ואח' לפרס וצקום צמחין באצטמ טבה
וסמחין בסוף טקרה. סוף סוף אלה השלטת שצטן צבא רשע
אהל דק' עברה. אלא שצטמ וצדק וצטמ. ^{הצבון}

ב' וכן גם הספסם הרמב"ם בצדק יצקו. אצטמ שפסם צדק
שצ' אטן החמה. וצדק סוף אן יצדק אצטמ ה' של וצדק
אח' בצה זה יצדק הספסם הרמב"ם בצדק יצקו הרמב"ם
בצדק אצטמ. וצטמ בצדק אלוו בצדק שצטמ אצטמ
וצד' כ' מה שצטמ צדק אצטמ אצטמ אצטמ אצטמ אצטמ
אצטמ בצדק הוצדק אהל בצדק זה סוף החמה א'. וצטמ
סוף וצ' אטן אצטמ אצטמ אצטמ אצטמ אצטמ אצטמ.

התבונן נא ויקרו. על יסודי און עורה וזה וזה וזה וזה
התבונה הן בסוף התבונה כל. און היו? אעפ"כ ואם נאמר שהן
הסדר מורה שנים האמת. ולוחות שמות. הוא חלוק ונאמר
האלה והמטבא. והוא סוף ולוחות וס אמת שיה ונחמי.
ואל זה או ידעו הן בסוף התבונה הן באמצע התבונה?
ואנחה ראשית התבונה בסדר? אלא און און אחר שפניה עורה
הוא בעקבות הסדר התורה הן. אלא כונה אחרת כשה
שאמר ואל הן ידעו כל ולתת שאף שראו בסדר המאן
שהסתמחים הנה באמצע התבונה והסתמחים בסוף. כל זאת
או ידעו אם החיוב הוא כן. או שבעקרה הצעירה אלה כ
באמצע ואלה בסוף. וזוהי אם נראה. מל והסוף הסדר
ואם הלכתי ותיקן והואו הדקס חתוב הסתמחים כ
באמצע והסתמחים בסוף. ואל והסוף הסדר כיום און.
ואם התקנה הדאית נחשבת אחרת. כ און מל אומי
דקס אשר או ידעם. אולי הוהו בו כל האופנים. וקובי
אומה הוא חבוש הוא. אע"ה הקליה התקין סוף סוף אלה ה
הסתמחים און נקרא רשית אחר דקס עתה. ואף שאין
החבוש בסוף האומהו כאשר חשב בתורה. אע"ה הן און
זה חבוש קהלעם. אע"ה חשב אלא שמחו אחרו וסגור
או שלחו האומות. כ אנה או ידקס מל. אלא שמחו
דברים והוא שהסתמחים האלה שהסתמחים שחובים

אחותו וזאת באשר והסתמים אחויקים אחותו וזאת בסוף ג.ג.
היה כפי צאצאיה שנת. ואחריהם ה' והוא ~~הוא~~
אוקטב וזקטב וזקטב. והוא. והוא. והוא. והוא. והוא.
פה כ"ג ועל כן ה'. פה שלחנו הלוכה כפז אבן
על גלה. וחוז ומבוס ר"ל הלוכה הלוכה שבהמה ב
בואו אחותו באשר ואלו אחותו בסוף. וזה הדבר אז
היו יכולים אלוהי מסר התורה לקבלם. כ"ג. כ. אלו.
הדבר תלוי קטלן הנות. ואם שלן החוים. הן קבוקים
האזה כ' צאצא שאר. והוא אם נלך אחז שליטה ו
אבחה התורה לה נלך פה הצאצא החד. וזאת שליטה
הלוכה. והלוכה וזוהו (ג) וכן שבת החסום. וזהו א' א' א' א' א' א' א'
וזהו א'
והלוכה האחרת קאם א'
. הוא אף בקשרה.

(כו) לוי
בירושלם
הלוכה
של אלו
הלוכה
של אלו
הלוכה
של אלו
הלוכה
של אלו
הלוכה
של אלו

(ג) וידע כי אקלוהין אלוהי מסר באור שארם זה פה הדבר
הראשונה ה'. והאחרת יקרו. עד אצלו. ואם הראשונה אז
צלו האלו שהלטים אחרתם. וכל אחד וקח את חוקי.
וחי אם תלך ידך. וארץ על המטה שאף פזרום השנים ארץ זה
שמעיה בלו הגורא השלש נתיקו אז יודע אבן. וזה דקטו
: וניד פה זה זה וזוהו הלו. : אצלו שגא או סרשו בן האלו
אזנן ברוך אז נקרא טופה ואם שר. והשלש נתיקו אסל
למשל אם רואה הפרט בן פירל השלש אסרנו הקרא
שרשו

שוק שלתם בלחטו על שוק. ואם אחר: (ספרד) כל א. וז'
מישך שוק ב' מה שנים הלכה א': וכן הוסיף אקו אקו סו. כי
אדם הוסיף גם כן אלו. וכן הוא תראה כי ספר השוק
ה' כחם שלטו העולם האנושי באזור, וכבר או אט שלטו
התורה והאמת על ספר שלטו העולם האנושי; דקטום ע' וז':
ימים הרבה, ומגוהו ספר שורה שר' כוהן בן לא ש"א; (ימינו)
שוק שלטו שהלכות שלטום ה' א'; אכן אדעת דש' בן אזור שלטו
דא בן שרטא אזור שום ר' אזור השומר כחם וזה שוק
תורה ושלטו ע' א"כ וא ה' השוק על כחם בן השוק והלכות
או הוסיף שג' בן וקרא בו הוא ולא חזרו (בחוקה) כל'
החשוב

א': ולא נחם הסדר כי תשיב על שוק אשר יהו אזור אל אגמ ו
וזהו אקרוט בו. כ' אכז' אזה שחתי אומי בקד' על העולם
וכבר על אולם וקרא על ישראל והשולטן ארבעה. אכן של הוסיף
אקו אקרא בו? וזכר כי תראה שורשן על השולטן (ע' יא א'
והשולטן קטומה אחרת שוקין על השולטן (ע' ע' א') אזה או
השולטן שר' אלוים עם ספרו. אומר חו' הוא או נתן. ו

אכן אגנו. הוא תראה (ספרד) כל' ב' ובלשון אלא יחזיקה כל
אקוה. (מספרת) כ' בספרד; אלא ש' ספרד אגרה
בן בן נראה ש' השוק עליו שלטו. וזהו אקרוט
בו. אכן או ספר אקפו ווא שורה הוסיף. וכן אטח
השוק הוה ארבע ארץ הוה. הוה יראו ויגוהו. ואפי' אזה
הקורט אקו או הוה. - ג' ב' ש' הוה הוה שלטו וזוהו
כ' ב' אקו. י' ב' הוה הוה הוה הוה. וכן אקו הוה הוה
הוה הוה הוה. ה' ב' אקו הוה הוה הוה הוה.

*
וזהו ספר
ספר אקו
כחם שלטו
שוק ב' וז'
השוק הוה
אקו הוה
אקו הוה
הוה הוה

ה'שבו למטה אחותי. וקראו בקוים האנו לקחתי כ' ד' ומספרתי
 למי. והלמתי את מלכתי תורה זאת תורות. כן כה וכן כה
 ז'אם הספיקו עלי ל' קליליו. או אל. כ' אז אולי תמצא זאת
 הגאון: ידעתי קטור כ' ספיקי הסוף והתקנת והלום הוא כ'
 רמב"ם ^{אחד ויחיד} ב'תורה אלו. על אופן לרוב בודדים הוא.

ט

ה'רדב"ן אף כ' גם הוא אל אחי ה' או ימי החטא קצתן כ'
 כ'ה ה'חוחו ובלאו מאדם הסנהדרין על ל' כ'ה
 א'ל סוף ה'. אף קראו הסוף תלמודי שם החלוקה סוף א'
 במילה קתר ה'ה ט' א'ר ה' או יאלן באמר בתוך מ'תה
 תורה ע"ן מ'לה ט'ס'ס. ואלן באמר אלזה נ'תה תורה סוף
 מ'לה ט'ס'ס. ע"ל. הלוקי אחר י'ת'א. ואת י'ז' את אלה
 האושרים כ' לא ל' הח'ס'ס וכן ל'כ'ת' אלזה נ'ת' ה'חוחו
 א'ל י'ז' נ'ל'או האושרים ל'ג' ה'חוחו ה'חוחו ל'א'ג'ד
 א'נים. כ'ת'ב ע'ק' ה'. והוא ע'ק' האור כ'ח'ל'ו ל'ת'
 ה'ע'ן כ'ס' ה' צ'וד. וה'ע'ן ב'ת'ב ע'ק' ס'ת'ם ע'ל ע'דו
 נ'ב'ט'ו ה'ע'ן ה'אלו'ת. א'ה ע'ח'ו'ת ה'או'ת'ו'ת ה'ע'ק'ו'ת
 ב'א'ור י'ע'ס' א'ת' ב'ת'ה כ' מ'. וה'ע'ק'ו'ת ה' צ'וד'ן ה'ס'ס
 ו'ג'ל ע'ד ה'חוחו ה'ע'ק'ו'ת. א'ל'ו' ס'ס'ו: נ'י'ח' א'ה'ע'ק'
 ל' ה'א' ק'ת'. ה'ס'ס'ו ה'ה' ה'ל'ו' מ'ע'ט'ס' ע'ו'ט'ס' ו'ה'ג'

האם יאמר בקדושה ששם מקלו יורק ה' אותך ואת סלך
וה' ואל וברך אנה טרם הליון ה' בקדושים. ורא נכס ה' וחו
לקנים מלכותו. זה או ורבן. הוא כנס יאמר ויעל הולך קצת

א: ואלו אמר חנן שלמא הסדר ואלו קדשה ומדות וולס ה' אמר
וחת סלך ואלו ורבן ברלו ואת שדק קדושתו סלך ואת בגדו
תכף כלשון ואת בקסי המורה ססי סלך. וכן נראה דעת הדין
הפסוק המילים ארלו כגדו למ. שהצטקו מרשם זה ה' ויקר
וחת בגדו. ורלו בטונים שם הדיקו ה' ברלו ה' כדו - אלו
ורבן שגם זה גרם ברלם גמור ו' רוק ורלבג למ סדק
זה וחו סלך קדוה זה ה' סלך לטב סקדוה וסל סלך
אמנם גם לדעתו מקרה ל' החלבו סדרים אמר ה' וסלך
א' וברך יאמר ה'.

אוסרם. האין אכסר סקדוה חוה סו סוה סקדוה: ה' וסל סלך
יאלו אמר ששם האורן ביוו וזליוה בקסיס אמרם. דל' וברך
הר' כ' הולך ס' של' ביוו אמר סלך' או המורה. וסל' ד

א: וסלכו בקדוה אלה שדו המורהל' כח' לטת ק' א'. זה אמר
דיקו גר' ואלו באר' כ' ואלו ל' ד' ס' ל' וסלך
לסדס אמרם ברעוס וחו וסדקס ל' גמיה ברעוס אמר וחו
שלו ביוו וקלך ל' ג' וחו חלכות ולטעמו ביוו. הולך וחו
ה' ודיקו ל' וחי ביוו וחו ל' א' ה' אלו בר' וחו
סוה וסלך וחו חרס קיס סלך' ל' ד' ואלו ביוו חוה
ה' חלף סלכו חלכה כ' חוה סוקדוה בר' וחו וחו

בקחו בתם טובה ה' ל' דה ויבד ל'. אמנם אצטמך אל הנה
 בין עבדו העברה קדם שגני האתן או אחת ס' או אם
 ביה ואליהו או אשת אביו. וכן אצטמך על המורה ושפחה
 סעם אחות עבדו וצדקה ל' הסעס והמבוס ^{בבב} אלו
 אצטמך (ב') וכן יבדו כ' הוצט האלף הינה קין מלמ
 אל ביה הקלה הוצטמה. אל גם אצמך כד ה' הוצט
 נחלה בלמח מצפד אלה. ונחבון אם תפחה אותם
 אצמח ואצמח המורה ל' או אל. וזו הג' טובה ס'
 ואחר רבי יוח' ואצמח רבי חנא ק' אקא. מצפד למים
 אצמח. וחבוא ונחב' אלה המלח שצטן צבא רשע וחל
 דק מצתה? וצדק האחר ר' חבוא ס' וס' בלוחח קס
 היו אצמח. אל עבדו כדו ולא הוא וצדו ה' באלמח חקיה
 ה' בסוף חקיה ואלמ למים וחקיה כחחין באלמח חקיה
 וסחחין בסוף חקיה. סוף סוף אלה המלח שצטן צבא רשע
 וחל דק מצתה. אלא למח ונח' וסג' ס'.

ב' זכ' גם הסעס והמבוס כצדק יבדו. למח שפחה חקיה
 שצ' אשת המורה. וצדק סוף אל וצדק אלמח ה' של וצדק
 אל כדו זה וצדק הסעס והמבוס כצדק יבדו והמבוס
 כצדק אלו. וצדק כצדק אלו כצדק שאלו אלמח וצדק
 וצדק כ' זה שאלו חו' אחר שצ' אשת אלו המורה. הוא רשע ו
 אצמח כצדק חקיה אל למח זה סוף המורה. אצמח
 סחחין וצ' אשת אלו חו'. בלח קולח וחב' ס'. וז'

התבונן על יקריו. על אשרים אין עושה להם ולא הוא יבצר הי בלשון
הטובה הי בסוף הטובה כל. מי הוא? אשכנזי? ואם נאמר שהוא
בסדר מורה. שכל האשכנזי והלוחות שממנו. הוא תלום וילוח
הכלל והמטבא. והוא סוף והלוחות יש אמת שיה ונחגי.
ואל זה לא יבצר הי בסוף הטובה הי באשכנז הטובה?
ואותה רשעה הנחמה בסדר? אלא אין אוקן אחר שפנות עושה
הוא רבקהם בסדר הנחמה הי. אלא כונן אחתה בנה
שאמר ולא הוא יבצר כל ורשעה שאף שהוא בסדר שהוא
שהמחויים היה באשכנז הטובה והסתמום בסוף. כל אש
לא יבצר אם החיוב הוא בן. או שבתורה הצניעו אלה ב
באשכנז ואלה בסוף. וצדוק. אם נרבה. מל והפוך הסדר
ואת המסרם ויקים והואו הדקם בתוך הסתמום ב
באשכנז והסתמום בסוף. ולא והפוך הסדר בשום אופן.
ואם התקלה הזאת נחשבת אחרים. כי אין מל אחי
דקם אשר לא יבצר. אלוו הוחסו בו כל האלופים. וקובץ
זוהו הוא חבול הוא. ועל הקלה התקלן סוף סוף אלה הי
הנחמה שאין נקרא רשעה אחר דקם עשתה. ואף שאין
החול באף באומותו כאשר חשב בתורה. אם היו גם
זה חבול בקולותם. ע"ז השיק אלא שמוס וחגרו ונסגמו
או שלחו האומות. כי אגה לא יבצר כל. אלא שמוס
דוהים והוא שהיה ~~הוא~~ האלה שהסתמום מחויבים

אך את עצמו יחד בודק והחזיק גם אתה בגזעו הנחמד
 קצוק ב' . שגם הסברים אשר קמו השוק והלחם והחמץ
 היו נחמדים כרתב אלוהי . ואלן לא ודאם אהבוט וקרחת
 בא . כי אהט נחמד כרתב עקמו . ואח"כ קמו וואו אהרתב נחמד
 קמו יצרא בסמו הביוטום . ונחמד אה' אהט מתלה כרתב
 עקמו נחמד ער וטרא ואח"כ ער נוקבא . החרר אהט ערוא
 אהתקם כרתב אחר . וחוקם ארתב בא . אהט אהט ר'ו
 מהט קרא ומה"אט שער המורה האוט כרתב האוטו אהתקם
 ואחר כי שער עקמו אן אהט מהט . אן אהט אהט
 יחד ויהי"א ה' הרע"א ור"א שט מהוט . אהט אן אן אן ויהי
 באחר ומסתק"א אה . כ"א מורה אחט . ומהט וקרא בא
 אהט אהט הביוטום . כי אהבוטום נחמד כרתב אהי . ואלן
 הטום מהט אהט שערותם באהטו של סוק . כי אהטו גם א
 אה' של כרתב ושל אהט ושל אהטו אה' אהטו אה' . כי אהט

אהלוט נחמד אהט הקראו"ט כ"א עומט ראוטו חלור הביוטום
 שמוטו האהט . אהט שער"א של אן יכיר ומהט אהט אהט אהט
 מוט גמטו אהט אהט . ע"א וראוק אהט אהט אהט אהט
 קמו"ט אהט אהט אהט . אהט אהט אהט אהט אהט אהט
 באהט אהט אהט אהט אהט אהט אהט אהט אהט אהט
 ינחמ אהט אהט .

השיבו ומהא אחותו . וקראו בקוים הראו אקרוט כ . ז' תוספת
 גם . והטא את שנה תורה ואת תורות . בת כה וכן כה
 יאם הספסום עליו כי תלמידי . או אל . כ' או אולי תמיד ואת
 הגאמי ? ידעו קטור כ ספסי הסוף והתקנים והלויס הוא כ
 רמקום ^{אח ומו} בפתח אלות . יל אופן שרם בוגי הווא .

ט

הרדב"ז אף כ אמ הוא אב אחי ה' או ימי המעלה במשן כ
 כה האוחות ובאור שארם הסנהדרין עליו כ' כ"ג
 ארל סוף ה' . אלא קראוהו בסוף תלמוד שם החלואי סוף ג
 במקוה קתר הארץ ה' . או יאן בארם קתרם נמנה
 תורה דין מעלה טסין . ואלן בארם אלות נמנה תורה סוף
 מעלה טסין . ע"ל . הלוק אחר יומא . ואת יבו את אלה
 האושרים כ' או כ' החכים וכן לעתה אלות נמנה האוחות
 אלא יתר נמלאו האושרים שמי האוחות החרותם לארבע
 אוקים . כעת עקב ה' . והוא דין האור בודלמי למי
 הצ"ן קנס ה' צדק . והר"ן בפתח עקב סומא על צדו
 נבטוח הדין האלות . וזה למות האוחות הדמיות
 באור צדקס אמת בתורה ה' . והצדקס ה' צדקס הסוד
 יגן יב גדלות הצדקס . אלא סוד : צדקס והצדק
 כ' הלא יבו . הסוד הזה הליו מעטס עוטס והים

והדבר שם הזה כי או ראה היוצאני הזה או כפרתי השרת
 ההוא. אכס שמי הכותם והרסלם או ראווה. יעני בסוף ת
 תשובתי ההוא. ופלאות תראה אתן הפך הגאון הזה אוח
 בקטן. כאלו הפך או אוקים זה אחר. וואך או כדור קצות
 הרעם. מלי היט לפר קולותו יאמר הרקם והקשות קטנה
 התלוכה ענין. אכן הפעם אתן אחר הרקם הפלות אקוות
 ענין אתן אלוסדות על בקטן הרעם. וקטן אזור ענין ענין
 מאמר הינה. קראווי בקטן היוצאני אלה. הרקם כדור ת
 חותם. מלי האיד בקטן קטור: ה: והרעם בקדמותו הנה אתן
 גם הלא אלוות לנראה דעתי יחיד בקרבת עקמי נטח האוחות

ה: הנה אלו או מורטא סיסוד אגרת אלו מנה אף בהחיות גם הוא
 בעינו העצם שנתפח מורה אוטאל בערב אגרת. חתם או ברך שער
 עקמי נטח אדם הינו חוקי. וקדמות היוצאני הזה או וסלן. הנוסע
 נטח באגרת. אתן על אוחות העקשות והאשמות אוחות גמות
 זו אלו אלו יען וסלן כי מורה אחת אדם. ודעה ואמר אלו בקטן
 עתה מורה כדמי חקירה והבנה אכטום כל יען בעלה סיסן הו ענין
 גדול הי ענין אוחות יגאלו את היען יען האלו ועומם כענין. ואל
 יקראו סיסום סלן ונתחיל היען ה ונתחיל ענין אוחות
 נתנה מורה ה. סלן בעלה סיסום אוחות יקראו הסלן סלן ואל
 וחוסר בעלן ונתנה חוסר ה ענין. נטח יורה או האלו. הענין
 ענין כאלה? ונתאווט גזלוט כאלה האלו? ועלה סיסום
 כעם הנס אוחות סלן וסלן. כי רבים הנה האוחות הלוט גזלוט
 כעם חוסר וסלן ונתחיל קדמות כענין ה הוא וו קדמות ו
 כדולן. ה הוא סלן בא ולבו כענין. ה הוא ה בא וסלן כענין. ודע
 ואל נטח אף בהחיות כענין האלוות כענין. בקטן כאלה נטח ואל
 הנה יורה.

ומכלם הטיב וראוהו האון ר' שמון (מגיל זר. זאת המעשה)
 אחר שהיא את הירושלמי ה' (זו המעשה האור צדק)
 כ הדין עם לא ראוי סגנון (אין זה כחל וקרוב צדק: ז'
 תיקו הלווחי פתח אלווחי: כ האור כן: ז' פתח טפה
 וזרה ז'ן גדלה טנים: או טעון וכתב בלווחי אזו אור
 ; או דרתי ר' יוסי וזו ואטעא ז'ר לט"ה בא המעין הוא כפתח טפה:
 כמאת ל' ולראו והודיע הנס בלווחי (צ) אלו כן אווחי צ'
 צדווחי כנס. או יכו אור אור סוף כנס צדורה. מאור לא
 ארד אור קארתי אור הס"ף בלווחי לא ידעו זה הוא: כ'

צ' / כל זכר אדוודי הטנים הנצלים חסות. ואלוהם להמתן. ארן
 ידעו כ' ושב בלנס טנין וטגין טרנס. ואווחי. ובלגד הטקס
 קאלם. כ'ו טרנאם באחם הטנס, טמגיהו' את השולחן והמתן בו
 אלוו רגלם אתם הטנס ואור אורם ראו חתונה אכס הטנים.
 טקנו כפדוד באר ר' יפודי כן אוי פס גרזו נצלה באחם הטנס
 כפדוד כן סוקו טנא' לבוס אתם חוס ביום התחו: זא' כ'א: ז'ר'
 (חגורה כ' ב': וכן גם כפדוד טמגיהו'. ז'ר' כ'א: ז'ר'
 שמו דולם אור טמגין אור את הפדודי וטגין אור טמגיהו' אור
 שהו טדודן ובהבה וזווחים אכס ראו חתונה אכס הטנס כחבת טנס
 וקרקס: (ימא ר' א': וכן כרין ארן או גודווחי טמגיהו' הוא קדוח
 אורם ז'ר סתח האולם טתון ארן לטמגין יומו טמגיהו': ז'ר' כ'ו
 ז'ר' הכל ארן דרתי הט לראו. כ' ה' צדורה פנים ובלאווחי. כ'
 ארזקם חסד צדורה.

נבטם את האומר הזה ה' עבדי. : להיות נבטם ויהי כמות ה'
 הנבטתה האלוהות. אלא הולכים אחר צ"ן בלוחות; האמת
 ובעת אהם סומתה; הם היתב עומת. והיות הר' כ צ"ן
 שקדצ"ן היא סוף האלוהות. ע"י. וקדו אתך כ או הרוח
 חוקם בלאור האור הזה. ואנש אצ"ן. כ אם בקסי
 העצרה. קפ"ז אהי אמת ראש כ הם נבטם וקדוהם
 ומחוקים באמת בקסי ה' או זה. אמת שקלן בקסי קלס
 הציון. הוא תראה אמת אה" אלוהות נמתה תורה סוף
 נצלה טיט מברש עדי" חסבא; טגולה ג' א' שבת ק"א.
 ע"ם וסוף בלוחות הם הוא עומת. וא"כ מברש או ע"ם
 הע"ם והי' או אמת אה" אלוהות כ" ע"ם וסוף נצלה טיט.
 וכן מה שאמר אה" קצ"ן נמתה תורה ע"ן נצלה טיט.
 אמ אמת הקסי ע"ן שבעה רצ"ן נמתה הלוחות. א"כ
 הוא גם הוות נצלה טיט להיא טומט וסגור. והאמת
 טמט א"ן או חוק. כמתה ~~ע"ן~~. וכן הו"ן זמ התנונה
 הראשונה בעת ההיא. וא"כ מברש או אמת ע"ן נמתה ע"ן
 נצלה טיט; צ"ן הוא קסר הקסי כ" כמתה. וא"כ הקסר טא

יגלו מרת

צ"ן וכן הנלה הגדלת טאו טמ. אפ"ן מה שחסי"ן והקלות גם מה"ם
 אמת אמת. כ אמת חוק"ן של נברו. והט שחוק"ן אן האותות
 הנבטתים בקסי אה מרת ה"ם. וחס"ן קלה או העצם אמת"ן אן
 3 2 1 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ונתת אשוחות סין או יכלו להוציאם כי הים כי אתן ספרת רחוקים
 סתמה כל. ואין יוצאים. גם או להוציאם הים והחיות הסתמות
 ברוב הים. כי אז עתבו האוחות ספרת רחוק כל. כי אם מחו
 ההים לקצה. סין ויצת גאט או ילא אונס ישר והוציאם
 כי האוחות כל בסוף והלא סוף בקצת. סין אשר אל הים
 נחתה מחו. האמת והוציאם הים שהי' האוחות קנה האשוח
 דין מלה טים. ופנה אל הסוף באשוח שבאוחות. והיה
 באשוח נחתה מחו או ה' נכסוף וחלף מה. והוציאם והם סוף
 מלה טים. ונתן את הסוף. כי אז יבחר קנה כל הים
 בתפוחה שבילת הכפוסים. ואופן המורה את המורה והים.
 ואם גם יבחרו ה' או יאהר חט' אמתה ואם מלה אמתה
 וקצת הים האוחות עתבו ספרת אשוחות; ג. ויצתה ה'

ג. ומה לאמת קינולתי גם ה' חניא בר לא ורבו סיוון תסומן אמרן מחו האשוח
 או ה' או הוא האם ואם כלם האם ^{מורה} סוף סתמה. על כן
 צל ונגד כמה חזל שאור צעט. ואם חזלה בינו פום. ויבא קנה חזלה
 כי מה שהי'. ובאנו תמנין מות; ה' ק"ח נח מא"ב. ויצתה ט"ס נאם
 בקצת המורה אלה. וכ"ל אק"ן האם ואם ב". האם סתמה והי'
 פתח או ב"ן האם ואק"ן האם. ונחלקת הקוף והאם בתפוחה האם
 מזה. והאם המורה ^{היא} ע"כ ומה האם אכ"ה האם האם
 והחלקת המורה. ואמר ואת המורה אק"ן קנה. ולאורו אשוח הגומת
 ונתן ^{היא} ה' חניא בר לא ור' סיוון הקוף. ^{היא} אשוחות ספרת סוף ה'
 הנהר

האולוס רב למרא ורב האט בא תבואא מחרת אלקה בתלומת
; רבן שפתיא האור דעמין . כי אפוי או ראטי . (ורבינו הרשב"א
קיים ידעין הכאמ אר"ה ק')

ובהפרדנו צתה . בחורי . עזא אצרי הנה . עזא או יחט והלוא
עין אט אלר רב ר' צמין במגל פד גמ ונקט ^{גמלו}
הוא לא יאמר . שלא ה' מר רב אצור ווא יודע אקרוט בו .
לא נסר אוא אחריו סגולה . נסור סו . וכן קרא הסור א
אט הוין . וסרה התיחה אה או קרא הוין קצמו . והוא א
הצד יודע בקראת הנה הנה . - ראה אה אס ראה
כי אט הוין הנה א אט נקט צמו . ונקט גמולה גמולה
גמלו . וכן גמלו צד כי נהה התיחה באמת אלו והנה
חמט אונן אט אלו באס . והנה קל צמ אט צמט .
אין או ארן הצימ . הן או ארן כי לא יאון כי הוין א

צד הוין התיחה אס אקוב אקט . אלו סמ לוח הניס **Δ** ארמ
הקוף **Δ** למה סמנים . והנה רצן או ידו צור . והם בחסר
אמט צמט ר' או הקמטי . והנה התיחה אלו יטצו סה
הנה סבו הניס והקוף סמנים הוא כה רצן . אכ או יכמ
צמט רב או ח' . כי סמנה גה אטן בו יוטס אונות סמנות
גמט אלו . ואכ אט אחר צין סגלה טמין . והצן כמח סמנה הוין
והוא גה **Γ** אטן אחר סמנה הוא כה רצן כי הוין או הוין
ואו הקוף סמנים . אלו נמלא בו אונת כמחט סמין סמ ; והוא
סמין אצור ; שהוא סמנים ; והוא הצין סמנות ר' או ילו . צין סגלה
טמין . והוא צין אה סמין **Δ** אטן ידו אס לוח הצין הנה . שהוא

אשר הישר הוא הכתוב. ויש הישר בעת ה' ויורק פה מן גב א'
 אבן ואסר יתן וטאו; ית' כ' ק'. ו' בה' א' ק'. וכתבו אהי'
 אבן מן אשר עב אה' פה אבן ופ' אבן אבן
 כל מרתי עשה ואחרי או קם כתיב; ית' כ' ק'. והאם מן
 כיה או וקחלב בין יחד סגולה? האם מן כיה אטמ שיה
 והיות ידתי כדרך הסוסר אשר או? דק הסוסר יגלו ונתן?
 ראית או האונות ואל תאמין הם אהר. אבן קראה כ' כ'
 הדרך ו והיות כ' גט הובא אבן הוסיק קראו כ' אהר
 ואל בעליו. ואולי הי' אבן אבן קטנים הרבה. וכן כ'
 בשלש וקויקים אהי ירחק אהי אהי אהי ורמינהו. והבוא
 אבן. אבן קראה וקויקים בעליו. אבן קראה ורחק אבן
 ; ית' או' ק'. וכן בלאת בעת כרס ורחק אבן אהר. אהר
 אהשנהל והבוא אהי סוסר הוירחתי דקתי הינוים והיו נ'
 נקראתם אבן הוסיק; אהי ו' א'. ואל הוסיק בעליו קראו כ'.
 ואל ק' שרשו קרה חל' ; סגולה ; אבן אהי אהר אהר אהי
 לו נקראו באה. וה' הוא טעם קראו אבן הסוסר אהי הסוסר

שהוא כתיב סוף שם. ואלו אלו הקוף והתם כתיב. אהי אהי
 אהי ואל סוף אהי סוסר. ואלו הסוף אהי אהי אהי אבן
 אהר אהי סוף סוסר. כדקום עבן באהי אהי הסוף אהי סוסר
 כ' אהי. וכונתו אהי אהי אהי. ורמת הוא סוף אהי
 נתיב אהי סוסר. והוא כתיב אהי אהי.

הסדר אצל העוף האלוקי. או כחלק מה החכם ה...
 ולא ידע אפי' בפרט גאון מה יצילה אצות רבו אצור הנוצרי
~~המורה~~ שכתב אצור או נחמה ל חכמי. ואף אצור ר
 רבו שבתורה ברוב אצור נחמה תורה אושרא. (ספרותי כ"ב
 א'. ומספרת חזקתו אשר הפאמ אר"י א"כ כנס ונד אצור
 אצורם שכתב גר. ומה ידע ^{הוא} הפה אצור? אצור או קרא ה
 בלעמו החמה? ואל שכן ספרו. אצור? אן גר כ"ו שכתבו.
 ומה או לחקרה זה. וכן ינאמ קרא שכתב שחוק בלעמו
 קרא בסדר הפאמ אצל כ' א"ל יחלל ונבאי וחללים. י"ז
 ע"כ כ' ב"י בה"ב א"י. הוא הבין קרא בסדר הפאמ. ונבאו
 או נבא מ"א.

רבות החמה החקירה הבקרים הקדושים אף שנתים מ
 אצור אצור שאלת סט. כ"ל גאון, בכתב רב
 יקר. כ' או וחלל וק אצור דקטי אור. אף כ' החמה
 הסצט. כ' יקרא מה אמ הצטטטי הה"ל. וצוים מה
 אצור אצורם. ואל כ' אור הוא תבח. כ' אף אקור ה
 האות. או השלח בן רבין החקירה קרם. אצור
 כ"ו. ה"מ ספדח וצור. ה"מ ספדח. אכן הנחית ה
 החקירה האצורה קרם. אצור מ"א. - אצור האות
 תבד המורה ש"ל אור. כ' גאון החמה הקדושה
 הותה כמורה אצל אצור הקדש אצור. ואף אצור
 האור שכתב אצור נחמה תורה. או נחמה כ"ו והוא
 דם החי. אכל יחיו החור והחכם והלוי. אף כ'

החוק

הוא. ספרותו הוא כמקום קרוב האולי הדוא: לאן ספר
 המון רבם ונתנה קושי גדול. ארבע אלפי. וכאלו תפי' גם
 צדדי העיר האולי ימשיכו באלו הקטות. באותו דקדו היום בלו
 רפי עה שפועל בקחו המאור דעמי קשר ו' ספריו: וספרם
 הוא גמורא אין ותקן את רביו הקדש ולעמוד קשרן שהיה
 אז יתקדו בלמודם החלף את האותות לקט שבו. יד. כ
 מקדם היו והיון ספרים באותות אחרות. והם רב עסקו.
 ודע הנה גם הם והתקדש באותות אחרות. ותקדם
 וזה. ואם יגורו הנה האחר. ואולי כאלו תפי' גם
 בזה הענין שהיא גם. וכמו יתפרש גם בזה
 וזה האולי ספריו בספר השם שחיי שבו. כפי שהיא
 קט' ה' ספריו. ידע. ולא חלופו הנה האחרת אשר
 הרעום ~~הוא~~ בקדו. והואו יעמי גם. כאלו דקדו.
 ואלו ספריו ידע הנה יהוא קט' ה' ידע א' ידע ב' ידע ב' האחרות ידע ב' ידע ב' אחרות.

הוא ספריו
 האולי ספריו
 האחרות הם

ד' וכן ב' הספרים הקדושים היו כמקום קרוב הקדוש הזה. שכן ה
 הנה האולי קט' וז' ספריו שפועל אחר אל' ספריו אלה ש' וז'
 הקדש קדושי. ואותות החקוקות שלו. היו אחרות. ואם גם
 ידעו שנה בקיט שט. אין והאמת גינת שהנה שיה
 גען האמת. ידע. וכן הנה הוטעם והוטעם ספר' מספר
 ה' אונטותיו. זה דקדו ספרה שבו גם. שאלו זה אקט שיה
 במבול האחר באותות השונות של המאור אמ. זה
 אצדעם. והם אותות אחרות. וכן נראה שפועל הנה יהוא על

ספר

דמכיל איה מן ארצו ארץ שאותן כי האמותו האצמותו היו
כבר אלה ועיני כבודם. ומצאונם מני קדם. והאמותו
והאלן תאמותו הנה. והיון אחר טאו. וכיון שהנחת קר א' א' א'
זה. והקאת ראותו נכוחות יז זה זישי. (אין תראה חכם אחר מ
מכבי המלכים ארץ יז האמותם כי אמן היהודים החלה בעקב ו
האמותו חלה. כהיות שהאמותו והאלן באו אלה יתב יי
מאור זישי פ' נח.)

וצדודי בצדן איה כי איה. הוא קטון ה'. אן הלמד הסתח
אסתן. והתבונן על מוצאו ופולאו. וחיון זלו. ובישי
הלמד ידוע הכן. עתהוה על אמתן הלמד אלה ה'. והתלו
אמותו יישי אה. כלה אה'. והא רצוא דאטא אה' א'
דמקא:

יז סטק טוק עם גמין טוב. ויגדו שיהא רחב פ' כ'. שהקטנה אמת
יז האמותו וקדמותה. כיון שהקטנה אמתה הקטן קדם.
וכיון שגמא האמותו דהם קדושי הנה. ע' שגמא אמתה ו'
אמתה קטנה והקטן. ואמת קטנה אמותו (אמותו)
כ' פ'.

חשער השלישי

בקדמות ותוצאות

הנקודות והטעמים :

א

כל דבר שכתבתי האלוהים הרבות היוצאות שלו. ואי יתכן
 שיהיו אלוהים בלתי אלוהים. והאלוהים הרבים ולכבוד זה שיש זה
 והוא אלוהים או חקוק. השלם או המעלה. או המצד הקדום
 והקדומה. שיש אצל יחידים אלוהים שישם המונחות והרבות
 כי אולם ההרה והתורה אבא אורן בשמים. וכפי השיבו
 אלוהים בלתי האלוהים. שאם יבאא על שמים קיום אמן יולדה
 שנה הפל.

ואם יבאוי האלוהים האלוהים האלוהים כי קדמה שבו האלוהים
 ואלה אבא הנבואים. גם קודר האלוהים יבד שבה. מי
 או יתן שבו והענין כי גם הקדמות קדום השם אלוהים.
 ומאז שם האלוהים בשם אחר. אחר אשר כפי עצמו כי
 או יתכן אלה האלוהים האלה בלתי חקוק. וכל האלוהים א
 אלוהים גם שיש המצדוקים בין שבה האם האלוהים
 הלה בין האלוהים א שיש קיום או קדמות אולם או

גלגל. אמת שוקר אחר יבאנו גם גמול: האותיות גם סיני המעוות
 וקבוץ אחר. צד שלא נתבן הפקול קבמותין זה מזה. כי כיון
 שאי נתבן משאות סיני הפקולתו באי איותות. כי אי אפילו ממשות
 באיותות באי הסיני הפקול. וכיון שנתבן האיותות איתן או לית
 מולא. כי יחויב א"כ והיות סיני או גמול המערה והפקול. כי
 באדם או אצל הפקול האיות מה היא? ומה אמת האותיות.
 איותות באות. מקבולות. כיוון באי גמול ומה גם חייב ונבדק.

ב

ערשות האותיות האמת המעוות פרטו לא"ה או האפספסו
 ואין הצלוח להיו קולטם סמו ואין אמתו אלו
 מקבולות. אשר חלק ה' אלוהו קבור והעדר מהם יצור או חס
 או מלאות אלו באי סיני המעוות. ויחלט האלו והקריאה
 גם הפערים. קראות מהם אבן קרה גם אלו איותות או
 איותות הפקולות: יא יצר א"ה ה'. ומה ה': וכי הם קראו אלו
 מקבולות הספרים. או אחסם כל הצל והקריאה אלו הם המעוות
 בהם. כי אלו אמת סיני המעוות ה': חנה אמתו אלו אלו
 כי אמן האמן או אלו קראו אלו. ויחויב יתן לך. לפרט האיותות
 קול יתן האמת הינה הקול אלו כלל קריאה האמת ה'
 ויחויב קולת הקבולות אמתו היות אלו פרטו לא"ה אמתו אלו
 אלו. ומה והינה היות אלו איותות מהם והוא אלו הקבולות
 הם מטיב אמתו מהם. הינה כי אלו קריאה אמתו האיותות
 באותו

אלוהים יתן היום שבת . ואם תקדשה תבי' קרב האוהו ששבת . הוא חתן .
 ואם שבתה הוא חולם . וכן על ספר הדברים האלה יש ארבע חסונות
 הקדושה . ידע שמעתי שקראת לאחור ולא אסמך לאותה בא אטלס
 יתקן בשביל אטלס אבותי אטלסאט ; וידע תראה אדם שמתחיל
 אלוהים מיוחדת אשר לא עקב אחר מקומו האלה אקד יודע
 היותן שקראות זו קרן זו חולם וכוונה . וכן הנס שמתחיל
 מאה . וספרים הפתחים למרות האלה יקראו מקומו קדוש . וכן
 אסמך האוהו הגדול שנתן מקדשה תחת . וכלו אסמך האוהו
 אסמך התקדש שהחור הנניש רחם או למרות הוה אנוני ומתקן
 על אלה ארמיות . וכן אקד אומה אשנה שצדק הוהתם אסמך
 קורטם באי מקד וטעם . וכי אומה יש ארבע מקדשות כפי
 אלו . ידע בשם קדמה ; קדמות התקדמות מוכחות עד מאד
 האין אקדמה הפתחה . ואם באותה מקדמות אסמך
 באותות באי מקדמות . אלוהים כלומר סניח התקדמות . מקדמות
 רשומות מקדמות מקדמות האותות אסמך מקדמות . מקדמות
 שישם או אסמך או אסמך . או כלומר הפתחה אשר
 תמצות הקדמת אנוני קטנותם למרחק בין אלוהותהם .
 אשר אקד זה הוא האלה אשר ה' ארבעו ואין אקד ארבע
 מושגים כי האותות יראו וכן זה קדמות חסות אלוהים
 ומצותהם . ואין התקדמות אסמך באי אלוהים אסמך אלה
 מהן ארבע . קראותם ספר ומתהם התקדמות על אופן
 האות מוקד אסמך . על האלו וקדו . ואין זה מוסדה . אלוהים
 מקו

הוא מקור וטעם. וכן חזקו אלוהים בלן הוא גם מקור השלם כל המעשה
הזה. ואלוהים הוא השם ולמה הקשה.

אמנם או חזקו, יעלה כי לא שם ספקה הלאה חתי' אלן נעשה
ולמה קצר בקרטי. ואם תאמין מלאות ספרים אלו

מקור. יצן השלם גם ספרים אחרים השומרים את שם הקדושה
כפי מלכותם. וקסמים האלו מתקנים לטוב קהלת וקרי ושלן
הוא צד ונחיר גבוה השלם קל אופי, ביצות גדולתו וקטנו.

והמבואר בקדוקו לפי החלוקות שלטו ושלקלו קצתם וקלותו
עם דרך נטיות כחמהים. ואופים אחרים החלונים גם. כלום

המקור קלוח הטעמים. השערים השקן צד תפלות כחתי
החיות. ולא כי אמר יחמא אלקו אלקו עבד הנה. ואלו

נחמור כי באה צד תפלות גבוה השלם ובצד כחתי היתה
ההצד שישו החקלות. הן גם צדו הדרות התקמות

אמת. אשר אף הנה הצדו הדגול אשר ל נטיות השלם
נעשיתו ילנו. יצו לו מקורם או אמת. ואם ילנו מלאות

השלם הוא תקמות. הוא אף שם הנה אשר יצא. גם
הוא או ה' אבד. ונעלם. ואף אפסרה מרמים וחוק החן

השם האחד אשר אמת הוא. וקחתי כי צדו קטע
ביצות השלם נצד אוהקה. ובצדו כי זה אשר נעלם

הוא מוקדת חמהים. אשר אמת הוא היום. אמת
דקת הוצרה קהלות השלם. הנה אף אטן תקמות אסנת

הקלות ואופי החלוקות האדמות והטעם. ונטיות השלמים
אף

אין שנה ושנה יקווצצות. ותחת אשר הוא צדקה ותורה וקדושת
אין תורה ולמה. אין נאמרו ולא סגורים. וקחו חלקי. כי אם אם
בין קרא קצת של קט המוקד וליצט צדקו.

וכן גם אלה אשר יקראו יתרה סגורים שאלו המוקדים קראו
המוקדים והיורה לא מקטש יולאו קראתם גאית. ולא אחר

אשר קראו והקוץ הסגורים המוקדים. והקוץ בעיני ונחמם את
אשר כקט לאו צדקה. ולא אם נחמם אם נראה קראו ו

ולאו כי לאו קראתם באמת בקדוה גם סגור קול
מוקד. ולא מוקד תהי' השדרה שרש בקראתם הנהיגו ונחמם

כאשר קראו החול: ובלשון רבה פ"ט. ה' יוחנן בן חנניה ביום אחר
בא אל המוקד. אחר או יסוד וקרא ביהמה. אחר אדם או יסוד

הא בשרה. ובלשון חכמים. א"ל: אקראתם בשר הלבדור ולא לה
אזלו. אחר או תלמוד רבא לא כף אבדמם כי רבא חייף ו

ואורף יתוף: מה נחמם אלוה? אחר אדם הצבורה
או נחמם אקראת אלא שלא סגור אוקד שורה עם אלוה

בדמים ל: מה יסוד: אלו כה נחמם בשר אדמה: יתוף:
התפ כנחם שלא יתוף צדק סגור מוקד. התקבול והטעמים.

ואין יבד אחר כי אקראת סגור המורה הנחמם קול נקבול
במקדו ונחמם. כי בן הנה האורז קט שלט הלבדור קול

מוקד. אחר בן צלה אם הוא בהדומה ר"ש את המוקד ה
היורה. אסור עם אלוה בעמים קט מוקד. אדון נכדור

הקראתם ספסום קול מוקד. אקראת קדש אלו הלבדור. ה
בתקבולתו/והטעמים.

תורתנו הקדושה היא. הנחמה על הספר. על האון וקבול. הוא
 גם הוא ומקדש היתר נצדדו התקדושו ופטי צדיק. ולא
 מקדש יצאה על אופן זה עני חכם כצד עשה יצדו ה'. ואין
 טעם נכד הכוס על פני האש. אם כן שרביא האדומי ו
 נאחמו הרמון התקדושו או נטלות הלואין. בידו הנדוד מאמר
 ב' שורה לא יחבון האדם בלמתי חן עם הסודות על סודות
 אלו כי אדונו הרמון התקדושו אפי' במורה קתולו ס' קטלוט
 כי המורה כל שטותו של הקדש מדעבות מוחלוקות ולמות
 על ונראה שהמורה הנחמה הוא שמורה על ידי אפי' אפי' ב
 על שהתה הנחמה רממה בן הספר טבול וה' אפי' ב
 בקדושתו לתקרא על מין השמות על יצדו. וכן אדונו מדבר
 בלשון נאמנו חן ס' קטלוט על שאלו אפי' מן כחמן התקדושו
 והשמות קטו על כן שכל נען אשה מיני? היתר ולכות
 מן המורה שכלו האופים אהלו אפי' המורה על. אפי' מן
 קדושתו המורה קדושה אחרת על מין שטותו של הקדש
 כי כסוק טבולו ולמדו גם אמרה קדושה אחרת על
 על מין כסוק טבולו על יצדו. קדו' אפי' שהאזן כל
 היתר אפי' מן א' שורה ב'. וי' קדו' היתר עלם ל המורה

עם ותבן.
 זאת הוא סבות המורה הילמי אקדושתו קבול עם. ולפי כל
 המורה. אפי' האזן הילמי קדושתו אפי' אופן סודותי אפי'
 על צד היתר נעמן אפי' הקדושה והסודות סוד אפי'. עקב

אפי' וי' יוקב אפי' בנעמו אפי' אפי' נעמו ס' יא. ב' וה' נעמו סוד
 קדו' אפי' אפי' האזן הנעם והתבן אפי' התקדושו כי אפי' נעמו
 המורה בנעמו ס' נעמו יוצא אפי' מן הסודות והקדו'. ומה שא
 מן התקדושו הוא כפי אדונו עקב וסודותי כי ואלו כפי אפי' כל יצדו.

כבוד ה'. אלו המצוות והטעמים חמתם והכבוד מן המצוות. והוא
או המצוות לזו מצות הכבוד והכבוד. ומה אלקים
המצוות והכבוד. ומה המצוות. והוא של לזו מצות
כזה המצוות והכבוד. ומה המצוות והכבוד. והוא של המצוות.
וכן או, אלקים של המצוות או.

ד

אברהם קטור הדקדוק אל סוף. ומה אלקים חמתם והכבוד. והוא
אל המצוות והכבוד. ומה המצוות והכבוד. והוא של המצוות.
וכן או, אלקים של המצוות או.

ההקדמה נאמר הטקס והטעמים? שגם תעלה מקרא מא הוא הנחמ
ונחמתי וכו' בעצד דיטב. ואילו הטקס והטעמים שמאחרין ה
התקוות אתן אדם יתן והתן באורח מין שלבדה שלבדה
שלבדה שלבדה שלבדה שלבדה (והיא ענין גוייה) על.
והיא רצו ענין ראוי אסוף עלו. ואף אקדו חנן קשרה עם
ושם סוסה אף אף או אף? שטף, באר השם, באקדים אלן. הא הן
עם אחרת אחר עתה. והתן והטעמים אתה עקרי התורה. ו
וכיון לא תאמרן נחמתי שאר הלטותי עקרי סינע התמדות ה
באמתותם. אלה הצדוק רחמן נחמתי האותיות וסינע ההקדמות
והם בסדר אחר. ואלה הצדוק לא מלאמת הצדוק סינע ההקדמות.
כמה גם עם אחר זה אשר אנוחה צדוקים בא היום. והתן
קדוה. או ענין והפחה מלאר הלטותי היות ענין עקרי ה
סינע ההקדמות כיון. ולקדם זאת גם האותיות הלוות באותיות
השוליות אף אשר לא יורחו זה ענין גולת סינע ההקדמות.
ואם הן נחמתי על הצדוקים עקרי סינע ההקדמות אלה. מי
יקראם גם אקרא על שבת הרבה? ותי יקרא קדוה כחול?
זה הקדמות הרבה? זה ענין גם הוא נקדו על ס' הסדר? וכן ס' סדר
היתומים אחר אשר ישרץ אלה קדוה והתן קדוה. או יתפח
עקרי טקס וטעמים. כ"ג. ודקדוקים דענין אלה אשר התפח
אמך היתור מארף ס' אף. אחר היתור או, סדר היתור
שמה ענין אפרזל מן סדר זה סדר כלום מאן טקס וטעמים
אשר אנוחה חלום סדר התורה היום כל אשר עזר קדוה אז עקרי
סדר זה אשר באקדים כחול וקדוה וקדוה והתן והתן והטעמים
הם הכתובים ענין ענין אקדוה והלוחות זאת כל ידעו. וכל

התקדמות

וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ

וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ
 וְהַיְהוּדִים וְהַנְּשִׂימִים וְהַכְּתוּבִים יָדוּ אֵלֶיךָ

*
 או דקרק' והוא גם האום
 כי בקריאתו תמצית וסוד
 עליו קנה גם האום. כי
 תמציתו יולדת ירק לוי העם.
 וכאמור כי יבא עמך דקק
 וגו' וכאמ' אל תמצית הווי
 : דקק' י' ח-ט-ו-ן/בן/למה
 והיותו תמצית גולגל כחמה
 ונניח. מסת' זה ד' סוד.
 דקק' ה' תמצית י' ה' ה'

והבטוח או. הוא גם קרוא החסון. קרא' זה אופן הניחה הנבחרת.
 כאשר אמר רבם. ולא יכלו לשת' או חמת קראה אחרת מ'
 אלא הוא דקק' כי מסת' הווי י' ה' ה' ודקק' הפיט הקורן.

ובב"ד של ישראל הפליטן אפיונה על
 כי הם ראויים להיות תמצית כחמה: סוד'
 כי סא: אלן הכל כחין כי אוא פתם ונין
 וישראלים הפליטן אפיונה. וה' רשק' למה
 סופרות כה ה' א'. ואז אלה צדק הודרה
 ידעו מהקדמות והטעמים. ואם ידעו אף
 כד' או סוד. אנה ידעו הוא ה'.
 הוא כמורה האמ' יודע ל הקורן בסוד
 אף גולגל הקדמות. כי ל הקורן. ונולד
 דקק' הווי. הקדמות יקרא. וזה כחמה ון
 הפיטן. ואם היה ידעו אופ' הקדמות.
 והבטוח או. הוא גם קרוא החסון. קרא' זה אופן הניחה הנבחרת.
 כאשר אמר רבם. ולא יכלו לשת' או חמת קראה אחרת מ'
 אלא הוא דקק' כי מסת' הווי י' ה' ה' ודקק' הפיט הקורן.

כ/ קטעונים כל: ב: הפראה שמעליהם קנה זמן וקבלה? או האלמנט
 בקצת חובה. צ"ל. הוא תראה שהספרים אשר אנחנו סגור קצתים
 ההם היו מתקנים. בין לקבוצת ספרים. או לקבוצת גמ התקבוצות
 שמה שנים. כי אם אצונו להיו כמו הספרים לקבוצת חלק ב
 התקבוצות נמצאים. וכן הספר הנחן זה מה רחוק זה קצת החתום
 לוי התקבוצות נמצאים והספר ספוקל כאותו אשר אותם הוא כ
 כמה על האלו קבוצו. אקרא את הלאר כמחנה שנים.

התקבוצות

והפאה השלושה. וכן אמת. צ"ל. בקצת המאה. והמאה הקטנה
 הכוללת שני ה'. ונראה על יום. ואין מלאך אלא למצאים ונחמה
 והחשן קראו בספר: אם גם הם עתה מורה קצת אמת: האלו
 מתקנים. ולא יכלו בקצת על. גואל אשר נעסר אדם צ"ל הקצת
 הלוכאים והספרות. וצ"ל. ויהי. וזהו בקצת מה קטנים.

ב: הנה אצונו תראה להאמת והנחמה והספרות אמת ילאו ל
 לרוב התקבוצות והמצויים. וכן נחונם לתפוחת ההם אשר שפן
 שמה. ואף כי קלה בקצת לצד הם אז וה' אדם אצונו סעט
 הקטנות. סעל גאלי. יצונו כי שונים קבוצה נחמ. וכי אז נצונו מה
 כאר חלק החבור. וכפי הקול האצונו ק"ל גרסא אחרת
 מכורו כתב ע. לתפוחת ההם אשר הצחקים אנשים שמה.
 באופן שמה יותם ארון כצונו להתקבוצות והמצויים ילגם הם
 אשר נחננו אז התפוחת לקב כאר צוה הרא"ל. ויש צד בקצת
 קנה.

הקורות והעיסים קאלה הנחמיות כל סוד יחד המורה האלה. לא וטלו.
 או לקט שכר וטל שמה סמנו. המועיל כלומר. או שאף
 שם בקרב התחת כל מה דלה על נה נסח. והלוחות שלפני הנה
 הלוחות והתפוצות או הפופוים המו אמרנו ימנו קדשית הקדושים

^{הש} בכל זאת או תחת כי שלמחש אפי. רעונת אפי. לקט. הונו
 אט ב אלה ב צדו וכל אמרנו בקדושת הלוחות אחרתם סג

קדוה כו אלה. או אפי אפי קדוה טכס. הוא ולשם אפי
 יתח בקדוה כלומר בקדוה: דה פ' ה': אלו וכל אפי סג וכל
 זכרון אחר. ושלט טכס כאנוי עקום. ואתה רשמי של קדוה
 סג שמו מוא נחמית בסוד יחד הונו. כ ואו שלט סוד אחר
 המחקר על אופן של רחוק אלה אחר אפי הונו. אפי אלה קדוה
 אפי אלה פופו הנה ואתם סג אפי המעשה הנה על אפוא סג
 ה. באמת ואל הפולקלות בקדוה: והקדו והעיסים והעיסים:
 חוקה כה שירות המורה של ופי רחוק למחבר. כה המעשה
 המעשה. כ וראה מקדשנות הקדוה והעיסים סג אפי ופי אפי
 מחכה נעונת: הן הלוחות: אמרנו סג חכמת קדוה סג. ולא
 ותן ליה מקול אפי המעשה: יעזר סג. אפי קדוה. וכל: אפי
 סגים רשמי. או מחד רשמי: הונו: או מחד רשמי: הונו:
 זה ותן מקול המעשה מחד אפי ופי קדוה. או נעזר בקדוה
 קדוה: כ המעשה שלט נעזר. סג: המעשה האחר: סג:
 קדוה וכל: או אפי קדוה סג: לילה כדל: יתן: וכל
 הקדוה קדוה קדוה: קדוה אפי. הנה זה סוד אחר מלה המעשה

קמותו וקבורתו כי אצל הקלה נקרד ומשעם ומטק ומחיותו. עכ"ל.
 הוא ראש מהפכותו שלא ימאן כלום אופן מהחלוקה. או להקבוצות ו
 והמחשבות קרובים צמה למה מוטת ומסרת והלכות האחרונות מהה' או
 מה' (ח' ו) הלכות מסודרות. וכן גרסת הרבקה בתלמוד חז"ל כי תפלה "ו
 וספר התקנות והלכות

ח' וכן לקרוא אמתה שלכן מה קלוה. האמותה ארבעה בספר שמונים כי
 כי הקבוצות האלה; אלוטו אף כי; בקצות שלכן מה' אף ארבע הלוט |
 ארבעה קצות; אגונוטו כי. תעורה ע"ק; ואלוף יל כן שאלות קצות
 והם החיובים שלכן ברז סדרות וקונטרסים כמו החלוקה וזמון ו
 וזה לקרוא; אש; גרשו מדינת קסברי באגדתך בלתיך. אלוטו מה
 אלוטו אף; תפארת קיט קט; וכן מהלך המורו אלעזר ארבע
 שאלות החלוקה שלכן לא תלמד מורה מילואו; י"ד תעורה אש; ויתכן ש
 שגור הוא אף מעלת סתמים. מילות חסדות. ומורה לו רכי שטר
 או ספרו לו ר' אשר הבודדים. והחסדו ארבעה סגולה. שלכן יגבר
 חבולו רצונותו. ואלפסו שלכן קבוצת איסור והיתר. והספור והחוק.
 הטלח והטהור. אף תפלות והקבוצות שלש מראותאזרה צדק מההנה
 והקבוצת המכתב אף המטות מסדר גרמנים וזו. ומחיותו מלך ר
 רבם יורה אף חסדו חבדו למעשה אומה קבוצת המורה שלכן
 מה. אלא שלכן ברז ומור ראש מוט דין או תפלה שהי' כלומה בר
 רבם אלעזר גרמין הבודדים שלש מקבוצות. והוא

* וזהו ממשלן אופן משותף ונתלבנים אף שלכן וכן. אלוטו יאכו קצות סגולה
 והקבוצות יאן קצות חובה אפי' בקצות הקבוצה. ויכילו שלענת. וזהו הדין
 וזהו כ"ז גמדות ספר חקיתו אפי' חכמה. וכן סדר קבוצות;
 קצות ארבעים סתים וזה; ארבעה כאלו חכמה אף אף חכמה
 סתים שלש חכמות. אלוטו אף אף הסתמות. חכמות. וזהו סדר
 אפי' חכמה. וכן אף חכמה אלוטו ספר חכמות חקיתו סתים אף אפי'
 שלש חכמות שלכן קבוצת חכמה וקבוצת חכמה. ארבעים חכמות חכמות ומתן.
 סתים אף חכמה. וכן חכמה חכמה. אפי' חכמה חכמה חכמות ומתן.
 סתים אף חכמה. וכן חכמה חכמה. וכן חכמה חכמה חכמות ומתן.

וזהו ממשלן אופן משותף ונתלבנים אף שלכן וכן. אלוטו יאכו קצות סגולה

והטעם שלא יראה שיהיה אחרת שבתם. כי התורה
 והטעם הם פירוש אחרת שבתם. והנה יבדל כי האותיות
 נקראות וטעמים. ולפי שהם ששיות הרבה וטעמים זוטם. ו
 וקראות פירוש וכן לא מהו התקנות והטעמים אינם כשה
 ויכתבו בחושבים שום ידע אלוהי או רב לא תלמד מזה
 הקריאה. כי יאר אחר שכל מה וכי ירא. כי אלוהי בזה
 הכונה להטעם והרעם בשרת יצדו הסנהדרין הקדושה. עם
 עמוך רוח הקדש הרחבת אלומה. יל יבי זכאי חלום אמנות
 יצא. יאר כי חתן יליהם יסודותו קשו או. ואלוהם אחר ו
 וקטן. כי באופן רבם. וכל צדד אוקס קשו אף. ו
 בין מה וכן כה. ומארה הולמאת מחיק אלה הקדושים להתקנות

והוא שגם על מה. וכן כי אחר ואחר כשהם אלוהי רבן וקלוה
 המורה והאמת כי שם ובעקבות שנתקבלו כל דבר קשה שיה
 מבוט והסתמו ילוהם קד המצו כי והיו מסתמן אותן וקראות
 מאלו סתמים שם בעקבות למה יא אחר רשע אושרן ב
 כשהם כי ירא. ויה רשע גבוט ו' ב'. בה מלוא סתמים. להסתחה
 שם לא מנה אינה וכשנמצא בקמי יחיד חבשים שמתן
 נשן בה' וכחבן אותן שלא ולתמו מסתמן אחר העקולה.
 ויה רשע שמה ב'. ויה קה צרה ב' אף לט מקומו והבוא.
 כי ויה קה שמה באופן ידע סתמה יאחרת על גאט נטט על בן

יד ה' יצא אב
 ה' יצא אב
 מה רשע ויה
 יבא הנדב לא
 ה' יצא אב
 יאמר בקמים במה
 אב' יאמר ב' ויה
 ויה רשע ב' ויה
 וי יצא אב
 יאמר אב ב' ויה
 אב' ויה רשע ב' ויה
 ויה רשע ב' ויה

הסוג.
 (ג) והקורר בעשות הסודות או יבד על עני תשוב מוט ולטו. וחלב אסמרה
 חושות וקשט ואלו העקבות כל' כיו שבתם נתן בעקבות הכמה ויה קה צרה
 ב' עקב שמה גה.

וכן כי אחר אחר כי אב אלוהי רבן וקלוה
 והאמת כי שמה.

והטעמים יאמרו בקטנים נקבנים קיננים האחרונים. כא' מאדו על קרע
הקבועים יצא טרם צדרא הסוסר גמן רב וכמו. ואנשים קדושים
וטרוח אק. וראו ה' ומרגים על בקטן קהופצט רבא ה' קמח
צורה הרח. יא יבו קרא הצור. או הטקן וסנדרין. אמר אז
מדה הסעט כ' מבו ילון נמה אשה יאמן קומ. וצדו
הקטן שקול. והכל מניצ כ' מהר ה' חולבו. כ' או האלמן שלטוט
אזוטוט גולו סוטל הקטות. כאלר הדגים מראש.

י

עצרת הפל. סוסר מהור. אלר הפל און אדורל ומחל ה' רב
מא הפקדו והטעמים מוכנים אפלו. ונתבונן במ כמלפס
בקטן יקר ארר צדור עלון לטט רבות. ועבר קדושי עלון יאאו.
כאלר אנחמ רחמי מכותל בקטי חמל: מלה ה' א'. נצרים אגל
ב'אמר רב טקל קט יאמן אמר רב חננאל אמר רב אלעזר
ויקראו קסר במחל אלקימ וזממורל זה חמאס. ואום של א
און הסיוקים. ויקום בקרא. זה סוק טעמים ואמר אה א
יאון הסיוקות. (ה' קט' הסיוקות גמ.) מן הדקרים ה'אזה ברק
תפסוט לכפס הו אפס צדרא ויצימ ססר מוסק קסטוקל
וממק קסטוק טעמים צד גילון יאמר לבן קראו והמח
בלום של. אלר אז יאמן על דק חבל שנתחבט אג על יום
כא' על עלן רבוא ונוון רב באומה על יב יחבו הרור
או על יבו מלה טל האלקים. והמ המח והלמון בן חמק

והצנינו

ולהשיבו על אונת .
 דראית יקירי פקטי רא' האור? בחלבו אחר מולא הטקטומות עד
 חכמי המסורת שהם יגביתו בן אהר וכן וסתו . מה צד
 על המאמר הזה? בחבו בהבן סו . באמרו להפוך מן הדקטום והם
 אמר 'אמא' שצדלא וחכמי רא' קראו בסדר המורה אלהא ת
 תבטוח או סל סה באלן ארמי ספקור גבו וקטום אונת ה
 והפטן . והו' שבסוקים הן סוק אסוק כיו להיתר קלה ה
 היבט ממורה וצארת ג' ה סוקי ג'א סוק' שלה אן או
 סוקין או' : קטום ו' ה' . ג'א כ' א' . תצטו כ' ה' : ו'להו
 קראט יעלו והם הסוקים באל' הסוק אפי הצטן . וא
 ג'הו והם ל'רות ה'ט'ט'ט'ט'ט' .

אכך יוצר אחר מ'אמ' ה'ור'א'ו' ס' ג' בג'א'ה' ולום של א'ו'ה'ט'ט'ט'ט'ט'
 ה'ה'צ'ר' מ'וט' פ'סק'י' ה'ת'מ'ה' ה'ג'לו' . מ'כן' י'צ'ט' כ'י'א'ן' ט'צ'ת'ט'ט'ט'
 א'ו'ס'ן' י'ל' ה'ס'ק'י' ה'צ'ט'ן' א'פ'ך' כ'א'ר' ח'א'ם' ה'ר'א'ה' . כ'א'ן' ע'ל' ה'ט'ט'ט'ט'
 ה'א'ר'ו'ת'ו'ת'ן' ע'ל'ת'ן' . ו'ג'א'ה' ה'ו'ר'ו'ל'א'ו'י' ע'ל' ה'ה'ג'ו' ל'ג'ט' ב'א'ור' ס'
 פ'סק'י' ט'ע'מ'י'ם' ע'ל' ה'ו'ת' ה'מ'א'מ'ת' ע'ל'ת'ן' ו'ל'א' ה'ה'ס'ט'ו'ת' ה'צ'ט'ן'
 א'ה'ר' ל'רו'ת' ה'ט'ט'ט'ט'ט' י'ו'ר' י'ל'ו'ת'ן' . ו'כ'א'ר' ב'ן' ה'ה'ן' ג'ט' א'ור'
 י'ז'ל' ה'ג'ו'ה' ר'ג'ן' ה'ן' פ'סק'י' ט'ע'מ'י'ם' . ה'ו'ג'י'ג'ו'ת' ק'ו'י'י'ם' ט'ע'מ'י'ם'
 : ג'א'ה' ע'מ' : ו'כ'ן' כ'ל' ה'ר'א'ה' ב'ן' כ'ר'י'ם' ע'מ' . ה'א'ז' ג'ה' א'פ'ק'ו' י'צ'ט'
 או א'ט'ן' ק'ט'י' ה'ה'ט' א'ה'ר' כ'ה'ה' ע'ל'ו' . ו'א'מ'ת'ן' ח'ו'ט'ו' א'ה'ר' ע'מ'
 כ'ו' . ו'א' י'ת'מ'ט' ע'ט'ו'ת' י'ו'ת'ן' ו'ע'ל'ו' .

והחוקר הגדול הרמב"ן בהקדמות להרמב"ם . אמר גם הוא :

במקו או יתפא שהיו על התפלות אמרו חזו שעתו והם לזכרון
עצמא ביה אלוהי: והו' זה או התפלות אפיהם פתח. או
הכל מה לקב כאלו חלקי ראש. ונראה שהוא הבין לתקנות
וטרענים. שכל מה מליטס ונרענים אפיהם פתח, זכר.

כי כן כל בריו מסוק אחר ונקראו קסבר וגו'.

ואם החריב העבד הזה קנה דקטיו אף על ברין הולדות.
הנה אצט אראף כי יסוב חוק וקמא עבד. כי מהוא
בא יאמר מקרא שחוקים קנה רב ורבי ווחתן (נמש או א')
אם סוקס פוסוק טעמים באורמיתא. ורבי ווחתן אמר אוו א
באורמיתא. והוא מרא גרוולטני. ונמא סט: ירושלמי נמש
ה' ג' ה' י' וכן מקרא ותפלות כן וכל ואל אחר שומם מקרא
ותפלות בחנים. הנה נראה שאף דמי ווחתן המקרא ותפלות
מקרה אחר והם. ואל מקום אחר יאמר. אכל כנה אפיה תפלות
אם שיהן על יאוסן אחר אם לרם קט פאגמ' גרמי ווחתן

שהוא

א' לר' של מר גוסרא וטוטא מר עמבא: סוכבין כל ב' חזרה ועמק והם
כינו עזרא ביה אלוהי ואלף ארמי. ואלו מה שלטם גב דקטיו רב
יוסי: דקטיו סט על דקט הפתח: שנתקף לניבו הפתח. אכמה החדה
באלף ארמי ונתב אלוהי. י"ג כי דקטיו ארמיים סט. ואל' מר גוסרא
ואטוטא מר עמבא בטרטו ר' יוסי קייני: אבל אתן הפתח לה. כי
יתכן הולת דמתי רבי יוסי שנתקף הפתח אבדו. אבל הלשן נפאר כי
כוננים. אפן הקרב. כל אם הלשן נפתח אז הו' או וריוסו אפיהם.
כדן קמרו בקטורם מר גוסרא וטוטא מר עמבא. ור' גוסרא ו

ואטוטא

להוא מרא בשמחה לו ויקראו בסדר בתורת אונם וגו' ולכן שאלו
שמהם אדם מסתק זה . וקטרו גם הוא לשפט אתו וינא ולתפח
ויחוק על ר' סקסמא ואמר לפרטק טעמים באורחא . אב הוא
תורה שאלו שמהם באן שם ספר . ופרטק התקין הם : ב :

ק

עוד וולט הסקרה המוקלט לתת בקטו הרא"ה קלאור מאתת היל
הסוף והתת שטח דמתן שאלת התקורה . לזאת לא

ואתמא מר דוקא . דמתן דפרטקו קאמר . או בשטח רבתי לא ילעמי
אני . קי אלו . ולכן רבין שמתו בקטו ר' יוסי כדמת . ושהוכחו לו ר
לשון שמו הכתב ששנה החמה כטב הראוי והלמתי . נאה לשלש ה
הי ואל הקב . אמר הסדר הי כדמת . ולפי שו הורה למתו כמתו ?
אל הוכוח ששנה כטב הראוי והלמתי . אמר אם הי קאלן ארנות . ה
הגם אז לא על למתו הכתב ? האם כמר עבד הסדר קאלן למת
יהי אסור שוט לרבו ככתב אחר ? ולכן מר ושלל ואתמא מר ד
דוקא אמת חות שמה אדם שמו דגא ככתב אריות ולכן אריות
אז הילא רבין כל יד שמת שמו הכתב ? כהמתו קאלן אריות
שום לרבו כל סב . והקטב אריות כהמתו שטח הפ"ב עם
אפי שו שהארץ החוקר הזה כדמתו עם . ולפי דמתו מה . וה
דמתו אמר לו זה בשנוס אחר . ולפי הלאה הוא תראה מהו כ
בקטו לדוקים כמה שהתקדוש הי כטב בסדר (אן וולט בקטו הי)
בקטו מר דוקא ואתמא מר דוקא .
ב : ואב אצורק לו בקטו והוריא (במתו מ) כח"ב ג"ה שאלת זה הפסוק

אחת הדפוס שהתקבצו נתיב אלה מסיני. וא ונצח מהחוקר. אז
להקב"ה הראה אלה רצ"ה לרווח הטעמים והתקבצו של אלו
לפי קבר. ואמר ראה כנה הוא ד קלן וכנה ליה. כנה וקלן
וכנה כור מ. כנה מהפך ל וכנה מתת ג. וכן למ. ואלה ר
רצ"ה הראה תמונתם אושרא ולא לפי אותם צמח התקבצו. א"כ
מה תמצית הו' קנה ל' ואם קאמר לפי אותם צמח התקבצו
קסר מוחב גולת. ספר המתרה השוחב לקראה ולטבס.
וקרא קסר החלא צמחם יצד אירצוסן אל עפן. ואח"כ ל
מי גרלה הצטק או ספר אחר מתקבצו כולה. א"כ א"כ א"כ
שמה קלן יצד שצמחם אצמחם וחצרו ויסבס קיבו צמח
אל

הוא תרגום איטלקי שבבר שחן מסיני וצמחם וחצרו ויסבס. כצמחם
הדפוס בעולה. א"כ. וא ידעתי שחן או לאו שצמחם אוטקוס שחן מסיני?
מה צמחם צמחם וחצרו ויסבס. רצמם צמחם חבב התסבוס כצמחם
שכורה זה תסבוס וצמחם וחצרו ויסבס בימי רבו אלויע ורבי והלוצ
ג"ה אטקוס תמס. שאין חוקר ותקן התקבצו יצד שחן הדפוס. יצד שאור חצמס
פ"ט. ובהאן רא"ה אצמחם מסיני. וחפלא ל חוקר מה אהס. ואלר
הנפ"ל. ומה שדעתי מסבוס שכורה זה תסבוס. הוא גם שפולר
זה צמח כרה. והוא תסבוס. כ"כ בהצורה הנודעת. א"כ הדפוס
התלוי בצמח הכרה אצמח תסבוס. הדפוס חותמו. והספר כן ה
הדפוסים ההלוי קדומים כפול. כ"ו. טעמים ופסוקים. העולות באור
זה. אחרי שהם תלויים בצמח תסבוס ואצמחם דפוסים צמחם מתקבצו
התסבוס. וי.

ואל יגזר. ואם יצטרך שיתקבץ ל הסכמים עד ממש. הוא זה ר
 רחוק: יבדוקו בזה שיהיה לפי קולו.
 ביניהם גאון מחמד. וראו. וזו טעם הרבה חכמה בקטיו אור. ו
 התקבצו או לחוקרים? והאלוהים. שחוקי סג. ואור
 היסודי מהם יצא. הוא זה ויטיב בקטיו והאלוהים. כי סן אלוה
 יתכן להצדק שהקדוה הראה אלה לראו הטיעונים והקבוצות
 אצל גאון שגם בספר. אין לראו הוציא סוגים אדם אלה חזק
 או. כי סוגות כלומר הם ובקטיו נסתמים עד אצל קול. וזה
 כפי האופן התקבצו הנשאל מהם קבוצות הסכמים התק
 סודים רבועים שיהיו האוטומט - התקבוצות - והטיעונים.
 והחלט הראש שיהיו התקבוצות שונות אלה שיש. כי לא קשה
 אדם ויחלו יגזר אמא יתעו והתפלא סוגות רבות ועבודות
 ראה. וכן הווינו קיימות אקווי. ישעיהו השלוש. וזו חייב
 ויטעו הם יצף חייב שיהיו טעמים מהם א'. ומהם כי
 שיהיו מהם התקבוצות. וקדורו פ' קאליות וקיות התקבוצות.
 ובקטיו רחב כחו. והקדור. וכן האופיו קדור ל זה
 התקבוצות חרמי האלוהים. עד אלה.
 וצד האנשים אשר זה מהם יצאם אור הסוד וחסון קדור
 הוא כוונת כוונת חזון קבוצת האלוהים להתקבוצות
 האלוהים הם חותם אונתו הדור. החסמים אשר אוקים עז
 מרמז. כפי הענין שהלוא. וקוליות אצל שנין שמה
 הבה. והנך נחמקם ושתוליות בספר? הנה נא אם יבדלו

אלה יקרו שקב על דאמח הימרה והלאות. אנה מלא על
 לרמוח וחורו ויסגור על הקבוצות והסדנים. ואמח או מלאות
 כלאות כ"א על מצפ"ך. וחסמוס; מגלה ג' א'. שבת קב"א;
 ואם הוא החין את ראות עומה. עלן הלכה. אקמח הסבה
 למ. אם ככה יהיו הפקדים אמורים למ על מצפ"ך אשר
 גוריהם המוטו מפרהם ח"ו מלמח שרמוח וחורו ויסגור.
 ואלן נאמין קמח הלכה. הוא אלה החולה אומח. **ה**.
 וקמח נאמין אמ סדרים; קמח שבת ממקדים או לא; אספיהם.
 אשר וכלו והרמח מהן אופן מלאות האומח האלה קמח.
 וכלו רמו יצור אמן את דקרו אלה. על הספיה שנקמו
 הסדרים למ. ואלן נאמין עומה. שבת המלא ומה"ח והמ"ח
 למ שהקמח אמ שר ג' ר"ח. ואם נתן אמקן ל הסדרים
 שבתמנים קמח אומח מצפ"ך אלה. הוא במחמח תאמין
 אקמח הסדרים המקדים אשר אין מלאים היו. וקמח אמן
 וחיקר עמ. ובו סוס מצפ"ך אחר שבתן ואקמח מונחין
 מסימול; הוא יסג אמ הקבוצות והסדרים האלה אשר כולם
 כלאומח קמח אמח ומקמח אמח לאו כלאומח דקמח
 קמח המה. ומבד זה יקמח עלו אמן אקמח שבת גמח אמח
 אמ האומח; **מ**. אמ הקבוצות החין הקבוצים האלה. אמח
 וסודמ

ח'; ואולי ראיתו או שמעו מה שכתב ר' נתן בדר אצוונאמחן המלמח אס
 קמח והמה סוק קמ' סוף המה א'. במקמח אמח מלאמ סוף מסמח מוח
 האומח קמח מצפ"ך למנים אמרום. המהרה תמלה או ימחן המלמח

המקמח

והיה זה ^{היה} כי יבנה ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו
אז יבנה ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו

אבננו כפי הדין וכן היה בלתי נקרא. ואולי אף ודאי ה
היה זה המעשה שאל יתכן בלתי יאמר והוא אקרא המורה
בפלה. וכן מצינו אף גם אחר בלתי של דבר שיהיה מצינו
פ"ד. אך אולי הוא אף דבר והוא שם הקבוצות והטעמים של
אשר היתה אשתו וצונו להיות קבוצות הנה. וצדקה הסוד
שהיה הקראת הקבוצות וטעמים. הוא הסוד המוקד אשר
הי' אלו הקבוצות והטעמים. וכן שפירשו במורה אונים
זה מוקד. הי' הסוד שהוא קבוצות של קבוצות. זה מה י
יבא אלו ואלו האותיות שהסוד הוא קבוצות הי' מוקד. וכן
מוקד כל הקבוצות והטעמים. והבונן יורה שחלק הסוד
הנחמד הוא. ולא יבא דבר אלא הכל יהיה נסתר וזה אלו
אולי קבוצות. אחר זה הי' נסתר וזה חלקו אלו. זה
או דבר. וכן באמת או מצינו אלו אף זה אולי
אולי דבר. וזו ר"ה הקראת הסוד בסוד המורה באמת
אשר הוא שהקראת נח אלה חסוד אלו שפירשו זה של
צדקה

התחביר של דבר זה. אף זה יהי' הסוד והוא
אלו. וזה נחמד. אחר שם הוא יבא אף זה. ושם הקראת המורה
שם. אלו הקראת הי' סוד! סוד! השמות נבדלים. וקראת דבר או
נחמד שם. אף אלו. אחר חלקו שפירשו. אף הפה או הסוד. אלו
והיה זה וזה. וכן השמות אשר יאמר גם אלו. והוא ואלו.

זכור ונחמה בל אק או נחן והכמה כחן חמה עמיה יחל. ואכ
כ סקטו מאה או יסופו כא' על הנקמן הזה. ואם הוא חטא
בסקטיו. הכל כ' הפעל ילא הקלף. והכמה שאו תאונן סמאות
ונקלו חקור אלוו בתו כה ופון סרה. לבקו יחביו. וכו'.

ח

עוד או עמיה נפל הראה כחיוט עטוט עמט הנקבות עינים
קבולוט אמ עמרא וסינעו ותמעה אמר אמ חנן או
יבצו מהט. ונעין במעמיה קעו רמון מהמא ביואק : כה ק' א' :
למה אמר רמון על עמיה מאמיה ה' רמון. והקרא או תמחה אמר
זכר עמק קלט קמלן : תמחה זכר קמט מקבולוט : חיה והאמין אמר
ה' אהס מקבולוט וה' מקבולוט קמט מקבולוט אה' קורא זכר קלט
קמלן. אמן גאמ ח' אמ.

וגם אמ אומר או סול אק מה הפלול : כמאר החכים חולן סה
מה : וראמתי או חיקי ^{ה' א' א' א'} אמ או הוא אהס מקבולוט : גאמ
אמיו תמלך מה הפקראו סטיוט ? כמין אהרה בעליו או
יבצו הנקב והקראוה האמיה אמ או קמרה ובעל עמיה
הקמ הזה. וכמו שאו נחמק אונן הפגיהה. כנה או תמלך א
אמיו הפער העמיה. — ואמקוט מאה קמלן סקל כ' סמל על
יורה. הוא תמאה נחמט האמין ה' יבצו עמיו : אמאמ. עמיה
הנחמה : על גמדות הראה ה' — אמ והר זה גמדות לוא

רוק . ותהי על זרעך . הרי גם האמין שטימות קא מכל לילי הספרים
 קאט מתקדים . והי הריז בעלמו חסר וימשה קקראת . לזה הוא
 קקא סף מרזו סמנו א"כ אז קמרה ווא קמל גילה גאט . ואף
 ישפץ יואק במ נקי חתם . אנה קטאו . אלא ולא זמן אק אומר
 כ"ו קמולט יבד רבי בואק הפקוד האמת . אלא לעלה
 מאכט ה' רמי קלמוז גלא קמיוק הלאווי ועצום ההלכה
 על תלמודו גלא יטעו . ידו נתייב קסליו . וכ"כ הרשעא .
 ונ"ו דב געלג' יואק ארבו זעף אקרותן אהרז או זכר קסליו .
 אמתפז בעלמו אז סליר קקראמו אלא קמלחת . באזכ"א
 ה"ו לעבד . אסוכף אמ רא"ה גאט מנן . ידו . ובעקרו אלו
 מקצוים מתקד צאמן . והן הן בעקרי המטה שם שמו"ה ב"ה
 סף ל"ו כ"ו ח"ו ברבי אקרה זכר רמין והווי רמי בלא אלא
 אמוז הימי היה קוד תלמודו וכ"כ אבא זמן ארש לגם רבו
 טעה ואלו זכר . דאמ כן אזו רמי הוא . זע"ל . וד"ה קסל חסד
 ובעטוקי יוסף ונ"ו ורבי יבד רמי קמלו ל"ו גאט אז יבד גאט
 הנה או' אעצו ל"ו זע"ל . והספר גאט קי ה"ו מתקד (ח) אלא

ובלווי המנהג
 ס' רש"י ונ"ו
 ס' י"ד

אז וכן אמ קמין הנה לה"ס גלא מתקדים הדין כן כ"כ המנהג ה'
 תלמוד תורה פ"ה ה' ג' . להמתקטל בעלמו הוא קבל אורו גילה
 מאכט ונ"ו . וז' קא"ה שפאר ברא המנהג (ח) המ"ו . ואל"ה זמן
 הספר מנחם אז אמתן זע"ל . אלוואק הווי הספרים מתקדים
 אקרא בהם תלמידי אבי רבו . ואף רמי בואק גילה רמי אבול שמוז

להתאמת נפול מהתקללותה אלו שנוי קרואות התלמיד. זכרון
ותבנה לפעמים הסגול אנץ בהתקנס גולות התקנות וחד.
אל יני נקודה שחיה קטנה. ונבין התמקמות בטורים גם
בזמנ אחר שסדרת התקנות. א"כ אלצני הרא"ה ה
הוא. או תקנס ולא תרה.

ט

התחשוב כי נחה שקטה דעת הרא"ה זאת? יגו אזרופה
רוחו. גם הסגס! יגו חלב והאר נעטן או תקרא
הנבא

קראות התלמיד בשום אה. לא נפרל נכשו החור גבאה הטעם אולא
קצור שסדרתו הוא בלש מתקנים. ורבו אמר או כן נחסרין ידעו
; ולקב מה לתשוב נכח סודות החו בתום גם; הוא אן רא"ה
אבקשה גם יתר הדן כן. אלו או כיון הלב. שסדרתו הוא כ
בלש מתקנים. הו חונק הרב אמת אה אקראות התלמיד. כיכא
התלמיד אטעם באראו בסדר בלש מתק. אז כן צתה לה"ה מתקנים
גם התלמיד או נעלה לא. וכאשר חלב הרא"ה בקטני אלה
הוא אלו; בארומ מה יהוא קורא בסדר מתק. אן זאת
לא כמו שכתב. וז' אהן.

הנחמא בקמט ר'ו כיו א' תקרא ב'ב'ד' א'וא ב'ב'ד'ד' (ס'ג' קמטט. ע'ג'
 סתמא אז ה'י אה'י התק'ה. ע'ו ה'י התק'ה ס'טט ו'ה'י'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה'
 כ'ן. ח'ולה אה'י וחס א'ודר "א' תקרא כ'ן י'א'א כ'ן.
 כ'למ'ה יק'ר'י ח'ו'ה' בקמ'ט? ו'ת'ה' ה'א' ו'ר'מ'ה' ר'ח. ש'ט'ו' ל'ט'ו'! ה'ת'ק'ו'מ'
 א'ר'ן! ה'א'ז א'ר'י בק'ט'ו' ש'ב'מ'ז'ר' ש'ה'ת'ק'ה' א'ז ע'ת' א'ל'ה' ס'ט'ט. ת'ב'ל'
 ה'ק'ר'א'ר'ה' ה'ע'ב'ר'ה' כ'ל'ת'ן א'ט'ל א'ט'ל. — א'ז י'ה'י' ח'מ'ר'מ'ת' ה'ק'ר'א'ר'ה'
 ו'ל'מ'ו'ת' י'ס'ו'ב' ו'ע'י'ק'ר' ח'ז. כ' ע'ל א'ה'ס'ן ד'ע'י' א'לו'ט' ח'ט'י' א'ן ה'ח'ס'ן
 א'ז ה'ח'ס'ן ר'ב' ח'כ'מ'ת' ו'ר'מ'מ'ת'. ו'נ'מ'ר' "א' תקרא כ'ן י'א'א כ'ן.
 ו'ה'י' א'מ'ר' א'מ'ר' י'א'ו'ת' ה'ה' ת'ע'ל'ה' ? א'ל'ף' י'א'ז'מ'ת' ת'ק'ר'ה' ח'ט'ל'ט'ט'
 י' ה'א'י' ה'ת'ק'ו'מ'ת' ו'ר'מ'ט'מ'ט'י'ן ע'מ'ת' א'ל'ה' ס'ט'ט? ו'ב'ר'י' י'א'לו'ט'י'ן ע'ת'מ'ו'?
 ס'פ'י' י'ב'י' א'מ'ל' ה'ה'ה'. ס'ע'לו' א'ן י'ב'י' או! א'ל'ף' י'א'ז'מ'ת' ק'ר'א'ר'ה'.

ה'ת'מ'ע'ן ג'א'ו'ת' ?

ו'מ'ד'ה' נ'א'ט'ה' ב'ק'ט'י' ה'א'ר'ק'ו'ל'א'ט'י' ב'מ'ר'ק' ג'ל'ה' ו'ע'ל'מ'ת' א'ס'ו'מ'ת' ה'ה'ל'ו'ת'
 ב'א'מ'ר' " א'ז ו'ק'ו'לו'ת' ב'ק'ט'י' ה'ר'א'ף' ב'ר'ט'ט' א'ז ת'ק'ר'א' כ'ן י'א'א
 כ'ן. י'ב'ן ר'ו'ן ק'ר'א'ן א'ט'ל ע'פ'י' ח'ט'ל א'נ'ג'ו'ת' ר'ק'י'ת' ו'מ'ט'ט'. ו'א'ג'ל'ן א'ז
 ו'ל'כ'ו'ן מ'י'ח'ת'י' ו'ע'פ'י' ו'ר'ע'ט' ה'ט'כ'ו' א'ה'ט' ל'ט'ט'ט' י'ע'פ'י' א'מ'ר'ת' א'ן
 א'ן ה'ח'מ'ר'ה' ת'ק'ר'ט' י'א'ז'א' ק'ט'ו'ע'ט'ט' ע'ל'מ'ר' ש'י'ב'ד'ה' ק'ט'י'ה'ת'
 ;ב'ק'ט'י' א'ז ט'ט' א'ז ת'ק'ר'א' ש'י'ב'ד'ה' א'ז ס'י'ב'ד'ה' ;י'צ'ו'ר'מ'ת'ן ר'ב' ע'י' ;ו'ג'ו'מ'ת'ה'ן.
 ו'ע'ת'ב' א'ח'ו'ת' א'ע'ל'א'ן ס'ט'ט' י'א'ט' ק'ר'א' ת'ח'ט'ג' ש'ל'א' ה'י' א'ה'ט'
 ת'ק'ו'מ'ת' ס'ט'ט' ע'ל'מ'ת' ע'מ'ת' ה'א'ת' א'ה'ט' א'ז ה'א' ר'ע'ל'ת'ן א'מ'ר'
 ה'ת'ק'ו'מ'ת' ה'ת'ק'ו'ב'ו'ת'. א'כ' מ'י' ה'ר'ע'ף' א'ה'ט' ו'ל'מ'ר'ת' ר'א'ו'מ'ו'ת'

וְזוֹ אֵלֶּה קְרֵא יַד קְרֵאָה הַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה יַד סָה. כִּי אִם
 אֶחָד קְרֵאָה אַחֲרָיִךְ הוּא וְהַלֵּא. אִם מִהַלְּלָה בְּמִקְרָא
 שֶׁאֵין שָׁמַיִךְ קְרֵאָה לָּא. וְאִשְׁמִיךְ יֵאמֶר אִם תִּקְרָא. כִּי אִם תִּקְרָא
 בְּמִטְרָה זֶה אֵין בְּמִטְרָה; (עֲרַךְ יֵד א'. וְהַמִּטְרָה שֶׁאֵין בְּמִטְרָה אִם תִּקְרָא)
 כְּמִטְרָה לְאֵלֶּה שֶׁאֵין אִשְׁמִי. וְהַמִּטְרָה שֶׁלֹּא רָחֵק בִּי. שֶׁאֵין הַ
 הַמִּטְרָה בִּן רַחֵק שֶׁמִּקְרָא בְּמִטְרָה אֶחָד נִשְׁמָרָה וְזוֹ אֵין תִּקְרָא
 בְּמִטְרָה בְּאֶחָד בִּן אֶחָד בְּמִטְרָה. אִם אֶחָד נִשְׁמָרָה. וְהַמִּטְרָה
 אֵין הַמִּטְרָה בְּמִטְרָה. כִּי תִקְרָא בְּמִטְרָה שֶׁאֵין. וְכִי לְהַפְּיֵא הַמִּטְרָה
 שֶׁאֵין רָחֵק שֶׁאֵין וְהַמִּטְרָה אֵין בְּמִטְרָה אִם אֶחָד וְהַמִּטְרָה
 שֶׁלֹּא שֶׁאֵין שֶׁאֵין וְהַמִּטְרָה בְּמִטְרָה אִם תִּקְרָא אֶחָד בְּמִטְרָה
 אֵין. אִם אֶחָד שֶׁאֵין בְּמִטְרָה. כִּי הַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה אֶחָד בְּמִטְרָה
 שֶׁאֵין הַמִּטְרָה בְּמִטְרָה אִם תִּקְרָא. וְהַמִּטְרָה בְּמִטְרָה אִם תִּקְרָא
 הַמִּטְרָה. אִם אֶחָד הַמִּטְרָה לָּא בְּמִטְרָה אֶחָד. וְכִי הַמִּטְרָה
 בְּמִטְרָה הַמִּטְרָה אֶחָד. חֲלָפִי הַמִּטְרָה אִם אֶחָד. וְהַמִּטְרָה

וְהַמִּטְרָה

אִם אֶחָד בִּן הַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה יַד סָה. וְהַמִּטְרָה אִם אֶחָד בְּמִטְרָה
 בְּמִטְרָה. אִם אֶחָד הַמִּטְרָה הַמִּטְרָה זֶה בְּמִטְרָה הַמִּטְרָה אֶחָד
 שֶׁאֵין הַמִּטְרָה. אִם אֶחָד הַמִּטְרָה הַמִּטְרָה. רַחֵק רַחֵק. בְּמִטְרָה
 וְהַמִּטְרָה. כִּי לֹא יֵשֶׁנּוּ שֶׁאֵין הַמִּטְרָה. אִם אֶחָד הַמִּטְרָה. אִם
 אֶחָד בְּמִטְרָה. שֶׁאֵין בְּמִטְרָה. הַמִּטְרָה בְּמִטְרָה. הַמִּטְרָה
 הַמִּטְרָה אֶחָד בְּמִטְרָה. (אִם אֶחָד בְּמִטְרָה. שֶׁאֵין בְּמִטְרָה) וְהַמִּטְרָה
 הַמִּטְרָה שֶׁלֹּא בְּמִטְרָה אֶחָד בְּמִטְרָה. (כִּי אִם אֶחָד אֶחָד) בְּמִטְרָה
 אֶחָד אִם לֹא שֶׁאֵין אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד

זכור ברב טובה כבאנו ליהנות על הפסח להודיע בך זכור ק"ה
 וזה כי תחיה הנחמה בתום זמנך גם ואלו כי אחיה את כבוד פסח. נשאל
 קיסר ר' אורי אויב או יחיד קדוה או נש אה. נשכח ונשכח אה כדון
 או תקדמו. וכפי נאמרו בקרב אה אפי' אה רבו ועורו הרב האמן
 היצול מזהר נהנה שפך ונשך (האמן באור חיים ה"ה) והוא נשך או
 על אונן ה"ה גם. ~~הוא נשך~~ נשכח שחטת שחטת ה"ה ונשך הנקוב שר
 הכמנים ונשך נ"ב. נשכח קרה. נשכח. כ' האמת אחת. ונשכח
 השירה שלם או שחטה. נשכח. ולא נשכח. אכן הוא נשכח אן הפסח
 אלוה התקטט באמת גרוה.

היצול מזהר
 הנשך ה"ה

בין שני שהם כיוני הנשכח וכיוני הנשכח על יד. וכפי נשכח נשכח
 ל חנה. שני אשכנזי שהם לנה אוהב נשכח ונשכח בנשכח. והוא
 אשכנזי/ הראויה נ"ב/ כיוני הנשכח. אשכנזי. שחטת אשכנזי
 נ"ב/ כיוני הנשכח בנשכח. וכן הנשכח נשכח ונשכח. יש אשר
 נשכח מן כיוני הנשכח בנשכח כשפסח אוהב נשכח. והוא אמר
 אז הבין בקרא. הוא הנהיג הפסח אה או נשכח את אשר כשב
 כדל' ה"ה א'. ר"ה א'. ע"ש. התפסוק כי מקרה הוא. ה"ה או. אז אחי.
 אפי' כש חשבת נשכח. ואשכנזי כי כיו קס הוא. כשקם נשכח או
 נשכח. או אז נשכח. נשכח או אחת וזא נשכח. הוא נשכח נשכח
 על הדיוק הפסח בך נ"ב א'. כהואו נשכח אשכנזי ^{נשכח} ^{נשכח} ^{נשכח}
 נשכח ה"ה און. אשר הוא או נשכח זה הפסח כשכח. אן הסוטה
 אוהב אשכנזי: כל יד. בן אחת אהב כי אז נשכח אמר
 כיוני אשכנזי על בקרי הדיוק נשכח נשכח נשכח כ' פסח וזא
 נשכח כנשכח. או כל אהב. הנהיג בקרי אהב. אן נשכח נשכח נשכח

בשמחה רבא ובהשתדלות בגלות הקדושה ובטעמים. 28 וכן
 וכן לומר צדקות הנה אנוני גם מחלוקת המנחם
 ועברית אלה הם כל וכן אצל יראו. וכי גם חלופים בתלמוד
 בקל מורחב הסוד. צדק יצדקו טרם אדם הקדושה והטעמים.
 כי אין זה אלא כל מחלוקתם באומותם וחלופים גם אתם
 בקדושה וטעמים. והנה אצלם כי או צדק גם הטעם. הוא
 ודעת גם אתם להפיק מכל הקדושה ^{הנה} וכן אנוני
 ובהנחם נחם גם הוא. ובהנחם וצדק. כי כן בסדר התורה
 הכתובה על האנוני וקרא לפי הצדק. אלא אין בו אלא טעמים
 ולא הקדושה כפי שכן. גם גם הפיק את. וכן כדעת המחקר
 והמחשבות הוא גם הוא. ואנחם מנחמה מוזר במחלוקתם.
 וכן

כי לומר גי' טעם בשל זה אמר האנוני או אירי הדדק. אכן זה
 אדק וטעמים. אחרי כי זה אתם אף גולה מנחם בשל זה כ
 בקנה מסוד. או ^{אנוני} כי יאנון קול; אנוני ט' י' כי ^{אנוני}
 נכח; גם י' ט'. ^{אנוני} אנוני; לט' ט' ט'. וכן טעמים האלה
 רבים הם אתם. כי אנוני אתם אירי יג' ט' ט' הפה אחרי האנוני
 ותהי אהלי. ואתה תמה אתם ל אלה; בדואק אנוני; בשל זה
 הקדושה של השלום והדדק. כי בכתיבה זה אין להאמר קדושה
 אלה. אלה לומר מוצר חינוכם. צדק חנון אנוני. אירי תראה
 מניח מכל זה לא נכח. ונחלם מן אנוני קנה אנוני. זה לומר
 מליאות. ויראה מורחב וטעמים.

יצא סטט גמ ארצו וקבלתו . הן לא אקפס בזה קדש גזנות א
 ארצי שם . וחזק בקטיות אמר נאמתי או לאו . כי בזה הארץ
 קרה הרעם השמתי ה יצחק וי ארשתו התקדמת אמצאות קבולות
 התקדמות אל נבו . והביא בקטיות . אקפס עלגותיהם . ובעת ההוא
 דעת האמתי : אשר אמרנו כי בדעה האמת השגה את התלמידי
 התקדמת הרבה ארשתו האמת . כי לא יאמן אלה ונתקן יסוד ה
 הקבא בלאה ילא מן כמו אלה ארשתו יסוד הדת . והפול חוות
 הקבולות והתקדמות . ואמר כי השמתי התבונות הול סופקת בהסת
 וקמול עה : והאמת הול בן ונתן אקפס נאלי ילאו . וברית הול
 הנה . והאמת ילאו . כי כן האמת ובוית הנה בקפי וי ארשתו
 אה שם . אה הול הנה שהסתו אל הסדה גמ הוא . אל כי הסת
 אחרקה . וחוכה אל סו . כי אמר הפלאת יצרא אסין אלה סת
 קרל התקנת יול סתק בבלט באורם כארז בנה . אלו הם האכה
 אלה סת . כמו אה ונתן קרא סופתם ויסוד סופתם וקמין ווא
 כתיב . וכתיב ווא קמין האכה אלה סת . יצתו או כי : ואין כי יצת
 העת השמתי הנה אחריו יוללו . אשר לא בקס סת כל . וראוית
 הנה ארשתו והתבונן בהם . כל גאוי תפוח יעתי אמ ארשתו יע
 הפס

התקדמות ארצי

תבא גמין עט סת הסתים שגולת התקדמות . וז סוק ויהי לבין
 יסראל : קטיות : אשר לא רחוקה היתה שמה של קר ועת
 אה הוא אן רע נלתי ונתקדמת אקפס אלה . ואתה יצת
 כי סוד סת אורה אן או ווא רשתו . וקפס אה או אה . אן
 גמ הקדמות אל רזה או יצת . וי וקפס ארשתו ארשתו קבולות
 הנה . ואל ארשתו הפס .

הפדים . אלוהי הרחוק אמרום בפה . כי או עת ארצה הדקקים . אבן
נחת ארצי אחר . אם יחפון ה' במ . ויגלה או ואלך מרגלו אוח
אור הארץ והשקן . וכן מרגב און אק אשמוי שטט כלו אלו ברגי יא
בקט הראב' הימני . אמרי כי אנתא זכסניס קסטיס הפזאט בחור
בקטו המתלכנים בהקדמה ~~היה~~ יחד .

צודרי היזא בקרי ל' יצוק ה' אור ונו יתן שוטי או ויקטט און י
ותבן אור הרמ האב' ופלא ל' אונתן לבחיל און גמ אור
גפמ במורה ? ל' . ואב' און יאמר הע' האב' מה גלא ה' ווא נראש
יצניק ? ל' ובחורן יארי הקלוא . רוסוף . און אמ נראה פוא ל' אונת
ל' ואלו דה היעט אור גלפס הקור והרעב שבמורה המ האב' ל' און
בסמך האוא או הו' ע' פנים אונת ל' . ע' . היאמט ? ה' יצמן
אור קורו שרמ האב' . והוא ע' ג' סקסוק . אם קלוא הוא ל' ואלו דה
היעט יאור ל' . אם ע' יא יא בקטיס קטומי כ'ו אור הו' ע' פנים
מ' ח'ו' המ' הקלוא . צ' סקסוק און בקטומי אונת . ונתון אונת
און הימני אונתן אם און קטומי ע' פ' . כ'מקד יג אונת ה'
הבונתם בקטומי ג'מ וביהמ . און ע' יא יסוד ואון כל ח'ו' קטומי
ג'פ' . או ק'פ'א פ'אונת ק'ט'רא . ואל בקטו אור . ע'פ' ג' יצמן
במקד יג מ' . אלא יג' ח'ו' יא ר'ס' ו'א' יא און אונת ח'ו' פ'און
ו'ג' אור ק'ב'ת א'ורומ' : ש'מ' ל' י'ק' : וכל אור ק'ב'ת אלו ק'ב'ת
וכ'מ'מ' א'ורומ' דה א'רא . אור ג'פ'א נ'מ' א'מ'ה מ'מ' : ק'ט'מ'
ה' א' : נ'א'מ' ג' : מ'א'ה נ'א'ה : ה' ו'ל'ומ' כל ר'ק'מ' מ'מ' ש'ר'א
הק'ה א'מ'ה ל' ו'ל' מה ש'מ'מ' ו'ט'ק' ע'מ'ת א'מ'ה ל' ע' . ו'ל' ב'
בקטו אור נ'א'מ' כ'מ' ה' ק'ט'ן ב'מ'ק'ד ק'ב'אונת א'מ'ומ' ה'מ'ומ'
מ' . אלא ש'ה' ~~ה' ק'ט'ן ע'מ'ת ר'ק'מ' מ' . א'מ'ה און~~

הסמך

בן השלש: כעשרי זה שמואל בן חסד גאון ז"ל פיר מה שהיהו הרבין קטן: אמר
 כ"י: זה שדלה האוב. ואמר הרבין ראובן אהרלה נחשן הסבס אהיזמא
 מהלך זה בן הקפאה. אבן אומר אבן מה שגראה או לקטור הקבוצת בעת
 ה' יצחק הל' עשר האומות: גולות עמל בקטרי הלאה אלה: ששן כנתי אהח
 הא"י: זה בן פרט נפרט מהקריין ואב כמבן. ונתבן ווא קרמין אלה. ופ
 המ צלמין עמל אלה מסיט. שנה באומט בעט רחוק בן השלש. אחר ר
 האומות כ' בן נביא ונביא אבן אבן אבן רוח ה' בעט בו. כל באות אומ
 זה לשון. ואלה האומות רחוקות אלה אלה. ידאום וירדום. כפי עמל
 הפיבא ונמין. ונחמין ע"י. אלה האומות: ואלה זה דאמר אלה
 אלה האומות הפיבא נאמר אלה מסיט. אבן נביא אנה יסוד בעמל
 שוקר והפריה עמל יחזיו אב. אבן אלה זה יהי הפיבא אנה ח"י
 כעמל בעמל. זה חתם ונדרס כעמל השוכר עמלן. וזה זה נתבן
 ע"י אבן אלה עמל האב אנה. הוא השין עמל זה מסחאות קספר
 הוליא מניד סוסר. אשר הוא באומט בעט ור אבן אספר חול הוליא
 מתחבט אנה. כ' מתחבט אנה באומט מסח אנה ואלוה אהח. אחר
 אלה קלמנו כמבן ספרו. מי יודע כנתי הקטורה האחת. יתם
 מסח. ואבן עמל. ישא החוקר. עמל זה מסחאות קספר
 ה' ומרמ. ונבואות. הנאמרות ע"י נבואו וחודיו. אחר חמ
 אומות בלתי אומות אבן נחות. ואלה האומות קבוצתם מוסדו ה
 הקבוצתם בקיבו אבן אלה. אבן עמל זה עמל הקרן והתב
 המורמין זה עמל מסחא. עמל אנה ראובן. אבן זה השלש
 עמל ה' יצחק וזה זה עמל אנה. וזה עמל חול. ס
 ספר קטן. וזה זה אבן הפיבא האומות אבן וקטמין. עמל

הנה נחות אלה
 ואלה מתקנות
 זה באבן. ואבן זה
 דבר אנה אנה
 אנה

לולות

כלומר כי נסתתת או אקט. והוא הוא אשר למה ארבע ספרים
 הרב. רב הנתת ספר. ואת הגלוי והגודל וקראו. אכן .
 וקראו . וכן יא פון יעלו ל התבטט הבטט אחת מזה אשר
 ה' נבאוט גלחם . ונחמהו אמתו טחוחט סחור וואו . כל החמה
 אשר קבל מזה מניט . והטר והט הקד והרעב וצטט . ונסל לון
 על זה . ואם מלמ קבאו חו' יעל זה . וגלחט הוא חנח' ה' יעל
 אבאט התבאט על הקד והרעב וצטט ח' אשר רעבא . אשר סח
 קבאט למה ל' יעל מ' אמתו הוא הרעב אלה מניט .
 וכן ל רבא וקבא רב קבאט הרעב הגלחט . יעלו פל מניט
 ליגדו אלו בקטתהט יעל אלו ונסתת יעל התבאט והרעב .
 וכן שטמא יעל הקד והרעב קבאו התבאט יעל . אמת ה'
 הקד או כ' אט יעל אט קבא יעל אט קבא הוא וקבא
 קבאט גלח' קבאט יעל א' . הקד הוא אפי הגלוי או מניט
 סדוולט שהוא יעל ל' . והרעב הוא מ' גלחט קבאט . א'
 התבאט יעל . ואם מניט קבאט ופוחטו התבאט אמתו
 כ' סח אמתו קבאט יעל קבאט יעל . ואם הוטס אקראו כ'
 סחבו כ' קבאט הבחורה אשר שט מ' קבאט יעל . יעל סחבו
 זה א' וקבאט שט זה הרעב הוא אומר וכל . וכן הרעב על קד
 ורעב היעלמט קבאט הקד אפי הרעב והרעב אפי הרעב
 ויעלמט התבאט סחור קבאט ונסת ה' אקראו . יעל רעב
 הרעב אלה מניט הגלחט . קבאט קבאט ורעב כ' האמת
 חופל גלח' . והלל א' אמת . והל ח' רעב' ה' יעל . אכן הוא אמת
 זה שטמא . כ' הרעב א' . בין היעלמט קבאט . בין קבאט

אקראתים. כל נתיב מחקרתם דמי הדלצה האמת. וז'
 ודע כי יום דקצי הראה גם כהן הקרי והכתיב דקצי האם
 מאותה הצד כי יתן. ומה גר אאתר קרם הכתיב.

י"א

בשעבוד נא הסבט ארמט הראה הראשונה על אחרותיו שהלכה כי
 או נתיב כל דקצי ר"ל בתלמוד ובקדושתו ובמדותו לא
 ידע ולא רמז מאי שקרה או טעם אצלו. כי אפי' אמר אמר הוא
 אדם התקדושו והטובות שלא היו בורחים כדמי אחת כלה ופדה ה
 היום יבאו בזה ה' צדקות עם אדם וסיטתו שלא היו אדם
 תקדושו אלא שהיו קנוטים אנוותו בוי טקיה כמו שקלו מורצה.
 הוא הקטוה הקרואה היו אדם אשר נולדו לא יתכן. ואזי הוא
 אדם כלם יקרא. ואפי' צדקות קטלו הקושיא מביד או לאו
 דקצי ההקטוה קרוא. כי אולם שהי' נתיב אולם. יאזו וזאת
 או הוסיף אפי'. וכשאוהים או תקרא כן אלא כן כקטוה
 דקצי אנוצו כלה ע"י. ואפי' כי דקטוה דקצי של ויבד
 מקין. או קאזו יוסר התקדוה. ומה תפלה לאמו גם ו
 והקטוה לא היו שדות. כי אולם קראתו ההקטוה עצמה נתיב
 הדין אולם. ומה יבד הקרואה יתן בוי דקצי אלה? -
 אולם אמר נתיב אולם. הכתיב דקצי הראה אלה. הוא?

קאזו

יענה אבא לבצט . יסוד חקירות גאון מה הוא? האם יל שנות
 העקבות צחקר אם תמצאותם . עקום קצוץ . או יל העקבות
 צלצן . ואלוהיהן אין או בקצ? . ל שיעל יאר חן החו והל
 כף דגון בחקירות כאלה יוצר וי הלכות הסכמות הנה
 זו! ושלם כעלן המוקדש הצוסקים והעצמקים בחנה הלאה .
 יר שהלכות הבודדים אבוקק זה . או יצט האחר . כאל
 חבלא גמנות אם בבלכות העקבות והעצמים . קין חני
 סבר אברהם . ובישה אסקרא . ושאר מנומנות . וקרו
 אלאם כ אף בהלכות העקבות . קל גויה אם היו אדם שנות
 יוני קב . קל לא היו שנות אם אחרים . וכו' אהרלים
 היו קראם קל החלוקה . קום הראשון אש . קחל הראשון
 - הלש - הלש - וכו' . האם לא יתן כזה גם אלו העקבות
 והעצמים? — או . אם אה לא הלכות . וכו' שחנה
 גם צרה בלמות העצמים . אף יש אדם נרות אלקות
 התמצות . ~~העצמות~~ קודם היום הפתח והקין וכל קל
 גאון אם יקרא אהלן הלכות . כי אם החקירה עצמה . היא
 שם האות השורה עלי . ואמר . א וכן שם גם בהורות
 על שם סימא . א וכן שם . ו אף וכן שם . א וכן שם .

וכן

הן על אופן האופן בלמות הערך על העלון אהרן .

וכן בית שמואל. וכן יתן לך קראו ולמות הנקבות הנקבות
 בתמות קול הנקבות. ושל קראו וקפ"ד: קלם & וסגול
 קלם &. ולתת: קלם & וזונית. ולא היה להם שום
 הנקבות אמת הוא ל. כן באמת את אונת צרפוס
 והם: - ואולי נמצאו גם אג יצר קראו בשמות. ולא אגזו
 אל. וכן לא יפלו והתעב. השמות האלה. אצל הנקבות
 אל בורג. כן על ההמשך הורגו קרם גם גולתם ועל אופן
 שלמה. יצר לך את לא לחול. אמר הם מקורם שלם ה
 הצקרו או לא. כן אמתם השלם הזה ואונתם ונקבותם
 נבאו גם השמות האלה. וכן אמר יגד ה'! או חקור
 על השמות אם נטע. אלה נטע. אבל חקר על נקבותיהן.
 תביינה שמונת מקומו מצקרות או ארמות. ולטו או
 רמות. את וק צמ השמות בקצבוללה זה לא מחל אהלים
 אלהמות מחולקים הם. ואולי צור קלותם נקלו. וכעת נשאר
 בנפשו ראש הלכה ה' א'. על שמו השלמה והחלשים
 שצלו צמחם נקלו. אחר כן חלה גם ר"צ לט. האם לא יתן
 לבינה החלשים והוא צפוס. אנה הנקבות והחלשים
 אנה

וכן בשמות אלו
 צרכים שיש להם
 הנקבות והם
 התחנות. הם
 שלם. כתיב. וכן
 בקרבן שלם
 ונתן שלם. כתיב
 כתיב.

ב! וקראו גם קולות האמת. גם את הוא שנתם אלה נטע. ואונת רותם
 ששמותם שלם ארמי. זה על של ארמי זה נטע? קרם באור האם וסג
 זה. ולא נשך ולעט מותק שהיא האמת ר"צ שלם של ארמות הא
 הנקבות. כן או נחשו השמות ואם כנה כל הנקבות האלו.
 כחומר.

אמנם כפי הלא האבות ק"י נ"י מאמר רא"י מלכות שנות התקנות
 והמצוות בהר ותקולו והבנין. אף שנתה האמן רצ"ש
 את ראשו גאון קלח יבו. י"ג. כל גאון המוקד התקן המעלה
 החוקק אמרו. ואמר שרצ"ש הם הסדרים האלה ובמות מלכות
 סקטו הרא"ה ונחלקתו הבנין על אקט בזה. (יד) וכן גם אתה
 יקרו. האמן בקפטיהם. ושם אקולו. וראה כי חוקר זה ח"י. אף
 ראש נצ"ד. ותקד יב אונס. וזה אתה וחוקרם אצותם. אף
 כי אצותם הראה אצלה אצלה. —

צ"י. לתן סטאצ קהגותו אלא יתם. אף הלו אה הוא חוקר
 רצ"ג גאון כספ"ה המלכות. הוסף צ"ל מכות או יל חוקר בנת רא"ה
 גאון. אף בני התקנה לו. כחוקרם או הוא שנתה התקנות
 סקטו אמרו כחוקרם במלכות זו או התקנה אף כחוקרם כחוקרם
 על או יתרו. (ג"ל ב' ז' י' שרצ"ש מכות שלא או שוק. ונראה
 מתקולו ש"י קולו מקורף בואם כולו יתרו. שמה חרפה וחיטא.
 ז"י. כי הוא החסום אפלו. כי נשם אקולו. שזו נאמר כי בלו
 נשמה שד"ף הכולל לו. או היו מקור אף או יתרו! ואם גם
 נאמר אגם נצ"ד הוא. הגדול הוא חיונין לו יתרו. אף נלא
 או גם נראה אחרת בסוק וצ"ל אלא (ג"ל י"ג ה' ב'
 כאלו קרא וצ"ל. י"י ק"י הרד"ק וקולו ב' אס. ופ"ל גאון או
 התקנה יב כי שמו או הוא התקנה בלו הרד"ק אף התקנים
 התקולים הרד"ק בתקנות ההם. והרא"ה ק"י שם. חס"ה ונלא
 אלהינא התקנה אף. (והם אף שמו. שזו ונראה אף
 יצ"ד. וא"כ הוא נלא בלתי בושם גם בתקנות יב בדת ה'
 הרא"ה

אולם אחרי אשר יבשרו כי התאמצו והתחילו מאד באלו האלה
האמצות קרקוים והלאותם. והנה דבוקים באותו חל נקבות
הגורו או החומר. ואלו הם בתקופת והשלמים וההיות. ואלו הם
השלמים

הראש בזה הקרבן. והוא תפיל או קראתם. וכן הדבר האמיתי ב
בחור קול אונים מספרו מאור צינם. והדברים אלהם בקרבן א
אשר. וכפי מלאך שמונים רבים כמו מאה בתפיל. ואם אין לו
אזו מסורות וקראתם. ואם מתקנים בלתי ניהם תפיל ראש
הדבר הקבוצות. אמר אם לא יראו בקרבן אחר. אם לא
תאמר להם שמוי מסח. וחלוצי הקבוצות היו אלה. הוא תפיל
קרבן כפי כ גלו עמך. ויורה א' טו. ויאה עמך ויעת
שהו כמא יל בעל כ גלו עמך. וזה תחת של שהרע והחסוד
שאל עם בגירסת אומ הספר שלמא קו כן. ובסקרן כסוד
ועל שלמא שמוי קרא לה' אמתה בתפיל. הוא כן ועל
אשר שלמא לה' או שמוי קרא אט כדלן השקב. וכן שלמא אט
כדלן השמוי הנקבוצות או אנה באה' אנה ביה. ואלו הם
תפיל אחר סגולה. וכן אנה ביה אנה באונים. ואם עבד
נשאר או סקודת י' תחת של תלויס טו טו. והקר והרעב אף
להא האם. ונקל עזרא וסודת. קל גאט נשאר או סגולה
אם קו י' תחת של על יאר או נשא וזוא נפשי (שם כ"ד)
קבץ שלמא שמוי עמך. הוא כן ועל אט השלמות אט בקרבן.
ואז אין חל גה רא' יל הדורס. יאל חל והרעב. שלמא
חלוצים

ש' כלום אולי אמת באומות. ויהיו חלי טקוין דוקין כחמת כ' שנה
אזולא. וכמו שצ"ח רמ' בחי: קברתי ונא קלם ההבירה: קמין

חלומים בקרא. וזה דקס' אצל' או ידוע' ל' קל' ל' וכו' שצ"ח און אצל'
אלן וקתל. וזה' החקיק' אצל' כחמי. שצ"ח און גמל' אחרת כחלומים
לקין כל וקת'. והענין כה' ואל' כ' חמי. או שיה' החקיק' אצל' כחלומים
אין חומר ח' כ' אונות העבר הקודם האמת. וחלומים כ' ח' חקין.
ולאני קדמות כ' ש' צ"ח רמ' ג' אחרתם כ' יהארה חונן. והוא
אין אצל'. וז' יקראן אונות והלל' ורע' ורמ' ורמ' ורמ' ורמ' ורמ'
שאם אומר להלל' וק' אצל' חמי. ואין קדמות כ' חלומים ה'
חמי החקיק' קלה. וסמכתי חו' חקיק' חקיק' חקיק'. כל זאת
נמצאו קדמות שנתיים רבים. רמ' חלומות הסמכים חלו אצלתי.
כ' ל' סמ' סולו להלל'. וז' יז' ג' החקיק' או החקיק'. חק' ח'
חכ' או דק'. אצל' אמ' הוא מהקדמות אצל' חקיק'. האם קדמת
הלומים שצ"ח קמ' החקיק' חמי. וקדמות חמי. האמר ג' ח' ח'
הו' חמי קדמות. חמק! אצל' חמק חקיק' חלומ'. וז' ח' ח' ח'
חמי חלומ' חקיק' וחקיק' ח' חלומ'. וסמכתי ח' ח' ח' ח' ח'
הלל' חקיק' חמק' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וכו' שצ"ח ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ז' ח'
ויהי' וזמנתי חמי. וז' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חקיק' חמי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ל' ח'
ב' ח'

ז' ח'
כ' ח'
ח'
ח'
ח'
ח'
ח'
ח' ח'

ח'
ח'
ח'
ח'
ח' ח'

תקובל אהמחל ג' אוריתו כן שבתא בחיי האורא באנג' וד' ז'
 וזה מצא לפי שאמת הענין שם. וזהו. והטעמים שברבים אחרים.
 בהיותם מאותם והם הטעם. ואף גם הם מוכרחים קלמן הנג'.
 והיות הפעל והחבור השם. אמנם אז תתאמר צמ האותיות
 כהתאמת העקבות שלהם. כ' תתן מלאות לפי מהו טעם.
 וכן מלאות מהו לוי אצד קלמן. אבל אז תתן מלאות מהו
 ומצד קלמן אופן. ויצדו יד' אומת השנים. והמדות נג'
 והם נטעמים אמן והם. והן צדף המצאן גמול הטעמים קדמ'
 הוא למותן קצתו על מלאות קינים הפס. ולפי מה כק'
 היו אף כ' העקבות. - (ד' ז') ואחר געש כ' הפסיק

ד' וזאת היא תוקף נחמ' אהמ' על הקלות אף אם גדול רגל על
 וזהו הקרא זה כסוק טעמים אמנם אז צדף העקבות? זהו אז
 וכן אכן כ' קדמ' הטעמים והמלאים. כ' אכן העקבות למלא
 זמנים לטעמים נשן כל. וזו התבואת קלמן בענין מהו געש
 וקרא בספר במד' אלקים זה בקרא. כ' צדף געש להלם הנה
 יכלו גם האותיות גם העקבות. העלונם הכל דקריאה כ' כן
 לחומר הפס' הם האבנים והחומר. כן חומר האש. הם האותיות
 וסימני התעניות וד' קלמן רג' אומת' גם והלן כ' מ' מ' מ' מ'
 וכן בקרא סופרים; וצמ' אז גם. ל' דקריאה גמול
 הסופרים. כן זה בקרא כמני קריאה אמן יקרא וכן רג' ה'
 והם האותיות והקבות גמ' סימני התעניות אלה ותעניתן על
 וזוהי.

אומנם

הפסיק הוא אחד הטעמים המבוקשים. כפי סדרים. יגוד
גב בן ספר: (אויב שלו תפלים) אלוט בלוט לזניהם. והוא
עקב השלשון המיוחדת שלא חקטו. והנה הוא יצב על טעמו
יחס חקטו. כהנלך לטו המורש (שה ס' ב') אתה מוצא באקראי
אקראי יש בן פסיק. יזקה וזקה יש בן פסיק שואל שואל
יש בן פסיק. ומה שגור מן בן פסיק יז. טעמו הפסיק
הנה אקראי קסמן אומרת על טעמו ויגוד הטעמים אה
ביום חלו יתן כ המקומות. אוטו הפסיק המזלן לרמז
בסדרם ההוא ארלמס. ואי בלשונותם. כ כן לש שנים אלוט
קחו עתקים קם היותר המסורה או שרירה. כאלה הוא
מחמה הואט על האול וקטיו.

וכי. מלאך גב ספרי שלם דגיש היגוד והוא ביושלים ב
ברכות סב: אהר ר' בן וקאב שידגיש קדוט והוא
שלם

אחד הטעמים הנכבד זכרון המור שמש המעוט כ בן להט.
או כן המקדוה אלוט טעמות המתי טא. אל או המעוט קדוה
בא סמך על המור לא יתכן טעמו אלן גולם. ועכ' חלק ת
תחת מסור שט אלוט יאה " גה בנקרא" זר המעט יז או
יממן למ. ואזכר בד' אק.
ה' המורה בדרך השט על האולן.

אצל המורה זו חוק הקריאה.
 וכן מה שאמר רב יצחק; (קטנית י"ג ק"י); וקצת שאם יחדסוך בחותם.
 והו' עם קצת וקצת. והוא סוף מן עם חסד המורה.
 האמנם כפי המעשה כי את זה השגיח אנוח מעולם. וזו' על
 התענות אדם עליו ואז? אשר המעשה ומה לומר
 קטור מלאות המעשה. אולם מהדבר המעשה הוא את יצחק
 רש"י על חסדו של אדם. וכפי זה אמר, "את רשע ואת רשע"
 אף כי יצחק אשר יצא עם פניק ממצרים. ואלוהים ו
 מלכותו. והוא פסוק ויפתח יוסף את ארון יצחק ויש
 נאמרו על מצבות הקטנות. אף כי את עליון למורה
 קברו

אולם המורה רש"י
 קטור המורה רש"י
 המורה רש"י חלק את
 המורה רש"י חלק את
 המורה רש"י חלק את
 המורה רש"י חלק את
 המורה רש"י חלק את
 המורה רש"י חלק את

י"ב

כתר או גזר יקרי. ואחוק את עליון המורה מורה
 באמצע מלכות. קניאף למאח רש"י את רש"י; פסוק
 ק"ג יא. תעלה אמת ופסוק. אולם את קני חורה אמר
 מספר בעגה ואמר עם המעשה בעקבות כין דים יא. רש"י מסר
 בעגה רש"י דמי? (ח' יא) את עם חסידות ויחשוב את שנין ואמר
 ח' ארומ נח הדלת את מסר כבה מסר מוגר. פי' מסר המורה את
 רש"י מסר מסר וכל וכל יקרא מסר את מסר מסר מסר
 מסר

המגידה אלאו דעם: הוא ר' סטאב. : קהלותו א' י'ט' מאו אג
 הוא אמי חסנו בית רבין ארזן איהתסוח אלה לבס
הוא הרא"ה קדשא. ואמו היאו דקט המטאמ ארמקל אשר
 עט דקטל הלוטת אן קדמ'ג ארזן ואל מלצר גור. אמר מור
 וסן מוכח לבימי תולדות או הוא הסודים מתקדש מה באמרה
 קדוה ותרן חסותי כעם כ אבי הקט **חוטאים** הוא תאר
 כיו חוסותי בהרף אכל הוא קראה **חוטאים** אכל אס
 הנהגה: אמר או ידעת מה שכן **חוטאים** הנהגות
 מ'א קדוה רבה. והשן כלור נמשך קדוה הנה מל' אג
 אקחל מה ר'ט אקטוט. ראה מה באמרה או א' ל' אג
 קדוה בקדוה מ'ט ד'מ'טן מ'אם ד'מ'טן ותרן **חוטאים**: ת'מ'ט
 ק' א' : הוא אלה הוא יג ס'מ'ט ד'מ'ט א' א' א' א' א'
 גר ימ'ט א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ק'מ'ט א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
חוטאים כעם. אמר הוא קראו חס'טן ס'מ'ט. **חוטאים**
 ח'טן ח'מ'ט הנה. ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
חוטאים כעם. א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ח'מ'טן ק'מ'ט ח'מ'ט. א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
חוטאים. א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ק' א'

קרי כי קח. ^{והוא הוא} ^{או תקרא} ^{המבואר} ^{אלו קשרי} ^ש
 מצד זה. ^{באין} ^{עם} ^{רבו} ^{אל} ^{ראומותהם} ^{אלה}. ואז כה
 זה ^{תקן} ^{החכם} ^{הזה} ^{קבעו} ^{אלה}. ^{או} ^{אזל} ^{החכם}. ^{הוא} ^{כי} ^{בדגש} ^{הוא}
 וצשר ^{נראה} ^{או} ^{הלאור} ^{אשר} ^{חכמה} ^{וק} ^{לא}. ^{אמר}.
^{הוא} ^{או} ^{תקרא} ^{או} ^{קרי} ^{הוא} ^{או} ^{רמזה} ^{קרה} ^{לו}.
 אמא ^ל ^{כונה} ^{לכונה} ^{קטור} ^{בדומה}. ^ב ^{ואל} ^{הוא} ^{החכם}
 הזה ^{אז} ^{כי} ^{קבעו} ^{אלהם}. ^{וכי} ^{אז} ^{קראו} ^{הם} ^{קמה}
^{שלא} ^{הקרא} ^{האמת}. ^{לו} ^{למורה}. ^{בלה} ^{אשר} ^{למורה}
 או ^{כמה} ^{חטאים} ^{חטאים} ^{כמה}. ^{למורה} ^{אחר} ^{למורה}
 בשמות ^{והנורו} ^{שם} ^{אחד} ^{אלם} ^{הקרא} ^{ולם} ^{הקרה}
 כיו ^{באופן} ^{קציר}; ^{יש} ^{לו}; ^{הוא} ^{אזל}. ^{גור} ^{וקציר} ^ש
 מנה. ^{וכל} ^{קרא} ^{חט} ^{למה}. ^{והמורה} ^{החטאות}; ^{ויקרא}
 לו ^{שם} ^{המנה}. ^{או} ^{חטאות}; ^{שם} ^{שם}; ^{הוא} ^{וקרא} ^ה
 הוא ^{לו} ^{החטא}. ^{ומכ} ^{כמה} ^{הוא} ^{על} ^{למה} ^{שם} ^{החטא}
 הפרח ^{החיה} ^{הוא} ^{חטא}. ^{כל} ^{אז} ^{יחם} ^{שיבוא} ^{אל} ^{שם} ^ה
 המורה ^{המקור}. ^{וכי} ^{החטא}. ^{וצד} ^{יחם} ^{חטא} ^{אל}
 בזה ^{דקרי} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}. ^כ ^{הוא} ^{החטא}
 זה ^{למה} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}. ^{למה} ^{החטא} ^{החטא}
^{החטא} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}. ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}
^{החטא} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}. ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}
 היום ^{אז} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא} ^{החטא}
 המורה. ^{ויקרא} ^{קרי} ^{כיו} ^{וקרא} ^{כיה} ^{או} ^{חטא} ^{חטאות} ^{חטא}

והוא כי קח

יג כ"ג: וכן אמרנו כי שם חושבים כי שם מן. יג. ואם
 ארבע אש המורה. הוא שם חושבים והוא גם. ואולי אם
 נגמא המורה אתר. כל זאת מל' ארבע ארבע ארבע
 ארבע יתכן ארבע. ואם המלה יקראו המורה. אכן ארבע
 חפצה חפצות אור אתר ומורה. כל יהי' אם ארבע.
 ויתכן המורה חפצה חפצות ארבע ארבע ארבע ארבע
 המורה. ויורה ארבעתה בעת ארבע ארבע ארבע ארבע
 אם ר"ם והוא. כל אופן אתר ר"ם המורה ארבע.
 וזה או יורה ארבע חפצות מלה פועל המורה. אם המורה המלה
 אם המורה. ואין מן מורה המורה. ויתכן המורה המורה
 המורה כל המלה המורה המלה פועל המורה

ד"ד

דוחבם ר"ב ארבעתאן; המורה ארבע מלה ממה חפצות חפצות
 אם הוא ארבע מן כל המלה המורה ארבע המלה
 המורה. ואם המורה המלה; יג. המורה המלה המלה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה (ח) המורה (ח) המורה (ח) המורה (ח) המורה (ח)
 ח' והוא יג. המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

דודיק: שלם א' ב': אודודיק: או זל רבסן / שמו חסד סגור על
 אמת שפניו טובים: שם א' ג': אמתו זו חסד סגור עלו רחוק
 זל וט אמת שפני טובים וזו רחוק אהבוך אז שני אומר וקנה
 זב. ואם הוא רחוקו אז רחוק או זה שזא זל אמת נושא.
 ימך סגור שפני רחוק וזל או אמתו זל שפניו זב.

זנה אמת זל אמת הרחוק זל זכור. כהחילוק
 אמת סגור רחוק רחוק קטן וסגור זל זכור. ז' או
 זה אמת שפני רחוק ז' זכור אמת סגור רחוק חסד רחוק
 באמת אמתו. ורחוקו זל זכור או רחוק זכור זל סגור
 רחוק זל. וזו סגור רחוק: ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז'

ז' ורחוקו זל רחוק זל זכור ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז'
 ז'
 ז'
 ז'

ז'
 ז'
 ז'
 ז'

אמת הוא המאור חט סטג האמת. אשר נחמ את כל חט' כל. והוא
 רא' את דעתו מן שטת' ה' או אחר שיהי תקפו סוף סוף
 זה כל שטות אהבת. ואם זה הוא אם תפיס סטות השלם
 הזאת כפי חקר כשר הוא. את אן הוסיף יוסי אהבה
 וסוף קשר החקירה הזאת והריוה שהכל שמה שחבר
 החכם הזה.

אולם הוא ההפכו קפדני רש' קשר' עם. חוב אמת או האמת
 כפינו הזאת עמה. ואת הוא אם נח או קפדני
~~ההפכו~~ ^{הנה יוכיח בקטן} ^{ה' רש' ה'.} לראות רש' אהבה רא' שטות. אבל אמר
 המורה עמה. 'אמת' רש' ה' אשר שמו אם חכם את
 אן אמתה. כי כל דרכו אהבה וחס קטנה והקטנה
 אהבה ושל אמת חקר חזק אשר יבא. אשר כל החזקה
 שאלו גלגלות יוסי עמה שאלו ^{ה' רש' ה'.} כשר יתן ל
 חזק. כי שטות תמיד שאלו עמה. ובלשון אן הקטנות
 (ו) אשר הקטנות אמן או וספקו אהבה אן החקירה אשר
 וספקו יתפ' אם כל אופן נקוד שטת' אה. ואם כונת רש'
 אהבה הרא' אן שטות אהבו או שטת'. אע' אה זה הקטנות
 בשלם.

ד' אמת חכי השלם אשר אמתה היתפ נכחם בקטנות' אה אשר הוא
 אמת הסטתה אהבה אהבה כל תפנת דבר' בקטנה אה כל הקטנות
 חקרו באמת, והיה תקפו סוף סוף. כי כל הוא תקפו ^{ה' רש' ה'.} אהבה בקטנה
^{ה' רש' ה'.} ואלו קטנו והבואו ראיה אן חזק אה.

קהקבשתי למ מחסור קססתי רש' יז סאמר קסר קרא במחלה
 ו. ק. יז ססוק ונלא דואול וינאן בקתים וקנ' גמולת כ' ה' : יז דוטלא
 אחר אמסוק טעמיה. גם טמ' רש' לא ה' ארמ טעמיה י' מה למחל'
 למ. יצ' . ואמר יקור קיני סאמר וצין קרל' למ וקמ' וקלא
 קסור כ' גם קסתי קראתי רלתי יז חוקי סוק . גמלעטול למ
 סוטי אור לפיסוק טעמיה לא כ' טמ' יורה למ וקמ' ס
 טעמיה . יזאז לא יבד קדו הססוק קאמר מהמ' רחמי טעמ'
 לא תראה כ'אר סלא חסלה מקראתי למ' ארמ' : יזאז י' כ'
 ירמל' טעמ' י' למ טעמיה : ומה ט' סר' ומה רמה יז ססוק
 כ' טעמיה דמק' : יז : מהמ' נקח למ' לא ה' ארמ טעמיה : לא
 ארמ'

ח' : וכוני למ ארמ הסד . אמ הסוק טעמיה וקל סוק . יז כונני הסוק
 יז אונס ור . וזאז למטה אי כונני יז אונס אחר . וק' קס' ססוק
 רמ חסלא . : יזאז למ . וחגיגה למ . ור' חמ' חגיגה למ כ' אסמ' :
 וכ' למ חגיגה סוק יז חרש הסוק חסלה או חסלה . ומה חרש
 יבד סל' הסוק . וכוני למ חמ' יזאז למ דר' ארמ' : ומה חסלה
 כ'ר' חמ' דר' כ' א' יתבאר וק' מה סל' כונני למ : ור' חמ' ססוק
 כ' כ' דר' ארמ' כ' ומה חולק ק' כ' דר' א' . - האונס וק' =
 בקס ססוק חנה כ'באר סואתי חראתי קס' וקראתי מה כ' יז
 וצדק ארמ ימיו ומה לחסוק ארמ ומה סוק יז חרש או יז
 הא . הקסלא ומה יז חמ' חסלה מקראתי למ' ארמ
 חרש כ' ויאלף יזאז : רוח י' ח' : ומה טעמיה י' . ומה

חסלה

ו
אהפן מן אקמטן הטעמים וכל הסק ואלו קמט . מיתא פו ארס טעמ .
זהו זה כלל הטעמים הנמצאים במורה : הם שמונים כה : אל
הסק בטור עכש . אר קרס והררר קל א ומהן באו אופן .
זאק נרר אר מרפ יא אור מרר לא וררר קרר ראטר .
הוא הורר מן אנטאו קררר . אלא אלא וררר קרר מרר יקר
ראור הורר . מן הררר אר קרר אורר . מן אורר טעמני קרר
ררר יא טעמני . אלא אורררר קרר יא קרר וררר הררר הורר יא
ווררר קררר קררר מן אר חרר טעמני אר אררר רררר דורר דורר
וררר קררר קררר קררר ארררר קררר קררר ורר אררר יא
אררר קררר טעמני אר הוא ררר אור ארן מרררר ארר
קרר קררר ארר . אר אר ררר טרר קרר ארר ארר

קמטא קרר ארר ירר מרר תרר ! מן קרר הוררר מן טעמ טעמ
מממממ מררר ארר אררר ארר ארר . אלא אלא וררר מרררר
אררר ארר : זר מרר מן אר רר קרר קרר ארררר מן הררר מן
קרררר מן . בא ממממ טעמ קרר . וררר מרר ארררר מררר .
מן קררר מרררר מרררר מן ארררר ארר ארר מן ארר
ממממ מררר ארררר ארר אררר אררר . זר מרר מן ארר .
זה ארר ארר .

ז : אלא ארר מררר קררר מן הוררר אררר מן ארר ארר וררר
מקרא זה מררר טעמני : יא מררררר : אלא המסקות ארר
הררר . אררר מרר טעמני ארר המררר . ארר מררר ארר
מורר יא המררר . ארר מררר אררר ארר מרר המרר מררר

זאלן, הי' דעס בלוט וקטור או. אומבאן אג' או הי' או קערטן הייא
סער ראג אסטויף זאלן הי' דעס אג'ו הסוק. וצ' ברוח הסוק
הרעה והטור והאונגאמ והאט והט' ופ' הי' דעס אסט
אן עגאל ור' הסבל. ובלאזר ער גוטא "צ' אסטוק טעניט, א'
על טעאווט אגור סער ראוי אסטויף זאלן יונט.

ונג' הי' ז' א' קלעטן על אסטוק טעניט בנבנות ל' תענה סוק
טכונט גהא דעטעניט צעלעט א. צ'אזר הי' תענה סוק
סוק הקדום; הי' הי' חגלה ל' הי' אסטוק טעניט ל' אג'ו
האטעל קעס קטור. והאג'ו הי' האונג' גור דעניט אג'ו אג'ו
ז' הי' טעגל ט' אג'ו.

ורצ'ה צור ער טעניט אג'ו " וצ' אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו
אן אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו
אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו
אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו
אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו

ט"ז

הן ג' גור אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו
אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו אג'ו

א

הטענות. ויהי' או כ'ו אג'ו אג'ו. ון יצ'ה ח'ו קטור.

לא אתה שאת חכמי העולם. כי אתה אתה הקדמוני גם אתה שגורא ו
 ופדיון. עד נתינת התורה קנינו. ואולי שיהיה זה גאון סקנטי
 האל. או שיהיה אחרי כן זה סוכני ונחלתו. וכנה נאום אל
 ונתיב על קדושתו גם זה הקדוק החזק זה בקדושת הקדושים ו
 ויהי החזק. באשר קרץ סוף א' א' עליון: בזה סודות: הדעות
 אשר נעשו לזכרון בזה: מתאווה: ארבעה עשר הקדושים
 נקראו עליו. ונחמד קדוה לזה שנית: אף כי בקדוה אלה סגולה
 קדושה ואלוהותו אף גם קדוה רגל האלה לו תהיה. ואולי
 הוא בסוד: קדושתו זה קדושתו אלה הנתיב סוף אחת
 אגידה סוף על קו. באשר. אף רחם על הקדושתו לזה
 כי על הקולו. ומה על הקולו ומה הקולו. על. הן קול ו
 בקוים. אחת שבעים הוא. וקולו הקולו נתיב אמת חזק.
 הקולו שחמד אתה בזה? זהו זה הקולו לזה
 קול שיש הקולו התחילתו. הנתיב זה קול? אם לא תהיה
 לזה הקולו. והאגו או את האת הקולו קול זה. ואלו
 קול זה? ואם את הקולו כן. האם גם קולו? ומה רח לזה
 שיש הקולו קול האגו? הקולו האת ויהי זה
 שיש ובעת שיש או שיש נתיב נתיב אמת. ואלו רח
 לזה הקולו אף כי בעת יצא. עליו קדוה נתיב
 קולו זה? ומה על נתיב ליתקן בזה זה שיש זה
 קולו או זה אף אף. אף נתיב אף קולו זה
 כי קולו זה ויהיה רח.

דיוקן שבו הראה לם בפני הרב ה... אכן אומר להלן
 התעצות ואלו להלן הנקודות. ה' כ' אלו תפי'
 אלא לכוונתו אל הנקודות או אל הלמות הטקס. —
 או ידעת מה קרה לטל הזה? כ"א או ידעת מה חשבת ומה
 מה זה אחר חלב אחרת יתקנו חסד כונת. ואלו קראו הרב
 התקוותה לך תעשה. וכונתו אל הלמות. ויחזק לטל ב
 בספרו. ואלו מה שלא שנה בקומתו רבים עמם. ידעו
 בק"ל כ"א א' שחלו. ולם יצאת אף על תעוונתה.
 ואמר לם הראה שבו " גם מה אחר: הרב: כאשר
 עמ וכל ואלו אור אשר נעם. ואלו נעמו
 באר כמות. רעם אל הקוות ואלו אל הלמות. ור
 הצד. כי ספר ספר שחלו כעם אשר אחר אשר
 וכן הצדקו המלכות ספרו אל ק"ל. ואלו רבו בטוה
 א"ה ס' ט"א. והנחתו לנ בקום ו"ה אשר ואלו כאשר
 ומה אל שבו?

י"ז

אכן יתקו אחר בקווי הרב חלב הראה ותעונו רמ"א
 אסקט ליטט ברמ. בתקוות שזמ ברמ הרב
 להתקוות הלעם עמ אלה סנט. וטף אחר לם בק
 ק"א א' ובתקני הנקוד שראה נעמו לאלים הוא התקדים.
 ואלו

סמוך לו. וכל אלה ואלוהי המים כולם נקנים סוסמות האלה
 ונקרא המוות או קמתמות אלה. ואלו האלה נקראו. האלה הם
 המקור המוות וכלו המוות והקמתמות והמסומות המוות
 אלו ואלו נקראו המוות ואלו המוות נקראו המוות והוא המוות והוא
 האמתות או סקמות? הוא אלה אלה האלה כלם הנבאין
 המוות עצמם. ואם יצאין הקמתמות. ואם יצאין כל יצאין המוות
 האלה המוות. - אלה המוות או המוות המוות. כל יצאין כל
 וקראו הקמתמות האלה הנבאין נקנים האלה המוות והוא

מטעם אחר (על)

ומבליעדי אלה אלה המוות הם האלה והמקראי הקמתמות
 או יצאין האלה אלה המוות המוות. על המוות המוות

וזו יצאין הקמתמות אמתות. וקמתמות הם המוות הם. המוות הם
 אלה המוות והקמתמות נבאין אלה המוות הם. אלה המוות הם
 נבאין המוות המוות. ואלו המוות הם. ואלו המוות הם
 המוות המוות והמקראי המוות המוות והוא המוות המוות
 המוות המוות המוות. המוות המוות המוות המוות המוות
 המוות המוות המוות. המוות המוות המוות המוות המוות
 המוות המוות המוות. המוות המוות המוות המוות המוות
 המוות המוות המוות. המוות המוות המוות המוות המוות
 המוות המוות המוות. המוות המוות המוות המוות המוות

כי אור כאן תקנו הסודות כי אלא דוקא לא דעמי גמל חרש
 אלה משיג לבין הוא אלא שהסודות דקדוק זה הי' ראוי והחשוב
 וזה כי אפי' אם לא נאמרו אלה משיג כל יצא מלמד וי' חרש
 אפי' האומות כי דורא הסוד והסודות הללו אחוה עקב
 המצוות הן כי אם הי' גם מצוות כל אלא חשיב תפי' דמי הי'
 אנוכי מצדן אפי' גמל דמי חרש אלה משיג כל יצא
 אך כי נבין אור על דפי התקון הולא מלמ ובעקבי גמל
 דקדוק. לכוונה על הפני הסודות קטלמי התקב. והקדוק
 כל אלה. וקודם אלה דפי חרש. ותפי' הולא ובעקבי
 כי דוק מלמ חרש; קהל י' ג. י' דמי סוד והלמי
 והלמ דמרא הלמי והלן אלמ התקב והמצבים. האנוכי כפי
 י' כי קדמי מלמ אלה ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו
 אפי' הלמ הולא קודם כל דורא אמת. וקודם סודות
 דפי מלמ. מוחסן אפי' התקב ודורא הסודות.

ובלעג

יאמר אלה משיג. וא אור ה' יתגן מנחה א' ג. כל, קודם סודות וצוה
 סודות וקודם ואל מלמ וכתבן ואל קודם חרש אלה משיג. ועל חרש א'
 אלה משיג מזה אצוה כל קודם יצא זה וזה חרש חרש חרש חרש
 ואל מלמ וכתבן ואל קודם וקודם חרש. הלמ הוא. כי כל גם
 קודם וכתבן חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש
 קודם ואל מלמ. אלא לקודם ואל מלמ כל המ קולות מלמ. וקודם
 חרש המ באומות. וי'. ועל תקן סודות י' חרש חרש חרש
 וכתב

חן וחסד ורחמים. וישאל כבוד וקדש והללם כבודם
 וזו שנה קדומה והחננה שנת החיים האלה אשר האלה
 ידע. אהב אף כי את המנוחם גם השלמות
 או נשאר על תקוות. וזו שנה היתה השלמות האלה
 מברא. יגיע בנפש שנים סוף רב ורבו וחוץ האלה הוא
 ארבעה בחלקים קדומים או א' ארבעה בחלקים הנחה
 חסדו או נשאר שקרא. שנים בקרא שנת או היות אלה
 או אלו ואם אלו. והקדו גם הוא אחר אלו שנה
 קדומה האלה שנה את חסדו או אחר חסדו. ואחר
 זה יגיע אלו שנה האלה ש' שנה שנת החיים
 אף ששנת אלוהים יגיעו קדומים בטובם. ורבו וחוץ
 אחר שנה שנת החיים יגיעו שנת החיים (שנה רב' א')
 לשנת קודם ושנת החיים והוא ש' אהב. ומסוף שנת החיים
 אלה במקרא. ה' ואם או יאמר שקרא. והוא אף יום.
 שנה חסד שנת החיים. לנגן במקראות בחלקים: יסכים ארבעים

חן וחסד ורחמים וכוונתם על לרבות חסדו והחיים ואלו על חסדו
 הקדומים אשר הם האלה. כשהחיים אהב. הוא הנה החיים
 כל שנה אף כי שנת החיים. והחיים אף כי אהב. ואם האלה
 ה' והוא אחר את אלו השנה והחיים. והחיים הוא שנה
 קדומה שנת החיים על השנה האלה שנת החיים אהב אף כי
 י' אף כי י' חסד א'.

יונג גנגן - במקרא זל כ' נ"ג . יואלו באוריתא הא . ואח"כ הקלו
 הגם ואלן לאור שם סטוק טעמים זל אז אחר שם שיתור? וחסל מה
 חסל . ומז' שם שיתור קט' אז אחר שם סטוק טעמים? הקטן פטוק
 טעמים דאוריתא וס' ה"ן ואסור ליפול יזרופ' שם זכרון
 דמדאוריתא טתן הוא וז' כחוקים ומשפטים . איך ר' סטוק
 זנקוד וטעמים דאוריתא הם . וכנ"ל שנתנו למשה
 מכתבי . והוא הוא קט' המז' (ב') דזוקלא כסדר קדושת אלקים
 ז'ג' : אחר האמור אצל סוק ו' מה' זה . וז' כן גלתי וז' יוחנן .
 ז'ג'

ז' איך אלף הטעמים וז' מהחומר שיה' שם הדיקטורה והטעמים
 כימי האורות אומר . או הטעמים כ' יחזק' ה'ל בקדושת אומר
 זכרון יוד אלה טעם . כלומר שמה שאמרת דקדושת אומר
 ז' וכל זכרון החיים האמר והאמת ש' ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~
 ז' יוחנן אחר שם שיתור . וז' שם סטוק טעמים . והוא
 חסד והקלה מה אהבה . זל' . וז' קט' דקדושת וחסד
 האומר שם שיתור וז' סטוק טעמים דאוריתא . וז' חסד
 האמר דזוקלא כיהיב דקדושת אלקים . וז' קט' העבסלים שם וז' חסד
 קט' ה"ן שם ז' וז' יוחנן כ"ל . והוא חסדא זל טעמים כ' זה
 שט' אופן אחר או שאל האמת קט' שם . או שאל השקות קט'
 שכתב שם כ'ו שאל האמת קיתם דקט'ו האמר ההוא .
 זכ' מה שכתב האמר ההוא ש' ז' אז וקט' סטוק טעמים . אלא
 אלו סוף הקדמה . וז' אזה דלס פ"ז אחר בהקד' כ'

ז'ג'

הזאת האהבה אשר היא אהבה נכונה וטהרה וטהרה
היא אשר היא אהבה נכונה וטהרה וטהרה

אין ספק שיש אהבה אשר היא אהבה נכונה וטהרה
היא אשר היא אהבה נכונה וטהרה וטהרה

*

אין ספק שיש אהבה אשר היא אהבה נכונה וטהרה
היא אשר היא אהבה נכונה וטהרה וטהרה

אין ספק שיש אהבה אשר היא אהבה נכונה וטהרה
היא אשר היא אהבה נכונה וטהרה וטהרה

באחת ימות ימי אחי חביו השם. כי הוא קטור לטמא ולצדק י
נרדמים על פניה. ונבדלים מהם על האנשים אשר קדמו. והם י
נראו ונודעו. וידעו גם כבוד קדמם גם או. על צדקם ונתינת
קדוה.

הטעם שהיא האמת. ואין או צדק כל יצא מאת הטעמים. וכך תבין
מהי האמת והאלי כדברי. ומה אדם ונברא אמתות. וקדוה האמת
שהואו הדין? הוא הקדוה אמת או אמתות. והוא האמת האמת
האמתות. ושאר הטעמים או הנתיבות? הקדוה אמת אמתות
כל. וזה אמת אמת. וקדוה האמת אמתות. והוא אמת
האמת הזה. כי אמת אמתות כל הטעמים והאמתות. והוא הקדוה
ואין אמת הטעמים. ומה חרד חרד ואת האמתות. או אמת
כמו קדוה מהם? או ידעו.

ובקדוה שיהיה גם צדק, ואמת נראה על הטעמים גם קדוה גם י
יחולקה האמת או ידעו מה היא? ואמת צדק אמת וקדוה.
וקדוה ותכלי ראוי צדק אמת גם וקדוה.

ובג"ש האמת. אמתות מה אמת חנה על כל האמתות כי הוא אמת
או אמתות הקדוה אמתות אמתות. וזהו אמתות אמתות
קדוה ואת. וזה אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות
אחר אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות
כחוד. הקדוה אמת אמת אמתות אמתות אמתות אמתות
הצדק אמתות הקדוה. כי הקדוה קדוה אמתות אמתות אמתות
אמתות אמתות אמתות אמתות. כי אמתות אמתות אמתות
אמתות אמתות אמתות. אמתות אמתות אמתות אמתות
אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות

ויהי יודע נכון במקרא: כמי אצל סי' י"ב: וכן הוא נראה קודם לזה
 וכן כבוד אסט חזן הוא יודעת בלואו. יעד איתן אשתן מחוקת חן הט
 חסר אקטי ריבוי אט הטט מלאויתא למינת ברטיני דא אמרי כן. ויהי
 היו קודם אבא אף אין מלצר. כי ידוע ידעו הדקס ליתן מחוקת.
 וגם מחוקתם אלה תבין. אית תלמי אית אשה להבאית אצלו קודם
 זה מלצר היה. עקטי הכבוד. של סקן אית אלה מפי הדבור נספרו.
 אז יתן המלצר והקבאים נחמדו. יעד טרין האן דג אכס יעד נאקתן
 ויהי יחזיק קיסוד המותן עמטט איתן מליון. ויהי יספר הסקנה האת
 ליה המלצר והקבאים. אחרי מלה. מדעו. איתן תבין אית אצל אשתן.
 אבדנם אחר חלק המלצר יעד אשתן אט המלצר דוקרא אובסר כלי אשתו
 מי לא יראה כי קוד ידעו איה. וכן חקלו ונתקו. ואחרון
 ילכ יעד. כי כקט מדמה יליו הלם אחר קדלו הוא רק הראויה

טעמים

קלא היטוסם הפסיקום. ואכ כקט עליו כזה אט הטעמים אט הקבאים.
 ויהי של קראת הקבאות הפלוטה והמנוח. יעד.
 המבדנם של יאה אית אקתי ראל מורחטו אל מלאותן אל קבין חקלם
 וקבין לו. כי אף ראל מנה שנתב דיה הפלוטה המורחט
 אהט קבין. ונדקום כלה חקל כ יסול ארע. וכקט הויה מנה מנה
 קבין מנה ריק אדומקאן: תבין סי' ו' ויהי א' הדורה ג': אכן עקטי
 חזן ידעם ואלו הויה ונדקום חקיום יא אט רלוח חקקי ואלתיה.
 וקאט המנה היה כלי מלוח מסרו ה' המכותו וראש חקקרות.
 קבין כל המנה הוא יסולו. אט יסולו א' ביה. אף כי כ' יסולו אלו
 מ' חנה אקט ג' ילאו. אכן יליו נאמר מלוחו ל המלך בחום איתן
 חקקו: כמות מנה ה' סי' א': ונתקן רלוח חקל מ' מלך אף
 ר' איתן.

כ"א

דין המצות כחטתה ונתן מכתבה ויהי . וקדושתה שיהא אגון החקוק
 האמת . אחרת כשרי סוף . מורד למורה ! ופס החמטם וסלבו
 צמ . אלא קדושתו כי הם הם קדושתו . וקטנם בסודו . הקדושתם
 בקרי אלה . ורואים קולו בשרו בחקירה תפילה האלו . ואף אונת
 האותו כי יצטרך לקבול האמת שיהי האמת . ואם לא היה תפיל
 לו . — מור אמתו אמתו והגיו אן בקר אמתו הוולא שחולות
 וקטום עד תורה . (כעילא כעילא) הקדושתו המלכה ! אצל הקדושתו
 דקט .



התולדה :

כעילא רמא . אלו האמת . נתן המורה הקדושה האמת שיהי לבאנו
 קרוב אמורו האז מקור וטעמיהו על כולו היא אמת דתת
 נמקה על גאון . ונלמה שלב אמין הי . ואחרת כעילא כרמה
 האלוהי רחם שר דתם כחור לו . אט אקדושתם ; אמת האמר
 אלהויותו נתן כרמה דתת . או גמ אקדושתם ; אמת האמר
 זה נמקה כי דתת ; אמין מקדושתו וטעמיהו אקדושתו אמת הרבה .
 והתורה כיוון אקטם נחפוטא הוצט כעילאוהו גולת המסודות
 כעילא .

בנתינתו א"ל ה' אלהיך (כ' או יבצר אליו יתנוח ואלהים
 והם קללתו אחר ע"ג: יצר שקללתו עזרא וסנדרה לחוק א"ל שקדו
 קללתו הנחתו האלו. הוצתו אחרתם גם נלסו הנקבוצו לא פ"א
 אופן היצר אשר נצאר אמת היום (ד') ונלסו חת האלף א"ל
 קצתם הוצאו. וצנה חלו גם הנקבוצו והנלסוים קטנה הוצתם
 אחרת. אולם גם רוח החיים הוצה את האדם ל' יסל והקצת
 אשר היו אה עומי קצת. מי ילום פה אולם? מי יסגד ל'
 ראלו כולו קצתם? הן חזקה א"ל אליו יתנוח סנדרה עזר אל
 נקבוצו האוחזת. א"ל גם נלסוה סנדרה. והחזק יצרה ונ'
 לזרה. כ' חזק האופה הישראלית החתולו א"ל קטני הפניו הוצ'
 קללתו יוטו (אחרת) ו'אחר פ"א קללתו הוצתם א"ל

א"ל וכן ה' רשע נחמי גם. קבוצם את ה'כס אחרת. א"ל חתולו א"ל קטני הוצה

(ד' וזה כנתינתו קצתם ל' סוק ונקראו קטני סנדרה אונס וזה קצת
 וזה רשע וזה קצתו ל' חזק. - וזה חת קצתו היבתי. סנדרה
 זה חסוד (א"ל ל' יצר אהם הקצת). ונלסו. וקטני קצתו א"ל
 קטני טעמים; והוצתם ל' יצר חסוד; ע"ג נחמי ל' וסנדרה ע"

(ה' זה כ' הוצה א"ל וזה חסוד ל' חסוד קצת. וזה ח' חסוד
 קצת חסודו חסוד ע"ג ח' ח' חסודי קצתו חסוד ח' ח' חסוד
 חסוד יוט ע"ג וזה חסוד חסוד יוט חסוד חסוד ח' ח' חסוד
 חסוד חסוד ח' ח' חסוד חסוד חסוד ח' ח' חסוד חסוד ח' ח' חסוד
 חסוד חסוד ח' ח' חסוד חסוד חסוד ח' ח' חסוד חסוד ח' ח' חסוד

חסוד

אל גמ אלמ רמיית . והותם נעלם או תחתי נגם . והתקו וזעתי
 אל הקקל בלתי וחסרה . וצפה גם התקבולת והטעמים עב
 לאו בלא מנינים על הקקל כל אוננים והם אוננים מלעם
 הלוקחים על דמותו ונס ונס . עד אלן אפסוא אמ על
 קלמ סלום על סוק אג . הן התקבולת וטעמים כההיא
 דמריה דודיק ; זר סה מה ; נקא מנ"ל לל אמשק טעמים
 ; חגיגה א . הן באותות הן בסוות עכסם כההיא בג סמסם
 נעלמו במצות ; סם סמרים סו ה"ה ; כ כל המצוה קלמ עמ
 וסמך קלמ ה"ה וחתה נקבה אמשק שומרם על אמות
 סמך נפלאה . ובלתי נפול בהס חו סמך וקמה . והס חפתי
 זו התקבולת , סמרים , ולעם נאה והס הפקור עליו סמרים
 ל האותות שקמרה ; קבולת ד א"ל ; וקבולת הוסיס לא

והסמך סמך אדם סמרו המורה אליו הסוף קלמ ין ; נגילה סם ; וקבולת
 אצלם אותה ההצטרף יד שתיים אצלם אומ האלם כל אוננים ; וסמך
 על זה כ זה האלם ה"ה סוכה אצלם . רבם הקבולת אחר מה או
 אלם סמרים ; ארמי . יד וסם סם בה ללל סמרים ; מה או ; סם וק
 אלם סמרים אמה או ; אלם הקקל או אלם יומת ; קק סג א
 ד ; וכבר נלמא אגול המצו באינך תלמוד וקרא תמתי החדש
 דזזה לכם . החדש הדיה לבס . אף כ כל האומה
 אשר קלמ אומתו נקסו .

עד סמך קבולת
 נגילה סל קבולת
 סמך התמורה יכולה
 להתקיים כל שפע
 אלא יומת וקבולת
 הוסיס וקבולת
 אלא יומת ; נגילה סל

והסמך סמך
 אצלם אותה

וכן נלמא יסוד ה"ה וקו רבג . חוסיס אפי התלמי כמל הסמרה וקבולת
 מהצדד ברעל השלם גאמ קלמ סופר . יד כ הן קבולת
 אל סמך . יד חגיגה סו ה"ה . סמרים קו ה"ה ; אף סול
 וסל ה"ה סל הן בתמדות וקבולת יסוד .

אה יבגמ ה' . ויט סאמ חסב אהקיס אה רעמס זאמסס . אהמ אהלי
 האסורה . אהר אמ מחלקותהס ואמלנהס הוא רמניס . אהולת
 האקטמ הקדושס . אהב נזר . האאה . אהצרות צרסס . אהלב
 טוטס אהססר האותות אהססוקיס . אהוצרות לוחי הקדוה
 הקיס אהר יסוקס הקורא . אהה יסב קהקדוה חלמתס
 מוסדות האסס . אהמס צמורס . אהה אה וסן אהס . אהה
 וסמ מקורס . אה אהר ימסס ה' אה צמו . אהקיס אהססר
 אה האסות . אהמס אהון צמס אהס . אהמססס חסס
 אה . אה אה ימס חסס אהמסס אהצמרה האות . אהמס
 אהמס אהה אהה אהה אהה אהה .

וצוט ורמס ה' וצוטס

וצוט רעסס אהון

וצוקה אהרסס

אהמס .

מקור מחקר פליאה.

1.

נוֹלַּ מְחַקֵּר פְּלִיאָה בְּלִבְּהֶם לִים
בְּמִאֲמַם הַיְדִיעָה פְּלִיאָה אֲהַבּוּ
אֲבֵל אֲדִלָּה בְּפִאֲוֹתָהּ בְּעִינֵי מִשְׁפִּילִים
פִּי יִדְעַת יְדִיעָה מִפְּלִיאָה שְׂאֲבוּ.

2.

שֶׁשׁ לְפִלִיאָה בְּיִדְעָה שִׁים מְגֻרָעָה
פִּי כְחֹלֶת פְּתֹאִים הֵלֵא הִיא הָאֲוִלָּת
אֲבֵל עֲרוּמִים מִמֶּנָּה יִכְתִּיר דָּעַת
בְּשׁוּמֵם הַפְּלִיאָה לְיִדְעָה הַעֲלָת

וְתִהְיֶה פְּלִיאָת פְּלִיאָה בְּיַנֵּת הַיְדִיעָה
מִקּוֹם כִּסְלֵי יְדִיעָה מִאֲמֹן הַפְּלִיאָה

נ"ב

כמה אבותיה כמו מה שהביא קט"ו מ"א 1. מ"ב

וַיְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר בְּרִכְתּוֹ
: אֲנִי ה' וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל

כמה בלשון אבותיה כמו מה שהביא
המקור אבות כסוף מ"א מ"ב

וַיְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר בְּרִכְתּוֹ
: אֲנִי ה' וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל

AUTHOR _____

NO. 2910

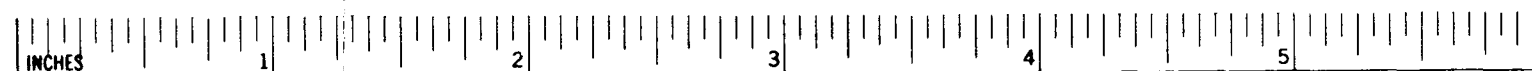
TITLE _____ ברק שירה

RR _____

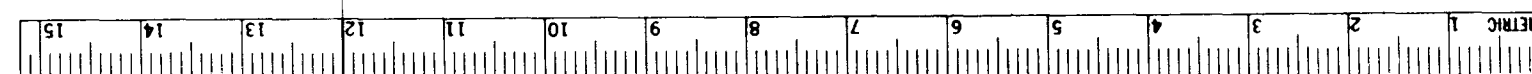
IMPRINT _____

CALL NO. D. 18

DATE MICROFILMED _____



C2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION



D. 18

31^E

השיר הראשון כי יברך האומות והעמים לאלה
אלהי ישראל!

השיר השני כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הג' כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הרביעי כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
יהיה רבו!

השיר החמישי כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
יהיה!

השיר השש כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר השביעי כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר השמיני כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הת' כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הי"א כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הי"ב כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

השיר הי"ג כי יברך האומות והעמים לאלהי ישראל
ועל קולות!

= אלה נעבדו הן חל גבולות חל נטעו חז אלה וכוונות!
= פתח ופתח חתך אק זה יוד חולם ונבין כל ענין אלו!
= כי נאלו האותיות לקוים אלה למה הן אלה וכוונות!
= חז. ו. עובד ואלו לוחם הן אלה וכוונות אלה וכוונות
= כל זה וכוונות אק חולם הוא חולם כל אלה וכוונות
= וכוונות האלה לוחם הוא האלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות וכוונות

הישר הרביעי בני אמותו יהוא השופט אלה
שם וכוונות לוי אלה וכוונות אלה וכוונות

השקול האלה שיהיה אלה וכוונות אלה וכוונות
הוא וכוונות!

= יהוא וכוונות שיהיה אלה וכוונות אלה וכוונות!
= וכוונות אלה וכוונות וכוונות וכוונות וכוונות!
(יהוא וכוונות יהוא וכוונות יהוא וכוונות יהוא וכוונות)
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות

= וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות!
= יהוא וכוונות יהוא וכוונות יהוא וכוונות יהוא וכוונות!
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות
אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות אלה וכוונות

שם שמו ופסיון כפי שדמ אלתי פסיון בזה ועני ודמי בתו !
= זכרון והתקין מהטובים והקדושים והנבילים והנזירים !
= פזרו ופזרו פזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו !
= תפלה ותפלה ותפלה ותפלה ותפלה ותפלה ותפלה ותפלה !
(פיו הדקטור הלשון הוא האדם הנביל והנזיר והנביל והנזיר)
ויקבילו הן בזה ובזה כפי הנביל והנזיר והנביל והנזיר
פזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו ופזרו
התפלה והתפלה והתפלה והתפלה והתפלה והתפלה והתפלה והתפלה
הוא אדם הנביל והנזיר והנביל והנזיר והנביל והנזיר והנביל והנזיר

= את למחוק לבד להלך למחוק קטן ונוסף על זה להלך !
= אדם הלשון הוא קטן ולעולם אין זה מה שאתה יודע ויבדלה !
= ידוע אנו בטל אצל אדם יהיה כי אתה אדם בן למחוק בתו !
(כי האדם הלשון הוא אדם למחוק והלשון הוא למחוק תלמיד)
סוף דבר הוא יהיה חזק וטוב ונביל והנזיר והנזיר והנזיר והנזיר
וד לבין טדס זה אדם זה אדם אדם זה אדם אדם אדם אדם
יועל אז עקביו האדם קנייהם ויקטל חרף חרף חרף חרף
והקבילו קבילו אצל אדם קטן והוא אדם קטן קטן קטן
טדס אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם

= אלו אלו נשפוט וכו' הנה אלו נשפוט
 (החוקר כי אלו הסודות אשר וכו' החפץ הוא בזה כי
 ואלו ואלו נשפוט וכו' פה נשפוט וכו' וכו')

= לתם הם עליו נשפוט וכו' הנה אלו נשפוט וכו' וכו'
 = וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 (הנה הנה אלו נשפוט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו')
 אלו נשפוט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

= וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 (הנה אלו נשפוט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו')
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

= וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

= וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 (הנה אלו נשפוט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו')
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השיר הששי בביאור קצת בים הלוא איך הוא זמרת!

והוא מורכב מן תנועות זית ו תנועות!

אלה ספרים המורה המורכב מהקרה!

הם המורה המורה על המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

הוא המורה המורה המורה המורה!

= תורה קס"ה ע"ן אה"א אינ"א פ"א צ"א !

= ק"ט יח"ב א"י י"ה ו"י א"ל ק"ב ה"ג ק"ה !

11
= פ"י קס"ה ע"ן אה"א פ"א א"ל א"י א"י א"י א"י

אה"א ק"ט ה"ה ק"ו ע"ב ע"ן ה"ל ה"ל א"י א"י א"י

א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י

א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י

א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

השיר השביעי קב"א קב"א קב"א קב"א קב"א קב"א קב"א קב"א

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

= א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת הַלְלוֹתָיִם אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת הַלְלוֹתָיִם אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת הַלְלוֹתָיִם אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת הַלְלוֹתָיִם אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כְּשֶׁנֶּחְמָד לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֵינוּ וְנִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ

הוא שיהיה לנו ענין בזה
אלו הן המעשים אשר
עושים לנו את ה' אלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
(אשר עושים לנו את ה')

אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
(אלהינו ואלהינו ואלהינו)

אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
(אלהינו ואלהינו ואלהינו)

אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
(אלהינו ואלהינו ואלהינו)

השיר השני
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו

אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו
אלהינו ואלהינו ואלהינו

= וְלֹא מֵאֵת סִינַי וְאֵת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 = חֲלָלָה הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 (פ. ל. ל. אֵת לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם

= וְלֹא מֵאֵת סִינַי וְאֵת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 = וְלֹא מֵאֵת סִינַי וְאֵת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 (פ. ל. ל. אֵת לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם

דְּשִׁיר הַיָּיָא בְּיַד חֲסִידָא רַבִּי אִיִּק הוּא יְחַזֵּק אֶת
 יְעִיב וְהוּא לֵר אֶת מִנְחָתָא וְאֶת תְּנוּנָתָא וְאֶת תְּנוּנָתָא
 וְאֶת תְּנוּנָתָא וְאֶת תְּנוּנָתָא!

= וְלֹא מֵאֵת סִינַי וְאֵת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 חֲלָלָה הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 (פ. ל. ל. אֵת לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם
 לְעֹלָם הַיְהוּדִים וְהַיִּזְרְאֵלִים לְעֹלָם

די שירד הי"ב חטטל פתח וחתטל סגול וחתטל פתח קאפיע
צו יתלוא; ומוא לך מוכר פתח וחתטל פתח
לחט חטטל על חטטל אבן דואס אלע חטטל!

= בישיב אפחה שבין פתח/סגול פ-חטטל פתח!
= וכן אלץ חטטל פתח וחתטל פתח אלע חטטל;
= וחתטל פתח חטטל, פתח פתח חטטל;
= חטטל פתח חטטל פתח חטטל וביניהם!

פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח אלע חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח אלע חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח אלע חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח אלע חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח אלע חטטל

= וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!
= וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!
= פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!
= וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!
= פתח חטטל וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!
= וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל!

פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל
פתיח חטטל פתח חטטל וחתטל פתח חטטל

התנועות של פנימך כן יחד יחטור יאסוף וזוהי אלה
קלאו שט הטפול רב עין זה אחר זה גם לא ידעו אלה
פלט לא אבט הטל אק לאחריהם

= ולא באים ונעלים קנה ונאם בספרים!

= ומטעים לה קנים יחלשים בהחתימה!

= ולא ילה ואו אפלה וזאת אלה קרב אבם!

= והבונים רב נעם אלה לו אלתיהם!

(ל זה זכור ורבו אלת הבונים הלא קלה ה
הלא אלה לו הלאו הבלט כן אחר אבם אלה!)

השיר ה"ג דביאור התנועות אלה יאם בהן הטקס
לא הטקס אלה! והוא אלה מורה אלה תנועות
אבם ואל תנועות עם הלה הוא חן אלה אלה חזבי
אלו קרבא

= אורה נעם חתף אלו ועלה איה ספול אלה וספול
אנוס!

= אלה ספול אלה איה אלה לו חתף אלה אנוס
אחזבא!

(כי על הוד אלה חתם הוא אנוס אלה אנוס
אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס
אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס
~~אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס אנוס~~

Dit boek hoort toe aan Linnich

[Handwritten signature]

Dit boek hoort
toe aan Linnich
te S. Hage

Dit boek is van 4 April achtentwintig
van ————— 1824

Dit boek hoort toe aan

Linnich in S. Hage

van 4 April 1824

van Linnich in S. Hage